

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 677 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 25 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

**Ορυμαγδός
αντεργατικών-αντιλαϊκών
νομοθετημάτων**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Fast-track κοινοβούλιο
αποικίας**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Η αποικία σε διαδικασία
ελεγχόμενης χρεοκοπίας**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Σχέδιο «ανάπτυξης» Ελληνικού

**Τσιμέντο με λίγο
από πάρκο**

ΣΕΛΙΔΑ 7

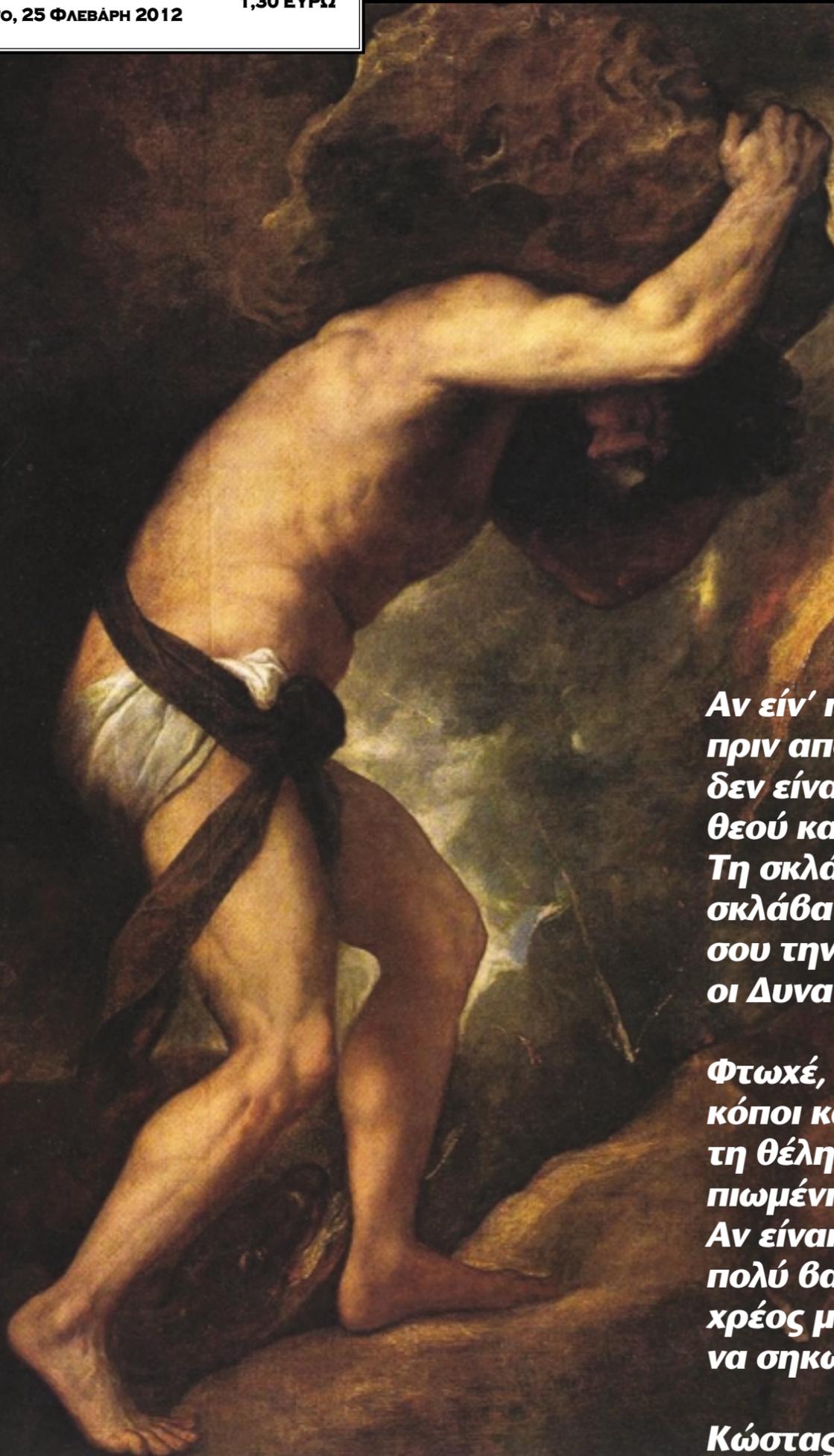
**Κουβάλησαν τους νεοναζί
στη Χαλυβουργία και θέλουν
να βγουν και από πάνω**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Ισπανία

**Τρόμος μπροστά στον
«εσωτερικό εχθρό»**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Αν είν' η σκέψη σου
πριν από σένα,
δεν είναι απόκομμα
θεού και γέννα.
Τη σκλάβια σκέψη σου,
σκλάβια δετή
σου τηνε πλάσανε
οι Δυνατοί.**

**Φτωχέ, σου μάραναν
κόποι και πόνοι
τη θέληση άβουλη
πιωμένη αφιόνι!
Αν είναι ο λάκκος σου
πολύ βαθής,
χρέος με τα χέρια σου
να σηκωθείς!**

Κώστας Βάρναλης

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

25/2: Κουβέιτ: Εθνική γιορτή 25/2/1910: Αιματηρές ταραχές στη Γουατεμάλα, συγκρούσεις χωροφυλακής με τους απεργούντες εργάτες γης 25/2/1930: Στασιάζουν οι καπνεργάτες σε Μπιτλίνη και Αγιάσο 26/2: Πρωτοχρονιά Κινέζων 26/2/1954: Γέννηση Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν 26/2/1957: Διαγραφή του Νίκου Ζαχαριάδη από την ΚΕ του ΚΚΕ 26/2/1973: «Παραγγελιά» Νίκου Κοεμτζή στο κέντρο «Νεράιδα», τρεις νεκροί και οκτώ τραυματίες 26/2/1976: Η ΕΣΑ μετονομάζεται σε Ελληνική Στρατονομία 26/2/1979: Οι Κόκκινοι Χμερ εξαπολύουν επιθέσεις εναντίον βιετναμέζικων στρατευμάτων σε εννιά διαφορετικές περιοχές της Καμπότζης 26/2/1992: Πρώτο χτύπημα του ΕΛΑ με τηλεχειρισμό (εναντίον διμοιρίας ΜΑΤ), δεκαεννιά αστυνομικοί και δύο περαστικοί τραυματίες 26/2/1993: Βόμβα στους διδύμους πύργους (Νέα Υόρκη), εξί νεκροί 26/2/1997: Αποφυλάκιση του δικτάτορα Γεώργιου Παπαδόπουλου λόγω ανήκεστης βλάβης της υγείας του ζητούν με επιστολή στη βουλή 38 βουλευτές της ΝΔ 27/2: Δομινικανή Δημοκρατία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1844) 27/2/1557: Ανοίγει στο Λονδίνο η πρώτη ρωσική πρεσβεία 27/2/1861: Αιματηρές διαδηλώσεις για ανεξαρτησία της Πολωνίας από τη Ρωσία. Ο ρωσικός στρατός ανοίγει πυρ και σκοτώνει πέντε διαδηλωτές (Βαρσοβία) 27/2/1901: Εκτέλεση ρώσου υπουργού Παιδείας Μποκολέγκοφ από οργισμένους σοσιαλεπαναστάτες για την καταπίεση στα σχολεία 27/2/1939: Θάνατος Κωνσταντίνοβα Κρούτσκαγια 27/2/1968: Ίδρυση ΠΑΚ 27/2/1975: Απαγωγή του συντηρητικού πολιτικού Πέτερ Λόρεντς (ανταλλάσσεται με κρατούμενους της RAF) 27/2/1976: Βόμβες στις αμερικάνικες τράπεζες American Express και Chase Manhattan 27/2/2006: Εκρηξη μόνο του πυροκροτητή εκρηκτικού μηχανισμού στη γαλλική τράπεζα BNP στο Μαρούσι 28/2/1933: Εμπρησμός της Ράιχσταγκ (Γερμανία) 28/2/1976: Καταστροφή εννιά λεωφορείων σε γκαράζ του ΚΤΕΛ στο Μπραχάμι (ΕΛΑ) 28/2/2000: Εκρηξη στην εταιρεία ΜΕΤΚΑ στο Νέο Ηράκλειο (Επαναστατικοί Πυρήνες) 1/3: Παραγουάη: Ημέρα ηρώων, μνήμης, εθνικής άμυνας, Νότια Κορέα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1919) 1/3/1887: Ανεπιτυχής απόπειρα κατά του τσάρου Αλέξανδρου Γ' (συμμετείχε ο μεγαλύτερος αδελφός του Λένιν, Αλέξανδρος Ουλιάνοφ) 1/3/1912: Ένα εκατομμύριο βρετανοί ανθρακωρύχοι κατεβαίνουν σε απεργία 1/3/1921: Ανταρσία της Κροστάνδης 1/3/1974: Σύλληψη δεκαπέντε μελών των τροτσκιστικών οργανώσεων ΣΦΠ και ΕΔΕ 1/3/1987: Η UNESCO ανακηλώνει ότι ο Λένιν είναι ο περισσότερο μεταφρασμένος συγγραφέας του κόσμου 1/3/1988: Εκτέλεση Αλέξανδρου Αθανασιάδη-Μποδοσάκη (17Ν) 1/3/1989: Αρχίζει η δίκη 254 μελών των Ερυθρών Ταξιαρχιών 2/3: Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας, 1956 2/3/1972: Εκρηξη βόμβας σε αμερικανικό αυτοκίνητο στο Παλαιό Ψυχικό.

● Κανονικά ο Σαμαράς έπρεπε να έχει μείνει μουγγός μετά από τόσες γαργάρες με ταβανόπροκες ●●● Τελευταία γαργάρα η «δέσμευση» για «επαναδιαπραγμάτευση» του Μνημόνιου ●●● Όμως, αυτός εξακολουθεί να μιλάει μια χαρά και το παίζει και μάγκας ●●● Ίδιον της αστικής πολιτικής σε όλες της τις εκδοχές ●●● Μπουμπούκος και τεκουροφόρος στη ΝΔ ●●● Στο φυσικό τους χώρο, δηλαδή ●●● Κι ο Σιφωνιός του Περισσού κονφερανσιέ της «Χρυσής Αυγής» στη Χαλβουργία ●●● Κατάντια ●●● Κι ακόμα μεγαλύτερη κατάντια η κομματική, που με καθυστέρηση τριών ημερών πήγε να τα μπαλώσει ●●● Βασικός στόχος είναι «η επίτευξη του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος, έστω από το 2013», δηλαδή από τις Βρυξέλλες ο Βενιζέλος ●●● Έτσι απλά: «έστω από το 2013» ●●● Πόσος καιρός πέρασε από τότε που ο Βενιζέλος, με το γνωστό του ύφος, καμάρωνε ότι καταδέχεται «τον πρώτο προϋπολογισμό πρωτογενούς πλεονάσματος»; ●●● Ούτε δυο μήνες ●●● Μέσα σε

δυο μήνες πηδήσαμε ένα χρόνο, σα να μη τρέχει τίποτα ●●● Από τα μπατζάκια τους κυλάει η πολιτική αξιοπιστία ●●● Εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο δάμαλος ●●● Κανόν στη Σκιάθο έκανε το προηγούμενο Σαββατοκύριακο ο Γιωργάκης ●●● Η διαφορά με το δάμαλο είναι ότι ο τελευταίος προτιμά τα... καθιστικά σπορ ●●● Χασασποταβέρνες και ψαροταβέρνες ●●● Σε ρόλο εθνικού προπαγανδιστή και πάλι ο Παπούλιας, δήλωσε αισιόδοξος για τη νέα κατοχική συμφωνία ●●● Στα Γιάννινα, πάντως, δεν τόλμησε να πάει για την επέτειο της απελευθέρωσης ●●● Για

πρώτη φορά από τότε που εκλέχτηκε πρόεδρος ●●● Αν θυμόμαστε καλά, για πρώτη φορά δεν παρέστη ο πρόεδρος της Δημοκρατίας στη γιορτή της πόλης ●●● Για τις 25 Μάρτη έχει εκπονήσει ολόκληρο σχέδιο ο Αβραμόπουλος ●●● Παπούλιας και λοιποί επίσημοι δεν θα έρθουν ούτε σε οπτική επαφή με τον κόσμο ●●● Τι σου κάνει η συνήθεια! ●●● George Dallara απεκάλεσαν οι επιτελείς του Βενιζέλου τον πρόεδρο του ΙΙΦ, σε ποπ rap που έστειλαν λίγο πριν τις 8 το βράδυ της περασμένης Δευτέρας ●●● Σ' ένα τεταρτάκι, πάντως, το διόρθωσαν σε Ch-

arles ●●● Η πληροφορία ότι τους τηλεφώνησε ο Τζιμης Πανούσης δεν κατέστη δυνατόν να διασταυρωθεί ●●● Δεν υπάρχουν περιθώρια για «ελαστικές συνειδήσεις σε ζητήματα αρχών», δήλωσε ο μπιφτεκάς της Πάρου ●●● Δείτε, ρε παιδιά, ποιος μιλάει ●●● Ο «γλείφοντας, έρποντας και με τα κέρατά μου» ●●● Τον άφησε ορφανό ο Λοβέρδος και ψάχνει αυλή για να φωλιάσει ●●● Πάντα πιστός στις... αρχές του ●●● «Απογοητευμένος και προδομένος» παραιτήθηκε από το ΠΣ του ΠΑΣΟΚ ο Παναγιωτακόπουλος ●●● Θα σου περάσει, μεγάλη ●●● Εξάλλου, χαμένος δεν πρόκειται να πας ●●● Τη Διαμαντοπούλου ποιος την κρατάει στη θέση της; ●●● Οποιος/α άλλος/η στη θέση της θα είχε εξαναγκαστεί σε παραίτηση, μετά το νέο «χέσιμο» από τους πρυτάνεις ●●● Πάει, χάλασε ο κόσμος ●●● Γκέι σερίφης στην Αριζόνα και στέλεχος του συντηρητικού υποψήφιου Ρόμνι ●●● Και τα είχε με μεξικανό «λαθρο» μετανάστη, τον οποίο απειλούσε με απέλαση ●

◆ «Δεν τα φάγαμε όλοι μαζί. Τα έφαγαν εκείνοι που ήταν στο τραπέζι. Οι άλλοι είχαν ψίχουλα γύρω τους και σήμερα αυτοί που είχαν ψίχουλα δεν έχουν τίποτα. Αυτό είναι το μεγάλο δράμα στην Ελλάδα», δήλωσε ο σκηνοθέτης Κώστας Γαβράς που διαδήλωσε στο Παρίσι στο πλαίσιο του «είμαστε όλοι Έλληνες». Αυτός δεν είναι που πριν από ένα χρόνο κάλεσε τον Πάγκαλο σε εκδήλωση προς τιμήν του (του Γαβρά) στο Παρίσι και προσπαθούσε να καλμάρει τους Έλληνες φοιτητές που αποδοκίμαζαν τον προκλητικό αντιπρόεδρο; Τι είδους αυτοκριτική είν' αυτή κυρ-Γαβρά μας; ◆ Μιας και μιλάμε για τη Γαλλία, είναι εκπληκτικός ο τρόπος με τον οποίο ένα σωρό ονομαστοί διανοούμενοι (όλοι καθεστωτικοί) αντιμετώπισαν τις εικόνες από τις βίαιες συγκρούσεις της Αθήνας το βράδυ της Κυριακής 12 Φλεβάρη. Πρόκειται για μια υγιή και δίκαιη αντίδραση του εξεγερμένου ελληνικού λαού που δημιουργεί ελπίδα, ήταν η επωδός όλων τους. Εβλεπαν πλάνα με φωτιές από

την Αθήνα και έκαναν σχόλια του στιλ «η Ελλάδα ήταν και θα είναι πάντα στην πρωτοπορία της εξέγερσης!» Κάπως έτσι δεν αντιδρούν και οι «δικοί μας» καθεστωτικοί διανοούμενοι, όταν οι φωτιές ανάβουν στο Παρίσι, το Λονδίνο, το Κάιρο ή το Λος Άντζελες; Όταν οι φωτιές ανάβουν μακριά, οι καθεστωτικοί διανοούμενοι γίνονται στοχαστικοί, δείχνουν ευαισθησία, κατανόηση, ακόμη και συμπάθεια. Όταν οι φωτιές ανάβουν στην ίδια τους τη χώρα, φοράνε τη στολή του ταγματάρχη της χωροφυλακής, θρηνούν για τα καμένα ντουβάρια και στηλιτεύουν τους «απολίτικους βανδάλους».

◆ Αλληλογραφία Καρατζαφέρη-Βενιζέλου. Να μη δεχτεί «τη βάνουση ταπείνωση του εφευρήματος των εταίρων μας περί της δημιουργίας του ειδικού λογαριασμού και της αυξημένης εποπτείας από υπαλλήλους των ευρωπαϊκών θεσμών και του ΔΝΤ», κάλεσε τον Βενιζέλο ο όψιμος «αντιμνημονιακός». Διότι «ο συνδυασμός των επαχθών χρεών, των απάνθρωπων μέτρων και της ταπείνωσης μας ως λαού και ως χώρας πολύ φοβούμαι ότι οδηγεί ευθέως στην κοινωνική έκρηξη και την μεγάλη ανωμαλία». Ευγενέστατος ο Μπένι του απάντησε ότι οι αποφάσεις της συνόδου κορυφής της 26ης Οκτώβρη είναι

«θεμέλιο και η κύρια αποστολή της παρούσας κυβέρνησης προς την οποία είχατε παράσχει ψήφο εμπιστοσύνης το Νοέμβριο». Και μόκο ο πρώην ιδιοκτήτης γραφείου μοντέλων. ◆ Ο Βορίδης δηλώνει ότι «ως νέος ήμουν ένας ακτιβιστής της Δεξιάς»

(sic!) και προσθέτει ότι «η ιδεολογική γραμμή της ΝΔ είναι συνδεδεμένη με δύο κεντρικές έννοιες του αξιακού πεδίου της Δεξιάς, αυτή του έθνους και αυτή της ελευθερίας» (!!!). Ο εξ απορρήτων του Σαμαρά Φαίλος Κρανιδιώτης δηλώνει ότι μετά την εκλογή Σαμαρά στην ηγεσία της ΝΔ, το ΛΑΟΣ ως κόμμα διαμαρτυρίας δεν έχει λόγο ύπαρξης. «Θα διαλυθεί ή θα αυτοδιαλυθεί και όποια στελέχη αξίζουν θα απορροφηθούν από τη ΝΔ». Ξανασμίγουν τ' αηδόνια ή... γιατί ο Σαμαράς έτρεξε να πάρει τον τεκουροφόρο και τον Μπουμπούκο στη ΝΔ, αμέσως μετά τη διαγραφή τους από το ΛΑΟΣ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Επιτρέψτε μου να ξεκαθαρίσω κάτι. Ουδέποτε υπήρξε επιλογή δική μας η έξοδος από το ευρώ. Οι αποφάσεις αυτές μας οδηγούν έξω από το ευρώ, γιατί μια χώρα η οποία θα φτάσει να έχει μισθούς 400 ευρώ, δεν μπορεί να είναι μια χώρα της Ευρώπης, αλλά μια χώρα κοντά στην Αφρική και όχι στην Ευρώπη. Απομακρύνεται η Ελλάδα από την Ευρώπη και πηγαίνει κατά Λιβύη και Αίγυπτο μεριά μ' αυτές τις αποφάσεις.

Αλέξης Τσίπρας

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Εντός Μαρτίου φέρνει προς ψήφιση στο Κοινοβούλιο η κυβέρνηση Μόντι τις αλλαγές στο μέτωπο των εργασιακών σχέσεων "ακόμη και δίχως τη συναίνεση των κοινωνικών εταίρων", όπως διημένησε προς τα συνδικάτα ο τεχνοκράτης πρωθυπουργός της Ιταλίας σε ομιλία του στο Χρηματιστήριο του Μιλάνου.

Τα Νέα

Αλλά άλλο είναι να θεθεί το δίλημμα στις πραγματικές του

διαστάσεις, που είναι Ευρώπη ήπειρος της αλληλεγγύης ή της κοινωνικής δικαιοσύνης ή Ευρώπη ήπειρος της καταστροφής, της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Κι εκεί κάνεις και τις συμμαχίες σου, συμμαχείς με τους λαούς του Νότου, συμμαχείς με ευρωπαϊκές κυβερνήσεις που έχουν συμφέρον να συμμαχήσουν μαζί σου, δεν απομονώνεσαι...

— Ποιος; Ο Μόντι;

Ακόμα και ο Μόντι. Αν έχει

συμφέρον ο Μόντι να συνειδητοποιήσει ότι το μέλλον της Ιταλίας είναι συνυφασμένο με το μέλλον της Ελλάδας, θα συμμαχήσει με μια ελληνική κυβέρνηση που διεκδικεί.

Αλέξης Τσίπρας (NET)

Σας φαίνομαι έτοιμος να πάω στη ΝΔ; Ελεος! Τι άλλο θα ακούσουμε. Δηλαδή, αναρωτιέμαι, αναρωτιέμαι οι άνθρωποι που τα γράφουν αυτά έχουν σώατες φρένας ή μήπως είναι παρανοϊκοί ναρκωμανείς; Είναι δυνατόν να λείπει κάποιος σοβαρά ότι εγώ προτιθέμαι να φύγω από τον ΛΑ.Ο.Σ. και να πάω

στη ΝΔ;

Μπουμπούκος

Κάτω τα χέρια από τις Ενοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας. Η Ελλάδα ενδέχεται να περάσει μεγάλες δοκιμασίες και πρέπει να μπορεί να στηριχτεί σε δυνατό Στρατό και δυνατά Σώματα Ασφαλείας.

Εκπρόσωπος Τύπου ΛΑΟΣ Κομμουνιστές, αντιβραίοι, μισοεγκληματίες! Θα κυβερνούν σε λίγο αυτοί οι ακραίοι την Ελλάδα;

Bild

Οι Έλληνες όσες θυσίες έπρε-

πε να κάνουν τις έκαναν.

Αντώνης Σαμαράς

Σύμφωνα με την τρούικα, τα μέτρα λιτότητας αναμένεται να προκαλέσουν τόσο μεγάλη ύφεση, ώστε είναι πολύ πιθανό το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ να μην υποχωρήσει κάτω από το 160% του ΑΕΠ μέχρι το 2020. Ακόμα και σύμφωνα με το ευνοϊκότερο σενάριο θεωρείται πολύ πιθανό η Ελλάδα να χρειαστεί και τρίτο πακέτο βοήθειας ύψους 50 δισ. ευρώ μετά το 2015.

Καθημερινή

Η αποικία σε διαδικασία ελεγχόμενης χρεοκοπίας

Την ξαναέσωσαν την πατρίδα! Ο Παπαδήμος –ίσως λόγω ιδιοσυγκρασίας, ίσως επειδή δεν είναι συνηθισμένος στα πολιτικάντικα τερτίπια– υπήρξε σχετικά συγκρατημένος στις δηλώσεις του. Στους τόνους κυρίως. Ο Βενιζέλος, όμως, δεν κρατιέται. Και τι δεν έχει πει το στόμα του από τα χαράματα της 21ης Φλεβάρη. Το μόνο που δεν έκανε είναι να συγκρίνει την 21η Φλεβάρη του 2012 με την 25η Μάρτη του 1821 και με την 28η Οκτώβρη του 1940. Επί της ουσίας, βέβαια, τέτοια σύγκριση κάνει, αφού μιλά για την πιο ιστορική μέρα μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο!

Στο χορό, βέβαια, μπήκαν και οι υπόλοιποι. Ο Παπανδρέου (μολονότι κανείς πια δεν του δίνει σημασία), ο μέχρι πρότινος... αντιμνημονιακός Σαμαράς και ο απαραιτήτος μαιντανός Παπούλιας, που μοίρασε συγχαρητήρια στον πρωθυπουργό και τον αντιπρόεδρο! Από κοντά τα ΜΜΕ, που ανέλαβαν να στρογγυλέψουν τις γωνίες με τα γνωστά «ναι μεν αλλά»: σκληρά μέτρα, σε απόγνωση ο λαός, αλλά δεν υπήρχε άλλος δρόμος, γι' αυτό οι πολιτικές ηγεσίες πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεχτικές, για να μην ξαναπαθούμε τα ίδια. Πρέπει αυτή τη φορά να εφαρμόσουν απαρέγκλιτα το πρόγραμμα.

Ουσιαστικά, αυτό που επικυρώθηκε τα χαράματα της περασμένης Τρίτης στις Βρυξέλλες είναι η ελεγχόμενη χρεοκοπία του ελληνικού κράτους εντός της Ευρωζώνης, με σκοπό να μην υπάρξουν παρενέργειες στο ευρωσύστημα. Μια ελεγχόμενη χρεοκοπία που συνοδεύεται από ένταση της επίθεσης ενάντια στον ελληνικό λαό και το βάθεμα της αποικιοποίησης της χώρας. Ως την «πρώτη αποικία της Ευρωζώνης» χαρακτήρισαν την Ελλάδα οι Financial Times και δεν έχουν καθόλου άδικο.

Η ελεγχόμενη χρεοκοπία δεν είναι ένας τεχνικός όρος (σαν το selective default που τόσο μας είχε ταλαιπωρήσει μετά την 26η Οκτώβρη), αλλά μια ουσιαστική οικονομική και πολιτική διαδικασία. Το ελληνικό κρατικό χρέος δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί (όποια πολιτική κι αν εφαρμοστεί στο εσωτερικό της χώρας), γι' αυτό και το αναδιάρθρωνουν, διαγράφοντας ένα μέρος του και επιμηκώνοντας την περίοδο αποπληρωμής του υπολοίπου. Και γιατί δεν αφήνουν την Ελλάδα να κηρύξει επίσημα χρεοκοπία, όπως έχει κάνει τρεις φορές στο παρελθόν; Γιατί πλέον η διεθνοποίηση του κεφαλαίου δεν επιτρέπει τέτοιες ενέργειες,

ιδιαίτερα όταν γίνονται στο εσωτερικό μιας νομισματικής ένωσης όπως η Ευρωζώνη. Και γιατί να μην είναι θετική αυτή η εξέλιξη; Πέραν των αντερ-γατικών και αντιλαϊκών μέτρων που συνοδεύουν αυτή τη διαδικασία ελεγχόμενης χρεοκοπίας, το ίδιο το πρόγραμμα δεν βγαίνει κι αυτό το ξέρουν πολύ καλά όλοι τους. Δεν είναι τυχαίο ότι το ΔΝΤ ακόμα δεν έχει πάρει απόφαση αν θα συμμετάσχει στο νέο δανεισμό. Η Λαγκάρντ υπήρξε σφίγκα, μολονότι ρωτήθηκε στις Βρυξέλλες, ενώ μόνο ο Βενιζέλος, ξεπερνώντας και τον Γκέμπελς, υποστηρίζει ότι στις Βρυξέλλες κλείστηκε συμφωνία και με το ΔΝΤ. Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, κανένα σχέδιο σύμβασης με το ΔΝΤ δεν υπάρχει στο «πακέτο» που ψήφισε στη Βουλή η συγκυβέρνηση στις 12 Φλεβάρη. Το πιθανότερο είναι ότι και το ΔΝΤ θα προσχωρήσει στη νέα δανειακή σύμβαση, όμως η καθυστέρηση δείχνει ότι το παζάρι ανάμεσα στα διάφορα κέντρα του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου συνεχίζεται.

Ούτε είναι τυχαίο ότι το ΔΝΤ φρόντισε να διαρρεύσει την –κατά τα άλλα «άκρως απόρητη»– έκθεσή του, σύμφωνα με την οποία σε κάθε περίπτωση θα χρειαστεί και νέο δανειακό πακέτο το 2015, ύψους 50 δισ. ευρώ στην καλύτερη περίπτωση, ενώ με βάση το δυσμενές σενάριο αυτής της έκθεσης το ελληνικό χρέος το 2020 θα φτάνει το 160% του ΑΕΠ. Θα χρειαστούν, λοιπόν, και νέες παρεμβάσεις, πολύ πριν το 2020. Τι είδους θα είναι αυτές οι παρεμβάσεις (πέρα, βέβαια, από τη συνέχιση της μεσαιωνικής δημοσιονομικής πολιτικής και της «κινεζοποίησης» των εργαζόμενων, που δεν τα συζητούμε); Κανένας δεν λέει, γιατί απλούστατα κανένας δεν ξέρει. Προς το παρόν αγοράζουν χρόνο και μετά θα δουν. Προς το παρόν εξασφαλίζουν ότι οι τοκογλύφοι του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου θα παίρνουν κανονικά τα τοκοχρεολύσιά τους, ενώ ένα ακόμη μέρος του χρέους γίνεται χρέος με ταξί κρατών, που διέπεται από ένα σκληρό αποικιοκρατικό δίκαιο.

Ο Βενιζέλος, βέβαια, δείχνει εκστασιασμένος κι όπου βρεθεί κι όπου σταθεί διασαλπίζει ότι οι εταίροι εγγυήθηκαν πως θα εξακολουθήσουν να βοηθούν την Ελλάδα και μετά το 2015, ότι το ζήτημα της παραμονής στο ευρώ λύθηκε οριστικά στις 21 Φλεβάρη. Ακόμα κι αν αυτό είχε την παραμικρή σημασία για τον ελληνικό λαό, δεν είναι παρά γκεμπελίστικη

προπαγάνδα του Βενιζέλου. Τι εμποδίζει τους «εταίρους μας» ν' αλλάξουν άποψη σ' ένα-δύο χρόνια, όπως τόσες φορές έχουν κάνει μέχρι τώρα; Διότι είναι σίγουρο ότι το ιδανικό σενάριο που επέλεξε το Eurogroup το επέλεξε με πολιτικά και όχι με οικονομικά κριτήρια και απλούστατα δεν θα βγει στην πράξη, όπως δεν βγήκε κανένα από τα έξι σενάρια που έχουν φτιάξει μέχρι τώρα στο πλαίσιο του Μνημόνιου-1. Παράλληλα, δε, θα έχουν ν' αντιμετωπίσουν και άλλα προβλήματα, καθώς «ωριμάζουν» κατά σειρά Πορτογαλία, Ισπανία και Ιταλία.

Όπως γράφουμε και στη σελίδα 13, το νέο πρόγραμμα, που ξεχειλίζει από αντεργατικό μένος και κοινωνική σκληρότητα, βασίζεται σε ένα ιδεολόγημα, σύμφωνα με το οποίο το ελληνικό χρέος το 2020 θα είναι 120,5% του ΑΕΠ. Πώς θα γίνει, οι τρούκνοι που πέφτουν έξω στην πρόβλεψη που κάνουν για το επόμενο τρίμηνο, να πέσουν μέσα σε πρόβλεψη με ορίζοντα οχταετίας; Να θυμίσουμε ποιες ήταν οι βασικές προβλέψεις του Μνημόνιου-1; Για το 2011 προέβλεπε μείωση του ΑΕΠ κατά 2,6% και για το 2012 αύξηση κατά 1,1%! Και που φτάσαμε; Σε -6% το 2011 και θα δούμε πόσο μείον το 2012. Για την ανεργία το Μνημόνιο-1 προέβλεπε 14,6% το 2011 και 14,8% το 2012. Ηδη, πριν τελειώσει το 2011 έχει ξεπεράσει το 20%. Χρειάζεται μήπως να πούμε τίποτ' άλλο για την αξιοπιστία του νέου προγράμματος;

Τα μόνο δεδομένα, λοιπόν, είναι η «κινεζοποίηση» του εργαζόμενου λαού και η ελεγχόμενη –προς το παρόν– χρεοκοπία, η οποία θα ελέγχεται με καθάρτα αποικιοκρατικές μεθόδους. Όλα τα υπόλοιπα σ' αυτό το μέτωπο είναι ανοιχτά.

Στην πραγματικότητα, το ελληνικό κράτος γυρνάει στην εποχή του Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου (ΔΟΕ), που κατοικήθηκε στο σβέρκο του ελληνικού λαού λίγο πριν τα τέλη του 19ου αιώνα (μετά από την κήρυξη της ευρωζώνης είναι έτοιμα να παράσχουν εμπειρογνώμονες οι οποίοι θα ενσωματωθούν στην Ομάδα Δράσης. Το Eurogroup χαιρετίζει επίσης την ισχυρότερη επιτόπια εποπτεία από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε στενή και συνεχή συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση, ώστε να βοηθηθεί η Τρόικα στην αξιολόγηση της συμμόρφωσης των μέτρων που θα λάβει η ελληνική κυβέρνηση, διασφαλίζοντας ως εκ τούτου την έγκαιρη και πλήρη υλοποίηση του προγράμματος.

Εντός διμήνου το αργότερο θα ψηφιστεί νόμος αυξημένης τυπικής ισχύος, ο οποίος το συντομότερο δυνατό θα περάσει στο ελληνικό σύνταγμα, σύμφωνα με τον οποίο πρώτη προτεραιότητα του κράτους θα είναι η αποπληρωμή των διεθνών τοκογλύφων. Το ανακινωθέν του Eurogroup αναφέρει: «Το Eurogroup καλωσο-

ρίζει την πρόθεση των ελληνικών αρχών να εισαγάγουν μέσα στους δύο επόμενους μήνες στο ελληνικό νομικό πλαίσιο μια πρόβλεψη που θα διασφαλίζει ότι θα δίνεται προτεραιότητα στις πληρωμές εξυπηρέτησης του χρέους. Αυτή η πρόβλεψη θα περιληφθεί το συντομότερο δυνατό στο ελληνικό σύνταγμα».

Θα δημιουργηθεί ειδικός λογαριασμός, στον οποίο θα μπαίνουν τα δάνεια της τρούικας, τα λεφτά από τις ιδιωτικοποιήσεις και ό,τι πλεονάσμα δημιουργείται στον κρατικό προϋπολογισμό χάρη στη μεσαιωνική δημοσιονομική πολιτική, προκειμένου ν' αποπληρώνονται οι πιστωτές. Παπαδήμος, Βενιζέλος και σία δηλώνουν ότι ο λογαριασμός αυτός δεν είναι όπως τον σχεδίαζαν οι Γαλλογερμανοί, όμως το ανακινωθέν του Eurogroup δεν αφήνει αμφιβολία ως προς το ποιος θα ελέγχει αυτόν τον λογαριασμό: «Το Eurogroup καλωσορίζει επίσης την πρόθεση της Ελλάδας να δημιουργήσει ένα μηχανισμό, ο οποίος θα επιτρέπει να παρακολουθείται καλύτερα ο επίσημος δανεισμός και τα κεφάλαια που δημιουργούνται στο εσωτερικό και προορίζονται για την εξυπηρέτηση του χρέους της Ελλάδας, καταβάλλοντας, υπό την παρακολούθηση της τρούικας, ένα ποσό που αντιστοιχεί στην εξυπηρέτηση του χρέους του επόμενου τριμήνου απ' ευθείας σ' ένα χωριστό λογαριασμό». Συνδυάστε το με τη συνταγματική κατοχύρωση των πιστωτών και θα καταλάβετε περί τίνος πρόκειται.

Όσο για την επιτροπεία, παρά τη διπλωματική γλώσσα, το ανακινωθέν του Eurogroup ξεχειλίζει από αποικιοκρατική λογική: «Κρίνουμε απαραίτητη μια περαιτέρω ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας της Ελλάδας. Καλούμε ως εκ τούτου την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ενισχύσει σημαντικά την Ομάδα Δράσης της για την Ελλάδα, πο συγκεκριμένα μέσω μιας ενισχυμένης και μόνιμης παρουσίας της στην Ελλάδα... Τα κράτη μέλη της ευρωζώνης είναι έτοιμα να παράσχουν εμπειρογνώμονες οι οποίοι θα ενσωματωθούν στην Ομάδα Δράσης. Το Eurogroup χαιρετίζει επίσης την ισχυρότερη επιτόπια εποπτεία από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε στενή και συνεχή συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση, ώστε να βοηθηθεί η Τρόικα στην αξιολόγηση της συμμόρφωσης των μέτρων που θα λάβει η ελληνική κυβέρνηση, διασφαλίζοντας ως εκ τούτου την έγκαιρη και πλήρη υλοποίηση του προγράμματος».

■ Οριζοντίως και καθέτως

Τους θυμόμαστε, ασφαλώς. Όχι μόνο τους συγκυβερνώντες, αλλά και τα στελέχη της τρούικας στις παρεμβάσεις τους να διαβεβαιώνουν σε όλους τους τόνους, ότι δεν πρόκειται να παρθούν άλλα «οριζόντια μέτρα», διότι η ελληνική κοινωνία δεν έχει άλλες αντοχές. Και τι βλέπουμε; Μόνο «οριζόντια μέτρα»: πετσόκομμα των συντάξεων πάνω από τα 1.300 ευρώ, πετσόκομμα όλων των επικουρικών συντάξεων, μικρών και μεγάλων. Χωρία οι κάθε είδους κοινωνικές δαπάνες. Κι άλλα «οριζόντια μέτρα», με άμεση επίδραση στο εισόδημα των εργαζόμενων και έμμεσο δημοσιονομικό αποτέλεσμα: κατατόμηση του κατώτερου μισθού και μεροκάματου, για να κατατομηθούν και το επίδομα ανεργίας και άλλα επιδόματα. Και «οριζόντιο» πετσόκομμα της φαρμακευτικής δαπάνης και «οριζόντιο» πετσόκομμα των κονδυλίων για αναπληρωτές εκπαιδευτικούς και εφημερίες γιατρών κ.λπ. κ.λπ.

Υπάρχουν, όμως, και «οριζόντια» δώρα. Όπως για παράδειγμα η μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, η μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα κέρδη κ.λπ.

Όπως βλέπουμε, όλα «οριζόντια» γίνονται στην μνημονιακή πολιτική. Μόνο που τα «οριζόντια» μέτρα ακολουθούν έναν κάθετο διαχωρισμό. Από τη μια είναι οι εργαζόμενοι, που χτυπιούνται αλύπητα, και από την άλλη είναι οι καπιταλιστές που καρπώνονται τα οφέλη απ' αυτό το χτύπημα, από την «κινεζοποίηση» των εργαζόμενων.

■ Αγυρτεία δωσιλογων

Με τον Παπαδήμο και τον Βενιζέλο στις Βρυξέλλες, ανατέθηκε στον Σαχινίδη να καλύψει για μισή μέρα το κενό ενημέρωσης στα εγχώρια ΜΜΕ. Και βέβαια, το βάρος έπρεπε να πέσει στη δικαιολόγηση των νέων πράξεων δωσιλογοισμού. Τη «γραμμή» την είχαν δώσει από τα χαράματα της Τρίτης οι Παπαδήμος-Βενιζέλος, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσαν στις Βρυξέλλες. Και έλεγε αυτή η «γραμμή», ότι η σκληρή, αποικιοκρατικού τύπου επιτροπεία που επιβάλλεται, η οποία φτάνει μέχρι και την υπαγόρευση συνταγματικής αναθεώρησης, είναι πολύ «λάιτ» και δεν έχει καμιά σχέση με όσα γράφονταν προηγουμένως στα ελληνικά ΜΜΕ ή με τη γαλλογερμανική πρόταση για τον ειδικό λογαριασμό.

«Σε ό,τι αφορά δε το λογαριασμό, είναι ένας λογαριασμός ο οποίος πραγματικά θα δώσει στην Ελλάδα τη δυνατότητα να εξοικονομεί τα χρήματα εκείνα που είναι αναγκαία για να αποπληρώνει τους θεσμικούς πιστωτές για τόκους και για χρεολύσια», έλεγε ο Σαχινίδης, συνεντευξιαζόμενος στο ραδιοσταθμό «Αθήνα 9,84». Τι είδους «εξοικονόμηση» θα γίνεται μέσα απ' αυτόν τον λογαριασμό; Σύμφωνα με την απόφαση του Eurogroup, σ' αυτόν τον λογαριασμό θα μπαίνουν τα λεφτά από τα νέα δάνεια, τα λεφτά από τις ιδιωτικοποιήσεις και ταυχόν πλεονάσματα του κρατικού προϋπολογισμού (που θα τα γεννά η σκληρή αντιλαϊκή δημοσιονομική πολιτική). Θα μπαίνουν εκεί για να πληρώνονται τα νέα δάνεια. Μάλιστα, αυτό θα κατοχυρωθεί και συνταγματικά.

«Η Επιτροπεία δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Αυτό στο οποίο επιμένει και τονίζει το ανακινωθέν του Eurogroup είναι ότι θα παρασχεθεί κάθε δυνατή βοήθεια στην Ελλάδα μέσα από την ενίσχυση της ομάδας δράσης που ήδη είναι εγκατεστημένη στην Ελλάδα, έτσι ώστε όλα τα κράτη τα οποία έχουν στελέχη τα οποία μπορούν να συνεισφέρουν στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης», έλεγε στην ίδια συνέντευξη ο Σαχινίδης. Δεν χρειάζεται να το απαντήσουμε εμείς. Είχε απαντήσει λίγες ώρες πριν ο ξενυχτισμένος Ολι Ρεν: «Το πρόγραμμα βασίζεται σε αυστηρές προϋποθέσεις, που ενισχύονται περισσότερο με την αυξημένη παρακολούθηση της εφαρμογής του προγράμματος μέσω βελτιωμένης και μόνιμης επιτόπιας παρουσίας της ομάδας δράσης της Επιτροπής, η οποία θα υποστηρίζεται από εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη. Προκειμένου να ενισχυθεί η εφαρμογή του προγράμματος, αποφασίσαμε και τη δημιουργία χωριστού λογαριασμού, μέσω του οποίου η Ελλάδα θα καταβάλει ένα τμήμα της εξυπηρέτησης του χρέους του επόμενου τριμήνου, κάτι που ασφαλώς θα καταστήσει αυστηρότερους τους όρους άσκησης πολιτικής».

Από την Ιστορία γνωρίζουμε ότι οι δωσιλογοί της ναζιφασιστικής κατοχής επικαλούνταν την πατρίδα. Εμπαιναν στις κατοχικές κυβερνήσεις για ν' αποτρέψουν τα χειρότερα, έλεγαν. Τα ίδια ακριβώς λένε και οι μοντέρνοι δωσιλογοί της αποικιοκρατίας. Μπορεί να βγαίνουν μπροστά ο Παπαδήμος, ο Βενιζέλος, ο Σαχινίδης, δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως ότι όλες οι συμφωνίες φέρουν τις υπογραφές του Παπανδρέου και του Σαμαρά, του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

■ **Υεμένη****Ο Σάλεχ φεύγει, το καθεστώς μένει**

Με τις προεδρικές εκλογές – φάρασα της 21ης Φλεβάρη έπεσε και τυπικά η αυλαία για τον επί 33 χρόνια δικτάτορα της Υεμένης Αμπντουλάχ Αλί Σάλεχ. Διάδοχός του ο στρατηγός Μανσούρ Χάντι, επί χρόνια αντιπρόεδρος της χώρας και μοναδικός υποψήφιος στις εκλογές, με βάση τη συμφωνία που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου του 2011 από τον Αλί Σάλεχ και τις παραδοσιακές πολιτικές δυνάμεις της χώρας με πρωτοβουλία του Συμβουλίου Συνεργασίας των χωρών του Κόλπου. Η συμφωνία, εκτός από τη χορήγηση ασυλίας στον Αλί Σάλεχ, στην οικογένεια και στους στενοί συνεργάτες του, προβλέπει, μετά την εκλογή του Μανσούρ Χάντι, μια δίκρονη μεταβατική περίοδο που θα κλείσει με την πραγματοποίηση βουλευτικών και προεδρικών εκλογών.

Ωστόσο, η σκιά του Αλί Σάλεχ εξακολουθεί να πέφτει βαριά πάνω από τη χώρα, όχι μόνο γιατί ο ίδιος έχει δηλώσει ότι θα επιστρέψει μετά τις εκλογές από τις ΗΠΑ, όπου μετέβη μετά την υπογραφή της συμφωνίας για να μην προκαλεί με την παρουσία του, και ότι θα συνεχίσει να συμμετέχει στα πολιτικά δρώμενα. Αλλά κυρίως γιατί ολόκληρο το καθεστώς Σάλεχ παραμένει στη θέση του άθικτο. Το ίδιο και το κόμμα του, που συμμετέχει κατά 50% στη μεταβατική κυβέρνηση. Ο γιος του Αχμέτ παραμένει διοικητής των στρατευμάτων της πανίσχυρης Ρεπουμπλικανικής Φρουράς, ενώ ο αδελφός του και τα ανήψια του κατέχουν ανώτατα πόστα στο στρατό και στις δυνάμεις Ασφάλειας.

Παρόλα αυτά, οι παραδοσιακές πολιτικές δυνάμεις, που διατηρούσαν στον ένα ή στον άλλο βαθμό σχέσεις με το καθεστώς και στη συνέχεια τάχθηκαν με το μέρος της εξεγερμένης νεολαίας και κατέληξαν να υπογράψουν τη μεταβατική συμφωνία αναδιανομής της εξουσίας, χαρακτήρισαν τις εκλογές «νίκη και αρχή μιας νέας εποχής για τη χώρα» και κάλεσαν το λαό να συμμετέχει μαζικά στην ψηφοφορία. Ανάμεσά τους, η μεγαλύτερη πολιτική δύναμη της αντιπολίτευσης, η ισλαμική Islah, που περιλαμβάνει τη Μουσουλμανική Αδελφότητα της Υεμένης, τους Σαλαφιστές και ισχυρούς φύλαρχους. Μέλος της Islah είναι η βουλευτίνα και δημοσιογράφος Ταουακούλ Καρμάν, που βραβεύτηκε με το βραβείο Νόμπελ, η οποία χαρακτήρισε τις εκλογές «καρπύ της λαϊκής εξέγερσης» και κάλεσε το λαό σε μαζική συμμετοχή. Το ίδιο και ο στρατηγός Αλί Μόχσεν αλ Αχμαρ, που είχε ταχθεί με την ταξιαρχία που διοικούσε στο πλευρό των διαδηλωτών.

Ωστόσο, οι πολιτικές εξελίξεις που έχουν δρομολογηθεί με τις ευλογίες του Λευκού Οίκου και τη συναίνεση των παραδοσιακών πολιτικών δυνάμεων της χώρας, με στόχο να εκτονωθεί η λαϊκή οργή και να βραχυκυκλωθεί η εξεγερμένη νεολαία, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα φέρουν το προσδοκώμενο αποτέλεσμα.

Γιατί μεγάλο κομμάτι της νεολαίας και του λαού δεν αποδέχονται τη χορήγηση ασυλίας στον Αλί Σάλεχ και την κλίκα του και απαιτούν την τιμωρία τους για τα εγκλήματα που έχουν διαπράξει, για τους εκατοντάδες νεκρούς και τους χιλιάδες τραυματίες της εξέγερσης που ζητούν δικαίωση.

Γιατί το αυτονομιστικό κίνημα στη Νότια Υεμένη, το αποκαλούμενο Νότιο Κίνημα, κάλεσε σε αποχή από τις εκλογές και κήρυξε την ημέρα διεξαγωγής τους «μέρα πολιτικής απουσίας». Σημειωτέον ότι στις παραμονές των εκλογών έγιναν δεκάδες επιθέσεις σε εκλογικά τμήματα στη νότια Υεμένη. Σε αποχή από τις εκλογές κάλεσαν και οι αντάρτες Ζάιντι στη βόρεια Υεμένη, που έχουν κάνει έξι πολέμους από το 2004 με το καθεστώς Σάλεχ, αφού κατήγγειλαν τη μεταβατική συμφωνία για τη χορήγηση ασυλίας στην κλίκα του Αλί Σάλεχ για τα εγκλήματα που διέπραξαν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης.

Γιατί, τέλος, το ισχυρό ένοπλο ισλαμικό κίνημα, που ελέγχει σημαντικό μέρος της νότιας επαρχίας Αμπιάν, δεν πρόκειται να εγκαταλείψει τους στόχους του και να καταθέσει τα όπλα.

Συνεπώς, παρά τις προσπάθειες των ΗΠΑ, η κατάσταση θα παραμείνει για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα ασταθής και ρευστή στη στρατηγικής σημασίας για τα αμερικανικά συμφέροντα στην περιοχή και τη διακίνηση του πετρελαίου αυτή χώρα. Δυστυχώς, και στην περίπτωση της Υεμένης, η απουσία πολιτικής οργάνωσης για τη υπεράσπιση των ταξικών συμφερόντων και τη διεκδίκηση των αιτημάτων των εξεγερμένων επέτρεψε στις αστικές πολιτικές δυνάμεις να τη χρησιμοποιήσουν για να ανέβουν στο τρένο της εξουσίας και να απαιτήσουν την αναδιανομή της.

■ **Αφγανιστάν****Αντιαμερικάνικη θύελλα**

Διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία ξέσπασαν σε πολλές περιοχές του Αφγανιστάν από τις 21 Φλεβάρη που έγινε γνωστό ότι αμερικάνοι στρατιώτες στην αεροπορική βάση Μπαγκράμ, 60 χλμ από την Καμπούλ, αφαίρεσαν από τη βιβλιοθήκη της φυλακής που συνδέεται με τη βάση κοράνια και άλλα ισλαμικά βιβλία, τα πέταξαν σ' ένα σκουπιδόλακο και τους έβαλαν φωτιά για να τα καταστρέψουν. Όταν αντιλήφθηκαν τι συνέβαινε κάποιοι εργαζόμενοι Αφγανοί στη βάση, έτρεξαν να τραβήξουν όσα μπορούσαν από την πυρά και έπαθαν σοβαρά εγκαύματα. Την ίδια μέρα, περισσότεροι από 2.000 διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν έξω από τη βάση εκφράζοντας την οργή τους με αντιαμερικάνικα συνθήματα, πυροβολώντας στον αέρα, εκτοξεύοντας πέτρες στην πύλη της βάσης και βάζοντας φωτιά σε λάστιχα.

Την επόμενη μέρα, οι διαδηλώσεις εξαπλώθηκαν σε πολλές περιοχές. Ενδεικτικά, στην Καμπούλ οι διαδηλωτές έκλεισαν τον αυτοκινητόδρομο έξω από την αμερικάνικη βάση Φοίνιξ, πέταξαν πέτρες, έσπασαν τζάμια αυτοκινήτων και επιτέθηκαν στις δυνάμεις της αστυνομίας. Σύμφωνα με το Γαλλικό Πρακτορείο, ένας διαδηλωτής έπεσε νεκρός και τουλάχιστον 10 τραυματίστηκαν στην πόλη Τζαλαλαμπάντ στο ανατολικό Αφγανιστάν από πυρά της αστυνομίας, ενώ σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε το υπουργείο Εσωτερικών, οι νεκροί διαδηλωτές είναι μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές τουλάχιστον 7 και οι τραυματίες 32 σ' όλη τη χώρα.

Για να αποτρέψουν τα χειρότερα, ο αμερικάνος στρατηγός Τζον Αλεν, διοικητής των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν έστειλε να εκφράσει τη λύ-

πη του, να χαρακτηρίσει το συμβάν σοβαρό λάθος και να διευκρινίσει ότι η απόφαση καταστροφής δεν έχει σχέση με το θρησκευτικό περιεχόμενο των κειμένων, ενώ ο αμερικάνος υπουργός πολέμου Λέον Πανέτα ζήτησε συγγνώμη για την «ανάρμοστη μεταχείριση του ιερού βιβλίου του Ισλάμ» και επεσήμανε ότι τέτοιες πράξεις δεν εκφράζουν τις απόψεις του αμερικάνικου στρατού.

Ωστόσο, η πραγματικότητα, όπως φαίνεται, δεν έχει σχέση με τις δηλώσεις των αμερικάνων αξιωματούχων. Η αμερικάνικη εφημερίδα «Ουάσιγκτον Τάιμς» (21/2/12) επικαλείται σε σχετικό άρθρο της δυτικό στρατιωτικό γνώστη του περιστατικού, ο οποίος δήλωσε ότι τα κοράνια και τα άλλα ισλαμικά κείμενα που υπήρχαν στην βιβλιοθήκη της φυλακής τροφοδοτούσαν τον εξτρεμισμό και ότι οι κρατούμενοι έγραφαν πάνω σ' αυτά και αντά-

λασαν εξτρεμιστικά μηνύματα. Γι αυτό αφαιρέθηκαν από τη βιβλιοθήκη και κήκαν.

Το κοράνι είναι το πιο ιερό αντικείμενο στη ζωή των Μουσουλμάνων και η καταστροφή του θεωρείται προσβολή για το θεό. Σε περίπτωση που υποστεί ζημιά ή φθαρεί, οι πιστοί μπορούν να το διαχειριστούν με πολύ συγκεκριμένους τρόπους, μεταξύνουν ή να το κάψουν ή να το θάψουν για να αποτρέψουν τη βεβήλωσή του.

Το κάψιμο των κορανίων και των άλλων ισλαμικών κειμένων στη βάση Μπαγκράμ συνιστά κατάφωρη προσβολή στην πίστη, στις αρχές και στην κουλτούρα του αφγανικού λαού, εκφράζει την αλαζονία του κατακτητή και την περιφρόνηση που αισθάνεται για τους υπόδουλους και παραπέμπει στις πρακτικές των Ναζί. Είναι βέβαιο ότι θα το πληρώσουν ακριβά.

«Σιδερένια γροθιά» κατά διαδηλωτών

Με αφορμή το κήρυγμα ενός σείχη στην πόλη Αλ Κατίφ της ανατολικής επαρχίας, ο οποίος έκανε κριτική στην κυβέρνηση για την βίαιη καταστολή των διαδηλώσεων στην περιοχή, το υπουργείο Εσωτερικών εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία απειλεί ότι «οι σαουδαραβικές δυνάμεις Ασφάλειας θα αντιμετωπίσουν τέτοιες καταστάσεις με αποφασιστικότητα, βία και με σιδερένια γροθιά». Κατηγορεί τους διαδηλωτές για «τρομοκρατία», ότι αυτοί πρώτοι επιτίθενται στις αστυνομικές δυνάμεις, ακόμη και με όπλα, και ότι υποκινούνται από μια «ξένη δύναμη».

Η ανατολική επαρχία διαθέτει τα μεγαλύτερα κοιτάσματα υδρογονανθράκων στη χώρα και ο πληθυσμός της είναι στην πλειοψηφία Σίιτες (το κυρίαρχο δόγμα είναι το σουνιτικό στην πιο συντηρητική του εκδοχή), που διαμαρτύρονται ότι υφίστανται διακρίσεις, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουν εμπόδια και δυσκολίες να προσληφθούν σε κρατικές θέσεις, να γίνουν δεχτοί στα πανεπιστήμια και να προσευχηθούν δημόσια.

Παρά τη βία και την τρομοκρατία που χρησιμοποιεί η σαουδαραβική μοναρχία για να καταστείλει κάθε φωνή διαμαρτυρίας στη χώρα, ο άνεμος των λαϊκών εξεγέρσεων που ξέσπασαν στον αραβικό κόσμο προκάλεσε τις πρώτες διαδηλώσεις για μεταρρυθμίσεις το Φλεβάρη του 2011 και στην ανατολική επαρχία. Το καθεστώς τις αντιμετώπισε με άγρια καταστολή και αστυνομοκρατία, γεμίζοντας την επαρχία με αστυνομικά μπλόκα και περι-

πολα. Και ο απολογισμός μέχρι στιγμής είναι 7 νεκροί διαδηλωτές, οι 2 μέσα στο Φλεβάρη στην πόλη Κατίφ, από τα πυρά της αστυνομίας, η οποία, σύμφωνα με την ανακοίνωση του υπουργείου Εσωτερικών δείχνει «ψηλό βαθμό επαγγελματισμού, μεγάλη αυτοσυγκράτηση και απαντά μόνο με αυτοάμυνα όταν δέχεται επιθέσεις από ταραχοποιούς».

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πώς εννοεί την «τρομοκρατία» η σαουδαραβική μοναρχία είναι η περίπτωση του σαουδαράβα Said bin Zeghair, καθηγητή σε ισλαμικό πανεπιστήμιο του Ριάντ, ο οποίος από χρόνια μάχεται υπέρ των αστικοδημοκρατικών μεταρρυθμίσεων στη χώρα. Ο άνθρωπος αυτός αθωώθηκε από δικαστήριο του Ριάντ στις 19 Φλεβάρη, αφού έμεινε 5 χρόνια στη φυλακή κατηγορούμενος ότι υποστήριζε την ιδεολογία της Αλ Κάιντα. Ο ίδιος είχε φυλακιστεί για πρώτη φορά το 1995 και αφέθηκε ελεύθερος μετά από 9 χρόνια χωρίς να του απαγγελθούν κατηγορίες ή να παραπεμφθεί σε δίκη.

Η σαουδαραβική μοναρχία χρησιμοποιεί τη θρησκεία ως όπλο στον ανταγωνισμό της με το Ιράν για να εξήσει την επιρροή της στην περιοχή και να καταστείλει κάθε φωνή διαμαρτυρίας στο εσωτερικό. Έτσι λοιπόν, από τη μια στέλνει στρατεύματα στο Μπαγκράμ για να βοηθήσει τη σουνιτική δυναστεία των Αλ Καλίφα να καταστείλει τη λαϊκή εξέγερση του πλειοψηφούντος σιιτικού πληθυσμού, και από την άλλη υποστηρίζει την ανατροπή του Καντάφι και του Ασσαντ, συμμάχων του ιρακικού καθεστώτος.

Ρεκόρ εκτελέσεων στο Ιράκ

Σε 69 ανέρχονται μέχρι στιγμής μέσα στο 2012 οι εκτελέσεις ανθρώπων που έχουν καταδικαστεί σε θάνατο από τα ιρακινά δικαστήρια, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του υπουργείου Δικαιοσύνης. Οι 51 απ' αυτούς εκτελέστηκαν τον Ιανουάριο, οι 14 στις 8 Φεβρουαρίου και οι υπόλοιποι 4 στις 20 Φεβρουαρίου. Αυτό σημαίνει ότι μέσα στις 50 πρώτες μέρες του 2012 εκτελέστηκαν περισσότεροι απ' όσους εκτελέστηκαν σ' ολόκληρο το 2011, που έφτασαν συνολικά στους 68.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, περισσότεροι από 1.200 άνθρωποι υπολογίζεται ότι έχουν καταδικαστεί σε θάνατο στο Ιράκ από το 2004. Ωστόσο, ο αριθμός των κρατούμενων που έχουν εκτελεστεί όλη αυτή την περίοδο δεν έχει δημοσιοποιηθεί. Αγνωστος παραμένει επίσης ο αριθμός των ανθρώπων που έχουν δολοφονηθεί μέσα στις φυλακές. Η ιρακινή νομοθεσία προβλέπει την ποινή του θανάτου για 50 περίπου εγκλήματα, στα οποία περιλαμβάνονται η «τρομοκρατία», οι απαγωγές, οι δολοφονίες αλλά και οι επιθέσεις που προκαλούν ζημιά σε δημόσια περιουσία. Είναι πασιφανές ότι στο στόχαστρο του νόμου και των δικωτικών μηχανισμών βρίσκονται πρώτα και κύρια οι πράξεις αντίστασης ενάντια στην ξένη κατοχή και τα ντόπια ανδρείκελά της.

Ο ταχύτατα αυξανόμενος αριθμός επιθέσεων έχει προκαλέσει την παρέμβαση της Διεθνούς Αμνηστίας και της «Human Rights Watch», που κατηγορούν τα ιρακινά δικαστήρια ότι δέχονται ως αποδείξεις ενοχής ομολογίες που οι δικωτικές αρχές αποσπούν με πιέσεις και βασανιστήρια και καλούν την ιρακινή κυβέρνηση να καταργήσει τη θανατική ποινή και να αποκαλύψει τις ταυτότητες, τους τόπους κράτησης και την κατάσταση όλων των καταδικασμένων σε θάνατο, τα εγκλήματα για τα οποία κατηγορήθηκαν και καταδικάστηκαν καθώς και λεπτομερείς πληροφορίες για τις επικείμενες εκτελέσεις.

Τρόμος μπροστά στον «εσωτερικό εχθρό»

«Αρνούμαι να δώσω αυτή την πληροφορία στον εχθρό». Η αυθόρμητη απάντηση του αρχηγού της αστυνομίας της Βαλένθια (της τρίτης μεγαλύτερης πόλης της Ισπανίας), Αντόνιο Μορένο, σε ερώτηση δημοσιογράφου σχετικά με τον αριθμό των μπάτσων που αναπτύχθηκαν για να καταστείλουν τις φοιτητικές και μαθητικές διαδηλώσεις, άφησε εμβρόντητους τους δημοσιογράφους. Βλέπετε, ήταν μια σπάνια στιγμή ειλικρίνειας ενός προϊσταμένου των μονάδων καταστολής, που οι αστοί δημοσιογράφοι δεν έχουν συνηθίσει. Θα το συνηθίσουν, όμως, καθώς η καταστολή εντείνεται και μαζί της φεύγουν και τα προσχήματα. Όπως την περασμένη Δευτέρα, που οι μπάτσοι σάπισαν στο ξύλο νέους, μη διαστάζοντας να την πέσουν ακόμα και σε 15χρονους, λες και ήταν... τρομοκράτες!

Το ξέσπασμα

Οι διαδηλώσεις ξεκίνησαν την προηγούμενη βδομάδα σε ένδειξη διαμαρτυρίας στις άγριες περικοπές των δαπανών για την Παιδεία, που αποφασίστηκαν στην περιφέρεια της Βαλένθια, και την άθλια κατάσταση στα σχολεία, ορισμένα από τα οποία στερούνται θέρμανσης. Την Τετάρτη 15 Φλεβάρη, οι μπάτσοι επιτέθηκαν βάνουσα βγάζοντας όλα τους τα απωθημένα στους μαθητές που ήταν συγκεντρωμένοι έξω από το σχολείο τους, συλλαμβάνοντας ένα μαθητή. Τις επόμενες μέρες, έγιναν και άλλες διαδηλώσεις στην πόλη, απαιτώντας την απελευθέρωση των συλληφθέντων που μέχρι το τέλος της βδομάδας είχαν φτάσει τους δέκα.

Στη διαδήλωση της περασμένης Δευτέρας οι μπάτσοι έδωσαν ρεσιτάλ βαρβαρότητας, προκαλώντας την οργή των μαθητών και των γονιών τους, με αποτέλεσμα εκατοντάδες μαθητές, φοιτητές και καθηγητές να κάνουν κατάληψη στο τμήμα Ιστορίας του Πανεπιστημίου της Βαλένθια διαμαρτυρόμενοι για την αστυνομική βία. Το βράδυ της ίδιας μέρας, δεκάδες αστυνομικά βαν περικύκλωσαν το κατελιγμένο κτίριο, ενώ ελικόπτερα της αστυνομίας πετούσαν από πάνω για να τρομοκρατήσουν τους καταληψίες. Οι μπάτσοι προχώρησαν σε ξυλοδαρμούς και συλλήψεις νέων στη γύρω περιοχή (γύρω στα 21 άτομα),

χωρίς όμως να τολμήσουν να μπουκάρουν στο Πανεπιστήμιο.

Την Τρίτη χιλιάδες άνθρωποι μαζεύτηκαν μπροστά στο σχολείο που έγιναν ταρχές την προηγούμενη βδομάδα. Η αστυνομική παρουσία ήταν μικρότερη από τις προηγούμενες μέρες, μετά το σάλο που ξέσπασε και ανάγκασε ακόμα και τον υπουργό Εσωτερικών να παραδεχτεί ότι η αστυνομία χρησιμοποίησε «υπερβολική βία», την οποία όμως έσπευσε να δικαιολογήσει, όπως είχε κάνει και ο υπουργός Δικαιοσύνης προηγούμενα, ισχυριζόμενος ότι η αστυνομία απάντησε στις επιθέσεις που δέχτηκε.

Εκρηκτικό μίγμα

Η άγρια καταστολή στη Βαλένθια, που προκάλεσε διαδηλώσεις διαμαρτυρίας στη Μαδρίτη και τη Βαρκελώνη, έγινε σε μία περίοδο άγριας επιδρομής στα εργασιακά δικαιώματα, με πρόσχημα –τι άλλο;– την καταπολέμηση του δημόσιου χρέους. Την περασμένη Κυριακή, πάνω από μισό εκατομμύριο Ισπανοί διαδήλωσαν σε 57 πόλεις της χώρας κατά των αντεργατικών μέτρων που έχει επιβάλει η νεοεκλεγμένη δεξιά κυβέρνηση Ραχόι, τα οποία προβλέπουν μειώσεις αποζημιώσεων απόλυσης, προτεραιότητα των επιχειρησιακών συμβάσεων έναντι των κλαδικών κ.λπ.

Τα μέτρα ψηφίστηκαν το Γενάρη, αλλά η ΕΕ πιέζει για επιπλέον μέτρα και απειλεί να τιμωρήσει την ισπανική κυβέρνηση γιατί... καθυστερεί ενόψει των περιφερειακών εκλογών του ερχόμενου Μάρτη, ενώ την κατηγορεί για μα-

γείρεμα των στοιχείων προκειμένου να μειωθεί τεχνητά το έλλειμμα του δημοσίου το 2012. Η «δέσμευση» για μείωση του ελλείμματος στο 6% το 2011 και 4.4% το 2012 αποδείχθηκε αέρας κοπανιστός και τώρα η κυβέρνηση ψάχνει να κόψει κι άλλα, προκειμένου να ικανοποιήσει το αδηφάγο τέρας που λέγεται δημόσιο χρέος. Αυτό, όμως, δημιουργεί οργή και αγανάκτηση στην εργαζόμενη κοινωνία που καλείται να πληρώσει το μάρμαρο.

Ανεργία και εργασιακή ανασφάλεια

Βασικό «επιχείρημα» των δημίων των εργασιακών δικαιωμάτων είναι η καταπολέμηση της ανεργίας. Ζητούν, δηλαδή, από τους εργάτες να καταρρομήσουν τα δικαιώματά τους για να δουλέψουν σαν ειλωτες στα σύγχρονα κάτεργα της αχαλίνωτης αυθαιρεσίας των καπιταλιστών. Όμως, μια ματιά στο εφιαλτικό τοπίο της αγοράς εργασίας στην σημερινή Ισπανία, μετά από τόσα αντεργατικά μέτρα, αρκεί για να διαπιστώσει κανείς το ψευδεπίγραφο των ισχυρισμών των κρατούντων.

Σύμφωνα με τα τελευταία δημοσιευμένα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ισπανίας (www.ine.es/en/daco/daco42/daco4211/era0411_en.pdf), η επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία το τελευταίο τρίμηνο του 2011 ανερχόταν στο 22.85% του εργατικού δυναμικού, έχοντας υπερδιπλασιαστεί τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Οι άνεργοι έχουν ξεπεράσει τα 5.2 εκατομμύρια και μέσα στο 2011 πάνω από μισό εκα-

τομμύριο εργαζόμενοι (577 χιλιάδες για την ακρίβεια) ενίσχυσαν το στρατό των ανέργων. Τα νοικοκυριά που έχουν όλα τα μέλη τους άνεργα έχουν ξεπεράσει το 1.5 εκατομμύριο! Κι αυτά σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία που θεωρούν εργαζόμενους όλους αυτούς που «κατά τη διάρκεια της εβδομάδας αναφοράς (σ.σ. της εβδομάδας δηλαδή που έγινε η έρευνα) εργάστηκαν για μία ώρα τουλάχιστον με αντάλλαγμα πληρωμή (μισθό, ημερομίσθιο, επιχειρηματικά οφέλη κ.λπ.) σε χρήμα ή σε είδος» (βλ. παραπάνω έκθεση, σελ. 5)!

Πρέπει να σημειωθεί, επίσης, ότι τα επίσημα στατιστικά στοιχεία αποκρύπτουν την υψηλή ανεργία που μαστιάζει τη νεολαία. Στην τελευταία έκθεση της Στατιστικής Υπηρεσίας, που αναφέραμε παραπάνω, δεν αναφέρεται λέξη για το ποσοστό ανεργίας στους νέους, αν και δίνονται απόλυτοι αριθμοί για τους νέους άνεργους. Όμως, σύμφωνα με τον Economist (20/9/2011), η ανεργία στους νέους (κάτω των 25) έφτασε το αστρονομικό ποσοστό του 46.2%! Το ποσοστό αυτό επιβεβαιώνεται και από την έκθεση του ερευνητικού ινστιτούτου της τράπεζας του Μπιλμπάο (BBVA - Banco Bilbao Vizcaya Argentaria).

Τέλος, η Ισπανία είναι η χώρα με το μεγαλύτερο ποσοστό εργαζόμενων σε προσωρινές δουλειές στην ΕΕ. Κι ήταν αυτοί οι εργαζόμενοι που χτυπήθηκαν περισσότερο από την κρίση, αφού μόνο τον περασμένο χρόνο οι συμβάσεις των «προσωρινά απασχολούμενων» μειώθηκαν κατά 246 χιλιάδες, ενώ των μονίμων κατά 104.2 χιλιάδες. Έτσι, το ποσοστό των

Μια πρώτη νίκη για τον Χαντέρ Αντνάν

Χρειάστηκαν 66 μέρες απεργίας πείνας για να υποχωρήσουν οι Σιωνιστές και να δεχτούν να απελευθερώσουν τον 33χρονο Παλαιστίνιο (στέλεχος της Ισλαμικής Τζιχάντ), Χαντέρ Αντνάν, τρεις βδομάδες νωρίτερα από το χρόνο λήξης της κράτησής του και να δεσμευτούν ότι δεν θα την παρατείνουν. Έτσι, ο Αντνάν θα απελευθερωθεί στις 17 Απρίλη, ημέρα λήξης της «διοικητικής» του κράτησης (δηλαδή κράτησης χωρίς κατηγορίες, για λόγους «εθνικής ασφαλείας») που του επιβλήθηκε στις 8 Γενάρη, 22 μέρες μετά τη σύλληψή του (η σύλληψη έγινε στις 17 Δεκέμβρη).

Βλέποντας οι Σιωνιστές ότι το κύμα αλληλεγγύης πλατύνει και νέες απεργίες πείνας ξεπηδούν, προτίμησαν να υποχωρήσουν με τις μικρότερες δυνατές απώλειες. Όμως, αυτό το έκαναν χωρίς να δείχνουν ότι τα δίνουν όλα, αφού εξακολουθούν να κρατούν τον Αντνάν εντελώς παράνομα και αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο να πάρουν πίσω

την απόφασή τους σε περίπτωση που «υπάρξουν περαιτέρω ενοχοποιητικά στοιχεία». Το γεγονός όμως ότι αναγκάζονται επίσημα να δηλώσουν (διά στόματος του εκπαιδευτικού Τύπου του υπουργείου Δικαιοσύνης) ότι επιτεύχθηκε συμφωνία κι ότι ο Αντνάν θα απελευθερωθεί στις 17 Απρίλη, χωρίς παράταση της διοικητικής του κράτησης, αποτελεί μια σημαντική νίκη του απεργού πείνας που έχει μετατραπεί σε σύμβολο της αντίστασης στη φασιστική έμπνευση πολιτική των «διοικητικών κρατήσεων», έχοντας πραγματοποιήσει τις περισσότερες μέρες απεργίας πείνας από οποιονδήποτε άλλο κρατούμενο στην Παλαιστίνη. Γι' αυτό ακόμα και η Παλαιστινιακή Αρχή αναγκάστηκε να παρεμβεί ζητώντας βοήθεια από την Αίγυπτο.

Όπως αναφέρει η παλαιστινιακή μη κυβερνητική οργάνωση ADDAMEER (Σύνδεσμος Υποστήριξης των Κρατούμενων και των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων), η συμφωνία κλείστηκε από τον δικηγόρο του Αντνάν, από τη στιγμή που οι Σιωνιστές αποδέχτηκαν τις δύο ελάχιστες προϋποθέσεις που είχε θέσει ο ίδιος για να σταματήσει την απεργία του. Οι προϋποθέσεις αυτές ήταν να μην παραταθεί η διοικητική του κράτησης και να θεωρηθεί πρώτη μέρα κράτησης η 17η Δεκέμβρη (όταν τον έπιασαν δηλαδή) κι όχι η 8η Γενάρη (μέρα που εκδόθηκε το ένταλμα για την διοικητική κράτησης).

Ωστόσο, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ), δεν έχει ξεκαθαριστεί αν ο Αντνάν σταμάτησε την απεργία πείνας, καθώς οι Σιωνιστές εμπόδισαν τους δικηγόρους να τον επισκεφτούν για να το διαπιστώσουν, ενώ ο ADDAMEER εξακολουθεί να ζητά την άμεση απελευθέρωσή του, όπως και των υπόλοιπων 308 Παλαιστίνιων που κρατούνται χωρίς κατηγορίες, και να εκφράζει την ανησυχία του για την κατάσταση της υγείας του Χαντέρ Αντνάν. Το ίδιο κάνει και η Διεθνής Αμνηστία που θεωρεί ανεπαρκή την ισραηλινή απόφαση και ζητά την άμεση απελευθέρωση του παλαιστίνιου αγωνιστή.

εργαζόμενων που δουλεύουν σε προσωρινές δουλειές έπεσε από το 30.6% το 2003 (ήταν υπερδιπλάσιο του μέσου όρου των 23 χωρών της ΕΕ τότε), στο 25% το 2011.

Ούτε οι μειώσεις των μισθών στο δημόσιο και των συντάξεων, ούτε η μεγαλύτερη ευκολία απολύσεων, ούτε οι φοροελαφρύνσεις στους

καπιταλιστές (μέτρα που η προηγούμενη κυβέρνηση Θαπατέρου είχε ψηφίσει από το 2010) έβγαλαν την ισπανική οικονομία από την κρίση. Δεν μείωσαν στο ελάχιστο την ανεργία. Αντίθετα, συσσωρεύουν όλο και περισσότερο εύφλεκτο υλικό στο βωμό της «πιθάσευσης του δημόσιου χρέους»...

νικός καπιταλισμός; Με μισθούς των 300-500 ευρώ τι είδους κατανάλωση μπορεί να υπάρξει, για ν' ανοίξει η αγορά, ν' αυξηθεί η παραγωγή και να μειωθεί η ανεργία; Μήπως μπορούν οι εξαγωγές να υποκαταστήσουν την ανύπαρκτη εσωτερική αγορά, στην οποία ήταν πάντοτε προσανατολισμένος, κατά κύριο λόγο, ο ελληνικός καπιταλισμός; Ακόμα κι αν υποθέταμε (για τις ανάγκες της συζήτησης) ότι κάτι τέτοιο είναι δυνατό, το αποτέλεσμα θα ήταν μια παραγωγική βάση με εργατές-δούλους, που παράγουν ψωμολυσσώντας, με μοναδικό σκοπό την εκτίναξη του κέρδους των καπιταλιστών.

■ Στόχος ο κοινωνικός έλεγχος

Την εποχή της αντιμνημονιακής ρητορικής της ΝΔ, ο Σαμαράς προσπαθούσε να πείσει τις κορυφές του συστήματος, εντός και εκτός Ελλάδας, ότι η τακτική του είναι η ενδεδειγμένη, γιατί διαφορετικά δεν θα υπάρχει αντιπολίτευση για να ελέγξει την κοινωνία και ως αντιπολίτευση θα μείνει μόνο το «πεζοδρόμιο». Αυτή η τακτική ενταφιάστηκε μετά τιμών όταν η ΝΔ προσχώρησε στη συγκυβέρνηση. Της έκαναν και τα σαράντα με την ψήφιση του Μνημονίου-2 και όσα αναγκάστηκαν να κάνει ο Σαμαράς, διαγράφοντας (εκτός των άλλων) και το ένα τέταρτο της κοινοβουλευτικής του ομάδας. Ο Σαμαράς, όμως, θέλει εκλογές, μπας και προλάβει την παραπέρα κατακλίση της ΝΔ. Και επειδή και πάλι αντιμετωπίζει αντίθεση από τα ίδια κεφαλαιοκρατικά κέντρα, εντός και εκτός Ελλάδας, επικαιροποιεί την παλιά του επιχειρηματολογία.

Είπε πρόσφατα, μιλώντας σε νεοδημοκρατική εκδήλωση: «Άμεση προσηλυτική στις κάλπες. Εκλογές, για να υπάρξει ομαλότητα στον τόπο. Οι εκλογές λειτουργούν απελευθερωτικά και καταπραϊντικά. Απελευθερωτικά για το λαό και τους ανθρώπους. Μετά το PSI θα γίνουν άμεσα εκλογές σε κλίμα ομαλότητας και για να αποκατασταθεί πλήρως το δικαίωμα της ελπίδας στον ελληνικό λαό. Διαφορετικά θα πάμε σε ακυβερνησία. Προϋπόθεση για να αρχίσουμε και πάλι να ελπίζουμε είναι να υπάρξει μια κυβέρνηση με νωπή και ισχυρή με λαϊκή εντολή δυνατή, με λαϊκή δηλαδή νομιμοποίηση, δημοκρατική νομιμοποίηση». Βάζει και πάλι μπροστά το γενικότερο συμφέρον του συστήματος, επιχειρηματολογώντας για το ότι μόνο οι εκλογές μπορούν να εκτονώσουν τη λαϊκή οργή.

Ποια ελπίδα, όμως, μπορεί ν' ανθίσει μετά τις εκλογές; Την απάντηση την έχει δώσει ο ίδιος στη δεύτερη επιστολή-δήλωση νομιμοφροσύνης που έστειλε στους αποικιοκράτες, στην οποία έδωσε όλες τις διαβεβαιώσεις ότι αν η ΝΔ κερδίσει τις εκλογές θα εφαρμόσει ευλαβικά το Μνημόνιο. Την ίδια απάντηση έδωσε και ο Παπαδήμος την περασμένη Τρίτη στις Βρυξέλλες, απαντώντας στ' αγγλικά σε ερώτηση ξένου δημοσιογράφου. Διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας, γιατί τα κόμματα της συγκυβέρνησης έχουν δεσμευτεί και θα τηρήσουν τη δέσμευσή τους.

■ Τους χρειάζονταν

Την «αντίσηκη» τη δουλειά ο πονηρός Παπούλιας, τον ενημέρωσαν και οι ρουφιάνοι του στην πόλη και δεν πήγε στα Γιάννια για τις γιορτές που γίνονται κάθε χρόνο στις 21 Φλεβάρη, επέτειο της απελευθέρωσης της πόλης από τον οθωμανικό ζυγό. Η απουσία του, όμως, δεν εμπόδιζε τους μαθητές των δημόσιων σχολείων της πόλης να κάνουν αυτό που είχαν ετοιμάσει. Τα κεφάλια αριστερά (προς τον κόσμο) και τα χέρια τεταμένα δεξιά (προς την εξέδρα των επίσημων) με ανοιχτά τα δάχτυλα στο σχήμα μιας μεγαλοπρεπέστατης μούντζας. «Είστε μαλάκες» φώναξε ο σημαιοφόρος ενός σχολείου, εν είδει ντυντούκας, και το σύνθημα ακολούθησαν εν χορώ οι συμμαθητές του.

Η ενέργεια του μαθητή της Λάρισας, που το 'κανε στις 28 Οκτώβρη, βρήκε μιμητές. Φαντάζεστε, λοιπόν, τι έχει να γίνει στις 25 του Μάρτη. Εμείς περιμένουμε με αγωνία να δούμε τι θα γεννήσει η εφηβική εφευρητικότητα.

ΥΓ: Ποιος βγήκε και έβρισε τα παιδιά; Ο ΣΥΡΙΖΑίος δήμαρχος Φ. Φίλιος!

■ Χατζηβατισμοί

Θυμόμαστε τον Παπακωνσταντίνου που με κείνο το ιεραποστολικό χαμόγελο δήλωνε ότι οι κερδοσκόποι έχασαν τα λεφτά τους, μετά τη σύναψη της πρώτης δανειακής σύμβασης και την ψήφιση του πρώτου Μνημονίου; Τα ίδια λέει τώρα ο Βενιζέλος, μόνο που τα λέει με το δικό του τρόπο: «Υπάρχουν διεθνή συμφέροντα τα οποία δεν εκφράζονται θεσμικά, υπάρχουν αρρουνθμιστές οντότητες της αγοράς που είναι επιθετικές και είναι πάρα πολλοί αυτοί οι οποίοι επένδυσαν και επενδύουν ίσως ακόμη, τώρα διαψεύδονται, πολλές ελπίδες και πολλά συμφέροντα».

Αν ρίξει, όμως, κανείς μια ματιά στον διεθνή οικονομικό Τύπο, θα διαπιστώσει ότι συμβαίνει το αντίθετο. Οι λεγόμενοι «κερδοσκόποι» πανηγυρίζουν. Οι περισσότεροι απ' αυτούς κάνουν παιχνίδια εδώ και καιρό με το ελληνικό κρατικό χρέος. Αγοράζουν «μπιρ παρά» ομόλογα στη δευτερογενή αγορά, προκειμένου να βγουν ωφελημένοι από το PSI, ενώ ταυτόχρονα «καλύπτονται» αγοράζοντας CDS. Όλοι αυτοί ξέρουν πως και η νέα συμφωνία είναι προσωρινή, γι' αυτό σύντομα θ' αρχίσουν νέα παιχνίδια. Ο Βενιζέλος, όμως, όπως και ο Παπακωνσταντίνου πριν απ' αυτόν, προσπαθούν με χατζηβατισμούς να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό.

■ Σχέδιο «ανάπτυξης» Ελληνικού

Τοιμέντο με λίγο από πάρκο

Μόνο ως περιβαλλοντικό έγκλημα μπορεί να χαρακτηριστεί το προσχέδιο νόμου με τίτλο «Σχέδιο ανάπτυξης του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού», που έδωσε στη δημοσιότητα και σκοπεύει να περάσει από τη σημερινή Βουλή ο υπουργός Περιβάλλοντος Γ. Παπακωνσταντίνου. Το σχέδιο «ανάπτυξης» του αλήστου μνήμης υπουργού ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιά φαντάζει σαν νόμος περιβαλλοντικής προστασίας μπροστά στο έκτρωμα του Παπακωνσταντίνου, που αν υλοποιηθεί θα καταστρέψει μια από τις τελευταίες ευκαιρίες για περιορισμό της περιβαλλοντικής υποβάθμισης της Αθήνας, ύστερα κι από τις πυρκαγιές σε Πάρνηθα και Υμηττό.

Από το «πάρκο με λίγο από ανάπτυξη» πάμε στο «ανάπτυξη με λίγο από πάρκο», κάτι το οποίο γίνεται ξεκάθαρο ήδη από το πρώτο άρθρο του προσχεδίου νόμου, το οποίο τοποθετεί τη δημιουργία Μητροπολιτικού Πάρκου χαμηλά στη λίστα των προτεραιοτήτων του σχεδίου τσιμεντοποίησης της περιοχής.

Εξετάζοντας πιο αναλυτικά το πλαίσιο για την περιοχή βλέπουμε ότι η έκταση των 6.200 στρεμμάτων χωρίζεται σε τέσσερις ενότητες. Απ' αυτές, οι τρεις, που φέρουν τις ονομασίες ζώνη ανάπτυξης, ζώνη προς πολεοδόμηση και παράκτιο μέτωπο, παραδίδονται στην τσιμεντοποίηση με fast track διαδικασίες έκδοσης οικοδομικών αδειών. Η τέταρτη ενότητα χαρακτηρίζεται ως μητροπολιτικό πάρκο.

Η συγκεκριμένη ενότητα θα καταλαμβάνει ονομαστικά μόλις 2.000 από το σύνολο των 6.200 στρεμμάτων της περιοχής. Δηλαδή, μόνο το 30% του συνόλου της έκτασης, ποσοστό που ακούγεται εφιαλτικό, αν αναλογιστούμε ότι οι παλιότερες προτάσεις μιλούσαν για δόμηση μόνο του 10% και ξεπούσε σάβλος. Τώρα, η δόμηση ανεβαίνει στο 70% της έκτασης! Μιλάμε για ονομαστική έκταση 2.000 στρεμμάτων, γιατί στην πραγματικότητα η έκταση αυτή θα είναι μόλις 1.500 στρέμματα, αφού τα υπόλοιπα 500 θα δεχτούν χρήσεις ανα-

ψυχής, πολιτισμού, αθλητισμού, καθώς και υποστηρικτικές λειτουργίες, όπως χώρους στάθμευσης κ.ά. Νέα «γήπεδα Μπάντιντον» θα ξεφυτρώσουν εις βάρος του ήδη κατά πολύ κουτσουρεμένου Μητροπολιτικού Πάρκου.

Τεχνηέντως παρουσιάζεται ότι πράσινο δεν θα αποτελεί μόνο τα πάρκο αλλά και διάφοροι ελεύθεροι χώροι και χώροι πρασίνου στις ζώνες «ανάπτυξης». Αυτό που ισχύει, όμως, στη πραγματικότητα είναι ότι μόνο το πάρκο θα είναι προσβάσιμο στο ευρύ κοινό, ενώ οι προαναφερθέντες χώροι θα λειτουργούν συμπληρωματικά στις παρακείμενες χρήσεις και η περιβαλλοντική τους αξία (π.χ. κατά πόσο επηρεάζουν το κλίμα της περιοχής) θα είναι μηδενική, λόγω υψηλής κατάταμησης.

Στις ζώνες δόμησης που θα καλύπτουν τα υπόλοιπα 4.200 στρέμματα, οι όροι δόμησης απελευθερώνονται, με το συντελεστή δόμησης στις οικιστικές ζώνες να φτάνει το 2,2 με δυνατότητα υπέρβασης κατά 20%, ενώ η κάλυψη θα φτάνει το 40%. Για να υπάρχει ένα μέτρο σύγκρισης αναφέρουμε ότι στις πυκνοκατοικημένες εργατογειτονίες της Αθήνας οι όροι δόμησης είναι συνήθως κάλυψη 70% και συντελεστής δόμησης 1,6!

Τέτοιου είδους όροι δόμησης παραπέμπουν σε ψηλά κτίρια. Το ύψος των κτιρίων δεν θα ορίζεται από τον Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό, ενώ το σχέδιο ανάπτυξης, εισάγοντας τον όρο «αρχιτεκτονικά τοπία», επιτρέπει την κατασκευή ουρανοξυστών χωρίς περιορισμό στο ύψος, ακόμα και μέσα στο μητροπολιτικό πάρκο!

Οι επιτρεπόμενες χρήσεις περιλαμβάνουν τα πάντα, εκτός από βιομηχανία και βιοτεχνία, οχλούσες χρήσεις που έτσι κι αλλιώς δεν είναι κάτι επιθυμητό στην ανάπτυξη για την οποία μιλάμε.

Το παράκτιο μέτωπο θα επεκταθεί μέσω προσχώσεων και θα τοποθετηθούν χρήσεις τουρισμού και αναψυχής στα πρότυπα του περιβαλλοντικού εγκλήματος που λέγεται Ντουμπάι.

Η έκδοση οικοδομικών αδειών θα περ-

νάει κατευθείαν από το υπουργείο Περιβάλλοντος και θα διαρκεί το πολύ 20 μέρες, χρονικό διάστημα που μας δίνει μια εικόνα για το τι είδους έλεγχος θα γίνεται προκειμένου να μην γίνουν αυθαιρεσίες ακόμα και με βάση το αντιπεριβαλλοντικό σχέδιο «ανάπτυξης».

Με ύψος μικροπωλητή σε υπαίθριο παζάρι, ο Γ. Παπακωνσταντίνου χαρακτηρίζει τη σχεδιαζόμενη τσιμεντοποίηση του Ελληνικού και το πρόγραμμα «Ηλιος» (τα έχει βάλει στο ίδιο νομοσχέδιο) σαν τις «δύο μεγαλύτερες αναπτυξιακές πρωτοβουλίες της χώρας για τα επόμενα χρόνια». «Είναι δύο κομβικές αποφάσεις, καθώς θεωρούμε το επενδυτικό περιβάλλον για το Ελληνικό», είπε, παραλείποντας προκλητικά να κάνει και την παραμικρή αναφορά –υποκριτική έστω, καταπατών το συνήθιστον αστοί πολιτικοί– στο φυσικό περιβάλλον. Γι' αυτόν υπάρχει μόνο το «επενδυτικό περιβάλλον», δηλαδή το πλιάτσικο των μεγαλοεργολάβων που ενδεχομένως κάποια στιγμή να θελήσουν να αρπάξουν αυτό το εξαιρετικό φιλέτο γης. «Πιστεύουμε», συνέχισε προκλητικά, «ότι αυτές οι δύο πρωτοβουλίες θα δώσουν κι ένα σήμα σε όλο τον κόσμο ότι η Ελλάδα βγαίνει από την κρίση και δημιουργεί επενδυτικές που φέρνουν δουλειές και πλούτο στη χώρα»!

Η σχεδιαζόμενη τσιμεντοποίηση του Ελληνικού αντικατοπτρίζει κι αυτή, εμμέσως, την έλλειψη οργάνωσης από τη μεριά της εργατικής τάξης κόντρα στην υποβάθμιση και με περιβαλλοντικούς όρους της ζωής της. Ακόμα και αν δεν υλοποιηθεί τελικά το σχέδιο του υπουργείου, υπάρχει σοβαρός κίνδυνος η περιοχή να καταλήξει ως αστική εφεδρεία, όπως η περιοχή των Λιπασμάτων Δραπετσώνας και πολλές άλλες στην Αθήνα, οι οποίες, όταν ωριμάσουν, θα παραδοθούν στην τσιμεντοποίηση. Είναι κρίσιμο η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι της Αθήνας να μην αφήσουν το Ελληνικό να γίνει τσιμέντο ή να καταλήξει ως αστική εφεδρεία, αλλά να διεκδικήσουν να μετατραπεί στο σύνολό του σε αστικό δάσος, κόντρα στην ανάπτυξη έτσι όπως την εννοούν οι καπιταλιστές.

Το ΜΑΣ στοχοποιεί τους καταληψίες της Νομικής

Ακολουθώντας την γενική τακτική του Περιεσού, το ΜΑΣ, με ανακοίνωσή του που υποτίθεται ότι βγήκε εναντίον των ΜΜΕ (η αναφορά σε αυτά είναι ελάχιστη), χαρακτηρίζει ως προβοκάτορες ενταγμένους στον κρατικό μηχανισμό τους συμμετέχοντες στην κατάληψη της Νομικής κατά το τριήμερο κινητοποιήσεων με αφορμή την ψήφιση του Μνημονίου-2. Παρακάτω, βέβαια, η ανακοίνωση μιλάει για ομάδες «αντιεξουσιαστών-χούλιγκαν».

Τελικά, αν είναι κρατικοί υπάλληλοι, αντιεξουσιαστές ή και τα δύο ταυτόχρονα δεν μας

το λένε. Αυτό όμως γίνεται, γιατί πολύ απλά δεν τους νοιάζει να είναι ξεκάθαροι. Μην ξεχνάμε πως από την αρχή της χρονιάς, που είχαμε ένα ξέσπασμα του φοιτητικού κινήματος με καταλήψεις εναντίον στο νόμο Διαμαντοπούλου διάρκειας ενός περιόδου μήνα, το ΜΑΣ έχει προσαρμόσει τη ρητορική και τακτική του στα πιο πολιτικά καθυστερημένα κομμάτια φοιτητών. Τότε έφτασε στο σημείο να πρωτοστατεί στο «άνοιγμα» των σχολών με προτάσεις που υπερψηφίζονταν από τα πιο απολιτικά άτομα που το μόνο που τα ένοιαζε ήταν να σπάσουν

την κατάληψη και να δώσουν τις εξετάσεις τους.

Τώρα, αξιοποιώντας την προπαγάνδα των ΜΜΕ ενάντια στους καταληψίες της Νομικής και σε όσους συμμετείχαν στις συγκρούσεις με τους μπάτσους, οι Κνίτες, απευθυνόμενοι στους φοιτητές που έχουν επηρεαστεί απ' αυτή την προπαγάνδα, παίρνουν σειρά στη στοχοποίηση όσων συμμετείχαν στην κατάληψη. Ταυτόχρονα, καλούν τους φοιτητές να τους ακολουθήσουν στο δρόμο του «οργανωμένου αγώνα», που φυσικά δεν περνά όχι μόνο από το δρόμο της σύγκρουσης με τις δυνάμεις κατα-

στολής, αλλά ούτε καν από το δρόμο των καταλήψεων.

Αυτή η τακτική δεν είναι καθόλου τυχαία. Γιατί μπορεί οι φοιτητές τώρα να έχουν το κεφάλι σκυμμένο και ουσιαστικά να κλαίνε τη μοίρα τους, αλλά με δεδομένη την οργή που υπάρχει μπορεί ακόμα και στο κοντινό μέλλον να δούμε ένα δυναμικό φοιτητικό κίνημα να ξυπνάει. Γι' αυτό και οι δυνάμεις του Περιεσού πετούν και θα εξακολουθήσουν να πετούν λάσπη εναντίον οποιασδήποτε κίνησης μέσα στα πανεπιστήμια μπορεί να τους χαλάσει το δίπλο «αγωνιστικά χάπενινγκ – εκλογές».

Χιονοστιβάδα πληγμάτων μετά το πετσόκομμα του βασικού μισθού

Η μείωση, με το αποικιοκρατικό Μνημόνιο-2, κατά 22% του κατώτατου μεροκάματου της ΕΓΣΣΕ (Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας), από 751 ευρώ σε 586 ευρώ μικτά, δεν μειώνει δραστικά μόνο το επίδομα ανεργίας από 461,28 ευρώ το μήνα σε 359,97 ευρώ. Οπως θα δούμε στη συνέχεια μειώνει δραστικά την κατώτερη σύνταξη που δίνει το επικουρικό ταμείο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ και μια σειρά άλλα επιδόματα και ασφαλιστικές εισφορές, που θα αυξήσουν ακόμη περισσότερο τη μαύρη τρύπα στα έσοδα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Υψος σύνταξης που δίνει το ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ:

Καταρχάς, θυμίζουμε ότι οι κυβερνήσεις, πράσινες και μπλε, καταλήσκειαν τα αποθεματικά αυτού του ταμείου, προκειμένου να πριμοδοτήσουν την κύρια σύνταξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Συγκεκριμένα, με τη συγκατάθεση των αστικοποιημένων συνδικαλιστών της ΓΣΕΕ, έκλεβαν, με μια ρύθμιση του 2007, πάνω από 4 δισ. ευρώ. Συνεχίζουν δε να κλέβουν, μιας και το ΙΚΑ δεν αποδίδει στο ΕΤΕΑΜ το σύνολο των εισφορών που εισπράττει, επ' αμοιβή, για λογαριασμό του. Είναι οι κυβερνήσεις, λοιπόν, που κατέστησαν το Ταμείο προβληματικό.

Με το ΠΔ 499/1984 υπολογίζονται οι συντάξεις που δίνει το επικουρικό ταμείο ΕΤΕΑΜ. Η κατώτερη σύνταξη γήρατος και αναπηρίας ανέρχεται σε πέντε (5) μεροκάματα της ΕΓΣΣΕ, ενώ η σύνταξη χρειάς ανέρχεται σε τέσσερα (4) μεροκάματα ΕΓΣΣΕ. Κάνοντας τους μαθη-

ματικούς υπολογισμούς μπορούμε να δούμε πόσο θα μειωθεί η κατώτερη επικουρική σύνταξη στους νέους συνταξιούχους, που θα βγουν μετά την ψήφιση του νόμου. Η κατώτερη σύνταξη γήρατος και αναπηρίας ανερχόταν σε (5X33,57=)167,85 ευρώ, ενώ με το κατώτατο μεροκάματο μειωμένο στα 26,18 ευρώ η σύνταξη θα γίνει (5X26,18=)130,90 ευρώ. **Ετσι, με τη δραστική μείωση του κατώτατου μεροκάματου, η κατώτερη σύνταξη του ΕΤΕΑΜ θα μειωθεί κατά 36,95 ευρώ.**

Το ΕΤΕΑΜ δίνει τη σύνταξη μ' ένα μαθηματικό τύπο. Ένα τμήμα αυτής της σύνταξης υπολογίζεται από τον τύπο: Κατώτατο μεροκάματο της ΕΓΣΣΕ X 9% X 25, που σημαίνει ότι με το προ Μνημόνιο-2 κατώτατο μεροκάματο αυτό το τμήμα της σύνταξης ισούται με 75,53. Με τη μείωση κατά 22% του κατώτατου μεροκάματου της ΕΓΣΣΕ, το κομμάτι αυτό της σύνταξης θα γίνει 58,90 ευρώ, γεγονός που θα οδηγήσει σε **μείωση αυτής της σύνταξης κατά 16,63 ευρώ.**

Προκαλέσαμε τον υπουργό Εργασίας Γ. Κουτρουμάνη, στην άτυπη συνέντευξή του την περασμένη Τετάρτη, ν' αναφερθεί τόσο στο κόσμιμο αυτό όσο και στα κοψίματα επιδομάτων που προκαλούνται από τη δραστική μείωση του κατώτατου της ΕΓΣΣΕ. Απέφυγε την παραμικρή αναφορά σ' αυτές τις επιπτώσεις που πλήττουν πολύ εργαζόμενο κόσμο.

Η επικουρική σύνταξη υπό εξαφάνιση:

Εδώ πρέπει να μιλήσουμε για όλες τις δραστικές περικοπές που έχουν αποφασιστεί για το επικουρικό ταμείο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ και γι' αυτή που προβλέπεται στο νομοσχέδιο εφαρμογής αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων που προβλέπονται στο αποικιοκρατικό Μνημόνιο-2.

Με τον εφαρμοστικό νόμο 3986/2011 του ΜΠΔΣ 2012-2015 (Μεσοπρόθεσμο), άρθρο 44, προβλέπεται ειδική εισφορά κλιμακωτά από 3% για συντάξεις από 300 μέχρι 350 ευρώ, μέχρι 10% για συντάξεις μεγαλύτερες από 650 ευρώ. Ο νόμος αυτός δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ την 1η Ιούλη του 2011.

Στις 27 Οκτώβρη δημοσιεύτηκε ο νόμος 4024 για το ενιαίο μισθολόγιο. Με την παρ. 3 του άρθρου 2 του νόμου αυτού προβλέπεται ότι το κομμάτι της σύνταξης, που ξεπερνάει τα 150 ευρώ θα μειωθεί κατά 30%. Δηλαδή, μια σύνταξη των 250 ευρώ θα μειωθεί κατά (100X30%=) 30 ευρώ, ενώ μια σύνταξη των 300 ευρώ θα μειωθεί κατά 45 ευρώ. Αυτά τα κοψίματα, όμως, δεν ικανοποίησαν τον εργατοφαύλο Γ. Κουτρουμάνη. Ετσι, στο νομοσχέδιο επικύρωσης των αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων του νέου Μνημόνιου, που θα ψηφιστεί την επόμενη εβδομάδα, προβλέπεται και νέο δραστικό κόψιμο για όλη τη σύνταξη. Η σύνταξη των 220 ευρώ, που απέμεινε μετά το τελευταίο κόψιμο (του νόμου 2024) θα μειωθεί κατά 22 ευρώ και θα γίνει 198 ευρώ. Η σύνταξη των 255 (300-45) ευρώ θα μειωθεί κατά

15% ή κατά 38,25 ευρώ και θα γίνει 216,75 ευρώ. Ετσι, σ' ένα διάστημα τεσσάρων μηνών, η σύνταξη των 300 ευρώ γίνεται 216,75 ευρώ.

Ομως, αυτή η πολύ δυσάρεστη εξέλιξη για τους συνταξιούχους του ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ δεν ικανοποίησε τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και τις ύαινες της τρόικας, που προχωρούν σε ριζική ανατροπή. Με τον πρώτο εφαρμοστικό νόμο του Μνημόνιο-2 φτιάχνουν ένα υπερ-επικουρικό ταμείο του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, το οποίο θα είναι ένα ταμείο καθαρά κεφαλαιοποιητικό. Η εκτίμησή μας είναι ότι αυτό το νέο Ταμείο το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ), δεν θα έχει πολύ χρόνο ζωής. Στην επόμενη φάση θα επιχειρηθεί η ενσωμάτωση του Ταμείου αυτού στο υπερ-Ταμείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που δίνει μια σύνταξη προνοιακού χαρακτήρα, σύμφωνα με τον αντιασφαλιστικό νόμο 3863/2010.

Μισθός νέων εργαζόμενων και άλλες επιπτώσεις:

Με δύο αντεργατικούς νόμους, τον 3863/2010 και τον 3986/2011, προβλέπεται η απασχόληση νέων εργατών κάτω των 25 ετών με μείωση του κατώτατου μεροκάματου. Στη μείωση που προβλέπεται από το νόμο 3863/2010 μιλήσαμε σε προηγούμενο δημοσίευμα. Εδώ θα μιλήσουμε για τη μείωση που προβλέπεται από το νόμο 3986/2011, στο όνομα της απόκτησης «εργασιακής εμπειρίας». Αναφέραμε ότι με το πετσόκομμα του κατώτατου της ΕΓΣΣΕ το κατώτατο

μεροκάματο για τους νέους εργαζόμενους θα είναι 20,94 ευρώ και ο κατώτατος μισθός 468,8 ευρώ.

Με το νόμο 2639/1998 οι γυναίκες που εργάζονται στα σπίτια είτε ως καθαριότητες είτε ως «υπηρετικό προσωπικό» ασφαλιζονται με μπλοκάκι στο ΙΚΑ. Οι κρατήσεις γίνονται επί των αποδοχών: 1/2 X 25 μεροκάματα X κατώτατος ΕΓΣΣΕ. Ετσι, με τη δραστική μείωση του κατώτατου κατά 22% μειώνονται κατά 22% και οι αποδοχές επί των υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές. Ετσι, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θα έχει επιπλέον απώλειες εσόδων σε μια εποχή βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης.

Παραπέρα η μείωση αυτή του κατώτατου θα ανοίξει το δρόμο και στη μείωση των αποδοχών των εργαζόμενων που συνεχίζουν ν' ασφαλιζονται προαιρετικά στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Και σ' αυτή την περίπτωση οι αποδοχές επί των οποίων υπολογίζονται οι εισφορές συναρτώνται με το κατώτατο της ΕΓΣΣΕ και επομένως θα έχουμε μείωση εσόδων για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η εξαγορά του πλασματικού χρόνου ασφάλισης γίνεται σύμφωνα με το κατώτατο μεροκάματο της ΕΓΣΣΕ. Ετσι, από τη δραστική μείω-

ση του κατώτατου θα προκληθεί κι άλλη απώλεια εσόδων για τα ασφαλιστικά ταμεία. Από την άλλη, θα υπάρξει κάποια ωφέλεια για τους εργαζόμενους.

Υπάρχει μια μεγάλη κατηγορία εργαζόμενων που αμείβονται με κυμαινόμενες αποδοχές, δηλαδή είτε εξ ολοκλήρου είτε εν μέρει με ποσοστά, κατ' αποκοπή, με προμήθειες κ.λπ. Πρόκειται για σερβιτόρους, κουρείς, κομμωτές, οδηγούς ταξί, πλασιέ κ.ά. Οι εργαζόμενοι αυτοί κατατάσσονται κάθε χρόνο σε ασφαλιστικές κλάσεις με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Στον καθορισμό των κλάσεων συνηθίζεται και το κατώτατο μεροκάματο της ΕΓΣΣΕ. Ετσι, και εδώ η δραστική μείωση του κατώτατου επιδρά στις ασφαλιστικές κλάσεις και στα έσοδα από τις ασφαλιστικές εισφορές. Επόμενο θα είναι το επόμενο χρονικό διάστημα μαζί με τη μείωση των εσόδων να μειωθούν και οι κυμαινόμενες αποδοχές των εργαζόμενων.

Υπάρχουν και άλλα πεδία στα οποία επιδρά η δραστική μείωση του κατώτατου μεροκάματου της ΕΓΣΣΕ, στα οποία θα επανέλθουμε την επόμενη εβδομάδα.

Πιο αντιλαϊκός ο Προϋπολογισμός του 2012

Πάνε πολλά χρόνια από τότε που εκτελέστηκε κατά γράμμα ή έστω προσέγγισε τις προβλέψεις κρατικός προϋπολογισμός. Το «ταμείο» γίνεται συνήθως το πρώτο δίμηνο της επόμενης χρονιάς και οι κυβερνήσεις ουδέποτε ελέγχονται για το γεγονός ότι δεν υλοποίησαν τον προϋπολογισμό. Από τον κανόνα αυτό δεν έχουν ξεφύγει και οι μνημονιακοί προϋπολογισμοί. Είναι γνωστό ότι πέφτουν τραγικά έξω, γεγονός που τους καθιστά ένα κωλόχαρτο άνευ αξίας.

Η τρόικα, όμως, έχει άλλη ιδέα για την δημοσιονομική... ευταξία. Ετσι, υποχρεώνει την κυβέρνηση ν' αλλάξει τον προϋπολογισμό στη διάρκεια του έτους, ανάλογα με τις αναθεωρήσεις των Μνημονίων. Αυτό, όμως, που συμβαίνει με τον Προϋπολογισμό του 2012 συνιστά τον υπέρτατο εξευτελισμό για το πολιτικό σύστημα και κυρίως για τα κόμματα της συγκυβέρνησης, που με καμάρι και με πλειοψηφία ψήφισαν τον Προϋπολογισμό, τον περασμένο Δεκέμβριο. Πριν καν αρχίσει να εκτελείται ο Προϋπολογισμός, η τρόικα τους υποχρεώνει να τον αλλάξουν και να ψηφίσουν συμπληρωματικό προϋπολογισμό στο πλαίσιο ενός εφαρμοστικού νομοσχεδίου-σκούπα.

Οι δαπάνες του προϋπολογισμού μειώνονται κατά 3.185 εκατ. ευρώ. Αν εξαιρέσουμε 400 εκατ. που αφορούν μείωση στρατιωτικών δαπανών, το σύνολο σχεδόν των υπόλοιπων περικοπών αφορούν μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές δαπάνες και Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Αρα, ο κρατικός προϋπολογισμός του 2012 γίνεται πιο αντιλαϊκός και πιο υφesiaκός (μέχρι να ξαναλλάξει, μέσα στη χρονιά).

Οι συντάξεις μονίμως στην κλίνη του Προκρούστη

Οταν οι βουλευτές της συγκυβέρνησης κλήθηκαν να ψηφίσουν το Μνημόνιο-2, γνώριζαν ότι στις λεγόμενες προσπάθειες περιλαμβάνεται η περικοπή των συντάξεων ΔΕΗ και ΟΤΕ κατά 12% και ΝΑΤ κατά 7%. Σε λιγότερο από μια εβδομάδα πληροφορήθηκαν ότι θα υπάρξει γενική μείωση συντάξεων (σε δημόσιο και ιδιωτικό τμήμα) κατά 12% για το τμήμα της σύνταξης που είναι πάνω από 1300 ευρώ. Οπως εξήγησε η συγκυβέρνηση, έπρεπε να καλυφθεί ένα τμήμα από το κονδύλι των 325 εκατ. ευρώ, που είχε μείνει ανοιχτό στη διαπραγματεύση με την τρόικα.

Και γιατί δεν θέσπισαν κάποια έκτακτη εισφορά στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις; Ρητορικό είναι το ερώτημα,

όπως καταλαβαίνετε. Αυτή η εξέλιξη, η γενίκευση δηλαδή μέσα σε λίγες μέρες του πετσόκομματος σε όλες τις συντάξεις, αποδεικνύει ότι οι συντάξεις είναι το εύκολο θύμα (σίγουρα λεφτά) και γι' αυτό βρίσκονται μονίμως στην κλίνη του Προκρούστη. Ακόμη και μεις, που παρακολουθούμε συστηματικά τα ασφαλιστικά θέματα, έχουμε χάσει το λογαριασμό και χρειάζεται να ανατρέχουμε κάθε φορά στο αρχείο για να θυμηθούμε πόσες φορές έχουν πετσοκοπεί οι συντάξεις την τελευταία διετία.

Πέρα από το πετσόκομμα όλων των κύριων συντάξεων πάνω από 1.300 ευρώ, πετσοκόβονται για πέμπτη φορά από τότε που ψηφίστηκε το Μνημόνιο-1 οι επικουρικές συντάξεις. Στον τομέα της επικουρικής ασφάλισης, βέβαια,

επέρχεται γενικότερη ανατροπή (με τον πρώτο εφαρμοστικό νόμο του Μνημόνιο-2), στην οποία αναφερόμαστε σε διπλανές στήλες.

Θα είναι αυτό το τελευταίο πετσόκομμα στις συντάξεις; Οχι βέβαια. Αυτό που συμβαίνει με τις διάφορες ρυθμίσεις της τελευταίας διετίας είναι η μείωση όλων των συντάξεων που είναι πάνω από την κατώτερη του ΙΚΑ. Η ψαλίδα κλείνει συνεχώς προς τα κάτω. Ωριμάζει έτσι γρήγορα μια νέα ασφαλιστική αντιασφαλιστική ανατροπή, το σπέρμα της οποίας βρίσκεται στους δυο αντιασφαλιστικούς νόμους που ψήφισαν οι Λοβέρδος και Παπακωνσταντίνου μετά το Μνημόνιο-1. Η δημιουργία κεφαλαιοποιητικού συστήματος στις επικουρικές μας προοδεάζει.

Fast track κοινοβούλιο αποικίας

Ο Χρυσοχοϊδης τώρα δικαιώνεται! Αυτός τουλάχιστον ομολόγησε ότι ψήφισε το Μνημόνιο-1 χωρίς να προλάβει να το διαβάσει. Οι υπόλοιποι, οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, αντί να φωνάξουν «είμαστε όλοι Χρυσοχοϊδης», καμώνονται πως δήθεν μελετούν και συζητούν τα νομοσχέδια που με μορφή χιονοστιβάδας κατατίθενται στη Βουλή για να ψηφιστούν με κατεπείγουσες διαδικασίες. Ούτε που προλαβαίνουν να τα διαβάσουν. Ας αφήσουμε που σε κάποιες περιπτώσεις, όπως π.χ. στο νομοσχέδιο για το PSI, δεν καταλαβαίνουν καν τι καλούνται να ψηφίσουν, αφού πρόκειται για τεχνικούς όρους τραπεζικού χαρακτήρα, που απαιτούν εμπειροπαισμένη μελέτη και βοήθεια από ειδικούς που μπορούν να αποκρυπτογραφήσουν αυτούς τους όρους.

Ο συντεταγμένος λόχος της συγκυβέρνησης, όμως, δεν ενδιαφέρεται για τέτοια πράγματα. Εχοντας ψηφίσει, την Κυριακή 12 Φεβράρη του 2012, το Μνημόνιο-2 και τα σχέδια των δανειακών συμβάσεων, οι βουλευτές του λόχου ούτε που ενδιαφέρονται για το περιεχόμενο των εφαρμοστικών νόμων. Το μόνο που απαιτείται απ' αυτούς είναι να παρευρίσκονται στη Βουλή και να σηκώνουν το χέρι στις περιπτώσεις που θα ζητηθεί ονομαστική ψηφοφορία.

Ξεσαλωμένος ο Βενιζέλος, απαντά μονότονα σε όσους επικαλούνται το σύνταγμα και τον κανονισμό της Βουλής, ότι αυτά είναι τυπικότητες που δεν πρέπει να τηρούνται όταν οι συνθήκες είναι ιστορικά κρίσιμες. Και βέβαια, το ιστορικά κρίσιμο το κρίνει η συγκυβέρνηση και ο Βενιζέλος γίνεται ο κήρυκας του. Εφτασε στο σημείο να εμφανιστεί στο Mega και να μιλά για «εξουθενωτική πολυφωνία» και όταν του υπενθύμισαν ότι αυτό είναι στοιχείο της αστικής δημοκρατίας, απάντησε με γεμάτο το στόμα –αυτός ο μέγας δημοκράτης και συνταγματολόγος: «Βεβαίως, η πολυφωνία ή δημοκρατική. Αλλά εδώ μιλάμε για την ανάγκη ύπαρξης του έθνους». Στο όνομα του έθνους και της πατρίδας επιτρέπονται τα πάντα.

Το ελληνικό αστικό κοινοβούλιο επιβεβαιώνει σήμερα, πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά, αυτό που έγραφε ο Εγκελς. Οτι η πραγματική εξουσία ασκείται από τις καγκελαρίες και τα υπουργεία, ενώ στα κοινοβούλια απλώς φλυαρούν με σκοπό να εξαπατούν το λαουτζικό. Με τη διαφορά ότι πλέον δεν αποφασίζουν στα ελ-

ληνικά υπουργεία, αλλά στις Βρυξέλλες. Τρεις υπάλληλοι των ιμπεριαλιστικών οργανισμών (η τρόικα) διαπραγματεύονται με την ελληνική κυβέρνηση, καταλήγουν σ' ένα σχέδιο, αυτό το σχέδιο εγκρίνεται από ένα πολιτικό όργανο (Eurogroup) και η Βουλή καλείται να το επικυρώσει με διαδικασίες fast track, είτε με τη μορφή γενικού πλαισίου (Μνημόνιο) είτε με τη μορφή εφαρμοστικών νόμων του Μνημόνιου και των ανά τρίμηνο επικαιροποιήσεών του.

Μέσα σε λιγότερο από δυο βδομάδες η Βουλή θα ψηφίσει γύρω στα πέντε νομοσχέδια, τα οποία ανατρέπουν εργασιακές, ασφαλιστικές και κοινωνικές κατακτήσεις των εργαζόμενων. Με συνοπτικές διαδικασίες θα ψηφίσει ακόμα και αναθεώρηση του κρατικού προϋπολογισμού, πριν καν αυτός προλάβει να εφαρμοστεί. Το πιο προκλητικό: εργασιακές κατακτήσεις, όπως το επίπεδο του βασικού μισθού, το δίκαιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων κ.ά. θα καταργηθούν χωρίς νόμο που θα ψηφίσει η Βουλή! Νόμος γίνεται το ίδιο το Μνημόνιο, χωρίς τη συνταγματικά επιβαλλόμενη κοινοβουλευτική διαδικασία. Ετσι, το Μνημόνιο μετατρέπεται σε σουλτανικό φερμάνι ή, αν θέλετε, σε αποικιοκρατική διαταγή, μπροστά στην οποία υποχωρεί ακόμα και η λειτουργία του πολιτεύματος της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Στην παράγραφο 6 του άρθρου 1 του νόμου με τον οποίο εγκρίθηκαν το Μνημόνιο-2 και οι νέες αποικιοκρατικές δανειακές συμβάσεις αναφέρεται: «Οι ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο Κεφάλαιο Ε "Διαρθρωτικές Μεταρρυθμίσεις", παράγραφοι 28 και 29 του Μνημονίου Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής και στο Κεφάλαιο 4 "Διαρθρωτικές Μεταρρυθμίσεις για την Ενίσχυση της Ανάπτυξης" παράγραφος 4.1: "Διασφάλιση της ταχείας προσαρμογής της αγοράς εργασίας και ενίσχυση των θεσμών της αγοράς εργασίας" του Μνημονίου Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής, τα σχέδια των οποίων εγκρίνονται κατά την παράγραφο 2 και προσαρτώνται ως παράρτημα V στον παρόντα νόμο, **συνιστούν πλήρεις κανόνες δικαίου άμεσης εφαρμογής. Με αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου ρυθμίζεται κάθε αναγκαίο ζήτημα για την εφαρμογή της παρούσης παραγράφου.**»

Τα δύο Μνημόνια που αναφέρονται συναποτελούν αυτό που για λόγους συντο-

μίας αποκαλούμε Μνημόνιο-2. Τα κεφάλαια στα οποία αναφέρεται λένε με διαφορετικό τρόπο τα ίδια πράγματα, μολονότι μπορεί να διακρίνει κανείς και ορισμένες διαφορές, όχι χωρίς σημασία. Π.χ. το ένα Μνημόνιο λέει ότι για τα εργασιακά θα γίνει κοινωνικός διάλογος μέχρι τέλη Φεβράρη, ενώ το άλλο λέει ότι ο κοινωνικός διάλογος έγινε και δεν απέδωσε! Σημασία έχουν τα μέτρα κι αυτά είναι: η κατατόμηση του βασικού μισθού και ημερομίσθιου της ΕΓΣΣΕ (-22% και -32% για τους νέους), η νέα αναθεώρηση της ΕΓΣΣΕ μέχρι τέλος Ιουλίου του 2012 (που σημαίνει μονιμοποίηση του κρατικού καθορισμού των ελάχιστων μισθών), η ανατροπή του ισχύοντος δικαίου των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της διαιτησίας, η κατάργηση της μονιμότητας στις ΔΕΚΟ, η μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, η κατάργηση του ΟΕΚ και του ΟΕΕ.

Μιλάμε για το μισό εργατικό δίκαιο που η αλλαγή του θα απαιτούσε ένα πολυνομοσχέδιο με πολλά άρθρα, με καταργούμενες και αναδιατυπωμένες διατάξεις κ.λπ. Ολ' αυτά παρακάμπτονται με την παράγραφο που παραθέσαμε παραπάνω, που μετατρέπει τις αναφορές του Μνημονίου-2 (οι οποίες κάθε άλλο παρά νομοτεχνικά επεξεργασμένες είναι) σε «πλήρεις κανόνες δικαίου άμεσης εφαρμογής». Και πώς θα γίνουν οι απαιτούμενες νομικές αλλαγές; Όχι με κάποιον εφαρμοστικό νόμο, αλλά με εγκυκλίους (!!!), όπως ανακοίνωσε ο Κουτρομάνης. Αλλάζουν το μισό εργατικό δίκαιο με μια γενική διάταξη ενός Μνημονίου και στη συνέχεια με εγκυκλίους. Το σημειώνουμε, γιατί αυτή είναι νομοθετική εργασία καθαρά δικτατορικού τύπου, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι έχουμε να κάνουμε με την κοινοβουλευτική χούντα μιας αποικίας, η οποία κυβερνά με διατάγματα.

Το βασικό, βέβαια, είναι το βαθύτατα αντεργατικό περιεχόμενο των διατάξεων που καταργούνται ή τροποποιούνται, όμως και ο τρόπος θέσπισής τους έχει τη δική του σημασία, γιατί από τη μία αποκαλύπτει τη φύση της σημερινής εξουσίας και την αποφασιστικότητά της να επιβάλλει με κάθε μέσο την πολιτική της κεφαλαιοκρατίας, ενώ από την άλλη περιγράφει και τη φύση του αγώνα που απαιτείται για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Πόσα είναι τα ποσά που χρωστά το ΙΚΑ σε ΟΕΚ-ΟΕΕ; Γίνεται λόγος για **3,5 δισ.** ευρώ, μπορεί όμως να είναι και περισσότερα. Από τα τελευταία επίσημα στοιχεία που υπάρχουν (Ισολογισμοί ΙΚΑ) φαίνεται ότι το ΙΚΑ το 2006 χρωστούσε στους δυο οργανισμούς 1.933 εκατ. ευρώ. Το 2003 χρωστούσε 1.080 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, μέσα σε μια τριετία το χρέος αυξήθηκε κατά 80%. Δεδομένου ότι από το 2006 έχουν περάσει δυο τριετίες, είναι πιθανό τα κλεμμένα να είναι πολύ πάνω από 3,5 δισ.

Αυτοπυρπολήθηκε στη Δυτική Σαχάρα πρώην απεργός πείνας της Υπατίας

Στην Εντατική του νοσοκομείου του Αγκαντίρ νοσηλεύεται από την περασμένη Τρίτη ο Μουλούτ Σελούφ, που αυτοπυρπολήθηκε στην Τιγλίτ της Δυτικής Σαχάρας, διεκδικώντας το δικαίωμά του στη δουλειά. Σύμφωνα με όσα μας είπαν οι συγγενείς του, οι γιατροί τους είπαν ότι διέφυγε τον κίνδυνο, ότι γλίτωσε τα μάτια του και έχει επαφή με το περιβάλλον, όμως φέρει σοβαρά εγκαύματα πρώτου και δεύτερου βαθμού.

Ο Μουλούτ Σελούφ υπήρξε ένας από τους πιο μαχητικούς απεργούς πείνας της Υπατίας. Από τους παλιότερους στην Ελλάδα, αγωνίστηκε για να πάρει άδεια διαμονής και εργασίας. Γι' αυτό και δεν συμβιβάστηκε με το ξεπούλημα του αγώνα των απεργών πείνας. Ήταν ένας απ' αυτούς που κατήγγειλαν ανοιχτά τους ξεπουληματίες.

Παντρεμένος και μ' ένα παιδί, μάζεψε μερικά λεφτά και ταξίδεψε στην πατρίδα του, κάνοντας χρήση της άδειας ταξιδιού που με απόφαση του Παπουτσή δόθηκε στους απεργούς πείνας της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης. Εκεί πληροφορήθηκε ότι από την κοινότητα της γενέτειράς του Τιγλίτ (η κοινότητα ανήκει στην περιφέρεια του Δήμου Γκουλμίμ της Δυτικής Σαχάρας) προκηρύχθηκαν πέντε θέσεις εργασίας. Για μια απ' αυτές τις θέσεις συγκέντρωσε όλα τα ουσιαστικά και τυπικά προσόντα. Έκανε τα χαρτιά του για τη θέση, κατάλαβε όμως πως η θέση θα δινόταν με αδιαφανείς διαδικασίες, μέσα από το διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα.

Γαλουχημένος με το αγωνιστικό πνεύμα εκείνων των Σαχράουϊ που δεν παρακαλούν το κράτος κατοχής και τους διεφθαρμένους «αιρετούς» συνεργάτες τους, αλλά διεκδικούν αγωνιστικά τα δικαιώματά τους, ο Μουλούτ έστησε μια σκηνή έξω από το κοινοτικό κατάστημα και ξεκίνησε απεργία πείνας. Την περασμένη Τρίτη, όταν πληροφορήθηκε ότι η θέση «δόθηκε», λούστηκε με βενζίνη και αυτοπυρπολήθηκε μπροστά στα μάτια των κοινοτικών αρχόντων.

Ξέροντας τον Μουλούτ, είμαστε σίγουροι ότι δεν ήταν η προσωπική απελπισία αυτή που τον οδήγησε στην πράξη του, αλλά η θηλησή του να στείλει ένα γενικότερο αγωνιστικό μήνυμα. Σε κάθε πόλη της Δυτικής Σαχάρας πραγματοποιούνται εδώ και μήνες απεργίες πείνας, κυρίως από νέους ανθρώπους, πτυχιούχους πανεπιστημίων και τεχνολογικών ινστιτούτων, όπως ο Μουλούτ, που ζητούν δουλειά, προσπαθώντας να μείνουν στον τόπο τους και να μην αναγκαστούν να πάρουν το δρόμο της μετανάστευσης, που θα τους βάλει σε νέες περιπέτειες. Αυτόν τον δρόμο τον ήξερε καλά ο Μουλούτ και προσπάθησε να τον κάνει δρόμο επιστροφής στην πατρίδα, όμως το διεφθαρμένο σύστημα της κατοχής και του δωσιολογισμού του έκοψε και πάλι τα όνειρα και τον οδήγησε στην αυτοπυρπολήση, που υπό τις δεδομένες συνθήκες δεν είναι απόπειρα αυτοκτονίας, αλλά πράξη αντίστασης.

Οι φίλοι και σύντροφοί του, Έλληνες και μετανάστες, όλοι όσοι τον γνωρίσαμε στην απεργία πείνας, αλλά και σε άλλους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες, του στελνουμε την αλληλεγγύη μας. Ευχόμαστε στον Μουλούτ να γίνει γρήγορα καλά και να έχουμε τη χαρά να τον ξανασυναντήσουμε, κατά προτίμηση στην πατρίδα του, τη Δυτική Σαχάρα, όπου δικαιούται μια θέση εργασίας για να μπορέσει να ζήσει την οικογένειά του.

Στη μαύρη τρύπα τα κλεμμένα από ΟΕΚ-ΟΕΕ

Οι ορατές συνέπειες του κλεισίματος του Οργανισμού Εργατικής Εστίας και του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας έχουν σε σημαντικό βαθμό αναφερθεί στη δημόσια συζήτηση. Εκείνο που δεν συζητήθηκε επαρκώς είναι πως η κατάργηση του ΟΕΚ συνιστά ταυτόχρονα την κατάργηση του ονείρου της ιδιόκτητης εργατικής στέγης, που συνόδευε τον ελληνικό καπιταλισμό κατά τα μεταπολεμικά χρόνια.

Ο ΟΕΚ δεν έλυσε, βέβαια, ούτε μπορούσε να λύσει το ζήτημα της ιδιόκτητης εργατικής κατοικίας, ιδεολογικά όμως συνέτεινε στην ανάπτυξη αυτής της ψευδούς συνειδησης (που φόρτωνε στις πλάτες των εργατών τις δαπάνες στέγησης, αντί αυτές να συμπεριλαμβάνονται στο μισθό εργασίας), ενώ παράλληλα παρε-

νέβαινε ρυθμιστικά, ενισχύοντας τα υπόλοιπα εισοδήματα των εργατών, ώστε να μπορέσουν (με παράλληλο γενναίο δανεισμό) ν' αποκτήσουν ιδιόκτητη στέγη. Αυτό πλέον τελειώνει και μαζί του τελειώνει και ο ρόλος της οικοδομής ως ατμομηχανής του ελληνικού καπιταλισμού.

Πέρα από τα παραπάνω, όμως, η κατάργηση των ΟΕΚ και ΟΕΕ θα έχει ως συνέπεια μερικά ακόμα δισεκατομμύρια ευρώ εργατικών εισφορών να πέσουν στη μαύρη τρύπα της ασφάλισης, που τη δημιουργεί η ληστρική πολιτική που ακολουθούν εδώ και δεκαετίες έναντι των ασφαλιστικών ταμείων κράτος και καπιταλιστές. Ως γνωστόν, το ΙΚΑ εισπράττει τις εισφορές και υπέρ ΟΕΚ και ΟΕΕ, που δεν έχουν δικό τους μηχανισμό είσπραξης. Εδώ και χρόνια, όμως, αντί το ΙΚΑ να κρα-

τάει την προμήθειά του και ν' αποδίδει τις εισφορές στους οργανισμούς, με εντολή των κυβερνήσεων τις παρακρατά και αποδίδει μόνο «έναντι», προκειμένου να καλύπτεται η μαύρη τρύπα και να μην αναγκάζεται να την καλύπτει ο κρατικός προϋπολογισμός.

Πόσα είναι τα ποσά που χρωστά το ΙΚΑ σε ΟΕΚ-ΟΕΕ; Γίνεται λόγος για **3,5 δισ.** ευρώ, μπορεί όμως να είναι και περισσότερα. Από τα τελευταία επίσημα στοιχεία που υπάρχουν (Ισολογισμοί ΙΚΑ) φαίνεται ότι το ΙΚΑ το 2006 χρωστούσε στους δυο οργανισμούς 1.933 εκατ. ευρώ. Το 2003 χρωστούσε 1.080 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, μέσα σε μια τριετία το χρέος αυξήθηκε κατά 80%. Δεδομένου ότι από το 2006 έχουν περάσει δυο τριετίες, είναι πιθανό τα κλεμμένα να είναι πολύ πάνω από 3,5 δισ.

Πρόκληση

«**Η** κ. Ειρήνη Πάρη, ελληνίδα σύμβουλος και πρώην Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ), ενός συμβουλευτικού οργάνου της ΕΕ, επισκέφθηκε σήμερα το 3ο Γενικό Λύκειο Γιαννιτσών "Αικατερίνη Βαρελά". Σκοπός της επίσκεψης ήταν να συζητήσει με τους μαθητές του λυκείου για την επόμενη Διάσκεψη κορυφής του Ρίο+20 (σ.σ. ένα ακόμη καραγκιοζιλίκι διεθνούς διάσκεψης νεολαίας, υπό την προστασία των ιμπεριαλιστών, που κατά τα άλλα έχουν γ... σει τον πλανήτη και τώρα ενδιαφέρονται για το περιβάλλον και την «αειφόρο ανάπτυξη») και να τους βοηθήσει να προετοιμαστούν ενόψει της προγραμματισμένης για τις 26-28 Απριλίου οικονομικής συνόδου ολομέλειας της ΕΟΚΕ που θα πραγματοποιηθεί στις Βρυξέλλες και στην οποία θα λάβουν μέρος μαζί με άλλους μαθητές από όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Συνολικά 27 σχολεία – ένα από κάθε κράτος μέλος της ΕΕ – επελέγησαν να συμμετάσχουν μετά από κλήρωση μεταξύ χιλίων αιτήσεων. Πρόκειται για την τρίτη φορά που η ΕΟΚΕ αναλαμβάνει αυτή την πρωτοβουλία με τίτλο Η δική σου Ευρώπη, η δική σου φωνή.

Η κ. Ειρήνη Πάρη, εκπρόσωπος του ελληνικού Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών στην ΕΟΚΕ, συναντήθηκε με μαθητές του 3ου Γενικού Λυκείου Γιαννιτσών "Αικατερίνη Βαρελά", όχι μόνο για να τους ενημερώσει σχετικά με τη Διάσκεψη κορυφής του Ρίο+20 για την αειφόρο ανάπτυξη και να απαντήσει στις ερωτήσεις τους, αλλά και για να μοιραστεί μαζί τους ορισμένες πληροφορίες εκ των έσω αναφορικά με τον τρόπο λειτουργίας της ΕΟΚΕ. Τους έδωσε συμβουλές σε θέματα τακτικών διαπραγματεύσεων, τους εξήγησε ορισμένες μεθόδους πραγματοποίησης συμπράξεων και τους βοήθησε να κατανοήσουν πώς μπορεί κάποιος να εξασφαλίσει την υποστήριξη των συμμάχων του».

Τα παραπάνω πληροφορούμεθα από σχετικό δελτίο τύπου της ΕΟΚΕ. Ας διαφωτιστούμε σχετικά:

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΟΚΕ) ιδρύθηκε το 1957 ως φόρουμ συζήτησης ζητημάτων για την ενιαία αγορά. Η ΕΟΚΕ παρέχει στις ομάδες συμφερόντων της Ευρώπης, π.χ. συνδικαλιστές, εργοδότες, γεωργούς, βήμα για να διατυπώνουν τις απόψεις τους σχετικά με τις νομοθετικές προτάσεις της ΕΕ. Εκδίδει γνωμοδοτήσεις, που προωθούνται στα όργανα λήψης αποφάσεων της ΕΕ. Πρόκειται δηλαδή για κάποιο διακοσμητικό όργανο (στην Ελλάδα, αντίστοιχη είναι η «γλάστρα» του συστήματος, η ΟΚΕ του γνωστού και μη εξαιρετέου Πολυζωγόπουλου), που από τη μία δίνει «βήμα» στους «κοινωνικούς εταίρους», αφεντικά και εργατοπατερία, και την ψευδαίσθηση της συμμετοχής στο κέντρο λήψης των αποφάσεων σε κοινωνικά στρώματα, των οποίων τα συμμετέχοντα μέλη κανονικά εκμαυλίζονται και από την άλλη προσδίδει στο ευρωπαϊκό κεφάλαιο και τους πολιτικούς-μαριονέτες του μια αύρα συγκατάβασης και συναίνεσης με τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα.

Η γκάμα των «γλαστρών», που πρόθυμα θα συναινέσουν σ' αυτό το παιχνίδι απάτης και νομιμοποίησης των αρπακτικών δράσεων του κεφαλαίου και των πολιτικών εξόντωσης που επιβάλλει στους εργαζόμενους με τη φωτιά και το σίδερο, διευρύνεται συνεχώς. Τώρα καλούνται να συμμετάσχουν και οι μαθητές. Η πρόκληση, που ξεπερνάει κάθε όριο, διπλή: Θα συμμετέχουν και μαθητές της χώρας μας, της οποίας σήμερα ο λαός και η νεολαία υποφέρουν τα πάνδεινα από ντόπιο και διεθνές κεφάλαιο. Τους μωθητές κλήθηκε να διαφωτίσει σχετικά μια εκπρόσωπος των βιομηχανών!

Και η αποδοκιμασία ευθεία και επιβεβλημένη: Βρέθηκε σχολείο και δάσκαλος που δέχθηκε να πάρει μέρος στο καραγκιοζιλίκι!

Επίθεση με εισαγγελείς και νέο στραπάτσο για τη Διαμαντοπούλου

Με αφορμή την κατάληψη της Νομικής το τριήμερο των απεργιακών κινητοποιήσεων κατά την ψήφιση από την κυβέρνηση των δωσολογών του νέου Μνημόνιου και τις δυναμικές παρεμβάσεις φοιτητών, πανεπιστημιακών και διοικητικού προσωπικού των ΑΕΙ, που ακύρωσαν τις εκλογές για τα εσωτερικά μέλη των Συμβουλίων διοίκησης των εγκάθετων εφορευτικών επιτροπών, το υπουργείο Παιδείας έχει εξαπολύσει έναν άγριο πόλεμο κατασυκοφάντησης και ποινικοποίησης των αγώνων της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Οι ιστορικοί δεσμοί του πανεπιστημιακού ασύλου με τους αγώνες για ψωμί, παιδεία και λευτεριά παραμένουν ισχυροί και ζωντανό στο μυαλό και την ψυχή της πανεπιστημιακής κοινότητας και της εργαζόμενης κοινωνίας, που σήμερα ασφυκτικά κάτω από τα νέα δεσφάστακτα δεινά. Γι' αυτό και καμιά πλευρά – ούτε οι Πρυτάνεις, αλλά ούτε και οι μπάτσοι (τουλάχιστον προς το παρόν) – δεν τολμά να το καταργήσει στην πράξη, παρότι αυτό προβλέπεται στο νέο νόμο-πλαίσιο. Η σιγή ιχθύος που επιθυμεί να επιβληθεί το υπουργείο Παιδείας, η παύση κάθε διαμαρτυρίας και αντίστασης στην επιχειρούμενη πλήρη κατεδάφιση του δημοσίου Πανεπιστημίου, είναι ανέφικτες. Παρά τις συνεχείς τρομοκρατικές απειλές για διακοπή της χρηματοδότησης, τις ίντριγκες, τις φασιστικές διαδικασίες διορισμού εγκάθετων μελών στις εφορευτικές επιτροπές, ο νόμος της Διαμαντοπούλου δεν είναι δυνατός να αναπτυχθεί πλήρως, επειδή ένα κομβικό του σημείο, η εκλογή των Συμβουλίων διοίκησης, έχει γίνει γράμμα κενό του πολυδιαφημισμένου νόμου, που η γεμάτη αλαζονεία υπουργός επιφέρει διαρκώς ότι ψηφίστηκε από τη Βουλή, με πλειοψηφία 4/5. Φοιτητές, πανεπιστημιακοί και μέλη του διοικητικού προσωπικού είναι παντού, όπου επιχειρείται να σπηθούν κάλπικες κάλπες, αναγκάζοντας τη συμμορία των προθύμων να το βάζει στα πόδια.

Χολωμένη βαθύτατα η Διαμαντοπούλου απειλεί: «Δεν θα υπάρξει Υπουργός οποιασδήποτε κυβέρνησης, ο οποίος για να κάνει το χατίρι σε ένα Πρύτανη θα κάνει πίσω σε ένα νόμο που ψήφισαν τα 4/5 της Βουλής. Όλοι αυτοί που αποφασίζουν σήμερα ότι δεν θα υλοποιηθεί ο νόμος έχουν τεράστια ευθύνη απέναντι στους φοιτητές τους. Εφόσον δεν προχωράει η αλλαγή στη διοίκηση δεν θα υπάρχει χρηματοδότηση. Αυτό θα γίνει ανεξάρτητα από το ποιος θα είναι στην ηγεσία του

Υπουργείου».

Και ω του θαύματος, «ξυπνούν» οι εισαγγελείς και διατάσσουν κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση για την ακύρωση των εκλογών του ΑΠΘ στις 8 Φεβράρη, ενώ τα φερόφωνα του υπουργείου στα ΜΜΕ εξαπολύουν συκοφαντίες και φτιάχνουν «κλίμα». Με έγγραφο του προς τη Γραμματεία της Πρυτανείας του ΑΠΘ, ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, ζητά να του δοθούν τα πλήρη στοιχεία ταυτότητας και οι διευθύνσεις κατοικίας του Πρύτανη, των μελών του ΔΣ του Ενιαίου Συλλόγου Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού, του Προέδρου των διοικητικών υπαλλήλων του ΑΠΘ και των φοιτητών από τις παρατάξεις ΜΑΣ, ΕΑΑΚ και ΑΡΕΝ που διέκοψαν τη συνεδρίαση της οργανωτικής επιτροπής.

Την τακτική της Διαμαντοπούλου (που εκτός των άλλων φανερώνει και πανικό), ακολουθεί κατά πόδας και ο προερχόμενος από τη ΝΔ αναπληρωτής υπουργός Κ. Αρβανιτόπουλος, που δηλώνει: «Οι οργανωμένες μειοψηφίες αντιδρούν και καλώ την πανεπιστημιακή κοινότητα στο σύνολό της να τον εφαρμόσει. Η σιωπηλή πλειοψηφία πρέπει με συναίσθηση ευθύνης να δημιουργήσει ένα κλίμα εφαρμογής του νόμου

μέσα στα Πανεπιστήμια, με ηρεμία και ομαλότητα».

Η εντεινόμενη φασιστική επίθεση από την πλευρά του υπουργείου Παιδείας προκάλεσε την έκτακτη Σύνοδο των Πρυτάνεων. Η ομόφωνη απόφασή τους είναι ένα νέο ισχυρό χαστούκι στη Διαμαντοπούλου. Στην απόφαση αυτή, όπου οι Πρυτάνεις επιτίθενται με ιδιαίτερα σκληρούς χαρακτηρισμούς στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, υπογραμμίζεται: «Ο οικονομικός στραγγαλισμός των Πανεπιστημίων, δεν στρέφεται κατά των εκλεγμένων διοικήσεων των Πανεπιστημίων τους, αλλά στρέφεται κατά της ελληνικής κοινωνίας και ιδιαίτερα κατά του πιο ευαίσθητου και ελπιδοφόρου μέρους της, που είναι η σπουδάζουσα νεολαία.

Μολονότι, οι αρμοδιότητες για την εκλογή των συμβουλίων Ιδρυμάτων έχουν με τον Νόμο ανατεθεί από το Υπουργείο σε διορισμένες Οργανωτικές Επιτροπές, η αποτυχία τους αποδίδεται παραπειστικά στις Πρυτανικές Αρχές (σ.σ. εδώ οι πρυτάνεις, εκφράζοντας το θεσμικό τους ρόλο μέσα στο σύστημα, επιχειρούν να πάρουν αποστάσεις από τις δυναμικές παρεμβάσεις για τη διακοπή των εκλογών, ισχυριζόμενοι ότι αυτοί, σε ό,τι τους αφορά –π.χ.

παράδοση εκλογικών καταλόγων στους εγκάθετους- έχουν πράξει το καθήκον τους).

Η Σύνοδος των Πρυτάνεων σήμερα βρίσκεται αντιμέτωπη με μια νέα εκστρατεία του υπουργείου Παιδείας και μέρους του Μ.Μ.Ε. στοχοποίησης και ποινικοποίησης της πανεπιστημιακής ζωής, με πρωτοφανείς, αδιανόητες και αιθέριες κατηγορίες, κατά των εκλεγμένων πρυτανικών αρχών των δύο μεγαλύτερων πανεπιστημίων της χώρας, Ε.Κ.Π.Α. και Α.Π.Θ.. Στο ίδιο πλαίσιο κινήθηκαν η αυθαίρετη και παράνομη παύση των Πρυτανικών Αρχών της Α.Σ.Κ.Τ., καθώς και η κατασυκοφάντηση άλλων Πανεπιστημίων. Ας γίνει σαφές ότι η φροντίδα για το σύνολο των μελών της Πανεπιστημιακής Κοινότητας και το Πανεπιστημιακό Ασύλο αποτελούν στοιχεία της ακαδημαϊκής παράδοσης.

Οι υπεύθυνοι της κρίσης επιχειρούν να αποσιώσουν τις δικές τους ευθύνες για το θεσμικό και οικονομικό αδιέξοδο στο οποίο οδήγησαν τα Πανεπιστήμια, με επιτηδευμένη επίδειξη ισχύος σε αιρετά θεσμικά όργανα, όπως οι Πρυτανικές Αρχές. Μια πρακτική που αποτελεί συνεπή συνέχεια της εμπαιχθείας και συκοφαντικής πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας».

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας έφαγε για πολλοστή φορά το φτύσιμο και προφασίστηκε απλά ότι «ψιχαλίζει» (άλλωστε δεν την παίρνει να κάνει κι άλλως). Εξέδωσε μια λακωνική ανακοίνωση, κάνοντας μια υποκριτική αναφορά στο γεγονός ότι «τα Πανεπιστήμια είναι πλήρως αυτοδιοικούμενοι Οργανισμοί» και υποστηρίζοντας στη συνέχεια, ψευδώς, ότι «καμιά εμπλοκή του Υπουργείου, σύμφωνα και με το Σύνταγμα, δεν είναι δυνατή στη σύνθεση της επιτροπής».

Ο δε Αρβανιτόπουλος εξέφρασε τη «λύπη» του για την ανακοίνωση της Συνόδου των Πρυτάνεων. Και κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία, μετά την αιχμηρή απόφαση της Συνόδου, αναγκάστηκε να δηλώσει ότι θα τηρηθεί η δέσμευση που ανέλαβε για χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων με δωδεκατημόρια του προϋπολογισμού έως ότου συγκροτηθούν τα Συμβούλια διοίκησης (σ.σ. στην πράξη, βέβαια, ο τρόπος αυτός χρηματοδότησης συνιστά οικονομική ασφυξία των ΑΕΙ, αφού και ο προϋπολογισμός του 2011, βάσει του οποίου θα δίνονται τα δωδεκατημόρια, ήταν δραστηκότητα πετσοκομμένος).

Γιούλα Γκεσούλη

Εκπληκτικό το έγγραφο της πταισματοδίκης Θεσσαλονίκης προς τη Γραμματεία της πρυτανείας του ΑΠΘ. Δεν ζητά μόνο τις διευθύνσεις του πρύτανη και άλλων παραγόντων του πανεπιστημίου, αλλά και τα ονόματα «ατόμων» από παρατάξεις (τις οποίες «χρωματίζει» μάλιστα πολιτικά), «που διέκοψαν την παραπάνω συνεδρίαση της 08-02-2012». Ζητά, δηλαδή, από τη γραμματεία ενός πανεπιστημίου να μετατραπεί σε χωροφυλακή. Να βρει ποιοι φοιτητές ήταν σε μια εκδήλωση και να της στείλει τα ονόματα και τις διευθύνσεις τους!

Αφέλει; Δεν μπορεί να είναι τόσο αφελής μια δικαστικός. Απλά, εκτελεί εντολές της Εισαγγελίας που έχει ξεσαλώσει σε βαθμό που μόνο επί χούντας είχε παρατηρηθεί.

Κουβάλησαν τους νεοναζί στη Χαλυβουργία και θέλουν να βγουν και από πάνω

Την ανάγκη για ενίσχυση της «περιφρούρησης του αγώνα» επειδή «όσοι έρχονται εδώ δεν έρχονται όλοι για το καλό μας», τόνιζε πριν από λίγο καιρό ο πρόεδρος του σωματείου της Ελληνικής Χαλυβουργίας και στέλεχος του ΠΑΜΕ Γ. Σιφωνιός. Σ' αυτούς, πάντως, που δεν πηγαίνουν για το καλό των απεργών χαλυβουργών φαίνεται πως δεν συγκαταλέγονται οι νεοναζί της «Χρυσής Αυγής». Αυτοί, με επικεφαλής δυο από τα πρωτοπαλίκαρα του ελληνικού νεοναζισμού, τους Κασιδιάρη και Παναγιώταρο, έγιναν δεκτοί στο χώρο της απεργίας, ενώ ο ίδιος ο Σιφωνιός έκανε τον κονφρανσιέ στο σόου που έδωσαν οι Χρυσουαυγίτες, υποδεχόμενός τους, χειροκροτώντας τον «σκίνχεντ» Κασιδιάρη που... απήχθη χαιρετισμό και προσφωνώντας τους στο τέλος!

Το πιο προκλητικό όλων είναι ότι η φυλλάδα του Περισού, είκοσι μέρες πριν την επίσκεψη των Χρυσουαυγιτών στη Χαλυβουργία, είχε επιχειρήσει μια χυδαία προβοκάτσια, ταυτίζοντας την «Κόντρα» με τη «Χρυσή Αυγή» («Κοινοί "προβληματισμοί" από "Κόντρα" και "Χρυσή Αυγή"; Ριζοσπάστης, 28.1.2012). Σ' αυτή τη χυδαία προβοκάτσια του Περισού απαντήσαμε στο φύλλο μας της 4ης Φλεβάρη, με σχόλιο υπό τον τίτλο «Γιατί ο Περισούς επιτίθεται στην "Κόντρα";» (βλέπε http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=15824&cat_id=22). Γράφαμε σ' αυτό το σχόλιο:

«**Προβοκάτσια από τον τίτλο ακόμα, που αποκαλύπτει ότι τα δημοσιεύματα της "Κ" για την απεργία των χαλυβουργών, που έχουν γνωρίσει μεγάλη διάδοση στο Διαδίκτυο, "πόνεσαν" την ηγεσία του Περισού. Κάποιους προβληματισμούς είδε μέσα στις γραμμές του, αλλιώς δεν θα έσπινε την προβοκάτσια (...). Οι αναγνώστες της "Κ" γνωρίζουν βέβαια την αλήθεια για τις θέσεις της εφημερίδας. Οι αναγνώστες του "Ριζοσπάστη" δεν την γνωρίζουν (τουλάχιστον αυτοί που δεν παρακολουθούν συστηματικά το Διαδίκτυο). Και βέβαια, η ηγεσία του Περισού πετσόκοψε ένα σχόλιο, αφαιρώντας όλα τα ουσιαστικά σημεία του για να το διαστρεβλώσει γκεμπελιστικά και έκρυψε ένα πολύ μεγαλύτερο άρθρο που αναφερόταν αναλυτικά στην απεργία των χαλυβουργών και στο διαρκές έγκλημα που διαπράττει σε βάρος των εργατών ο Περισούς, αδιαφορώντας για τη νίκη του αγώνα τους και ενδιαφερόμενος μόνο για την προώθηση της δικής του εκλογικής και συνδικαλιστικής τακτικής. Μιας τακτικής που μετατρέπεται τους απεργούς σε διαμαρτυρούμενους απολυμένους και όχι σε εργάτες που θα επιβάλλουν το ταξικό τους δικό».**

Δεν φανταζόμασταν, όμως, ότι η «Χρυσή Αυγή» θα γινόταν δεκτή στον Ασπρόπυργο, εκεί που μαζεύονται οι απεργοί χαλυβουργοί και που ο Περισούς τόσες φιέστες έχει στήσει. Δεν φανταζόμασταν ότι ένας νεοναζί «σκίνχεντ» θα μιλούσε από το ίδιο βήμα που έχει μιλήσει η Παπαρήγα και τόσα άλλα στελέχη του Περισού.

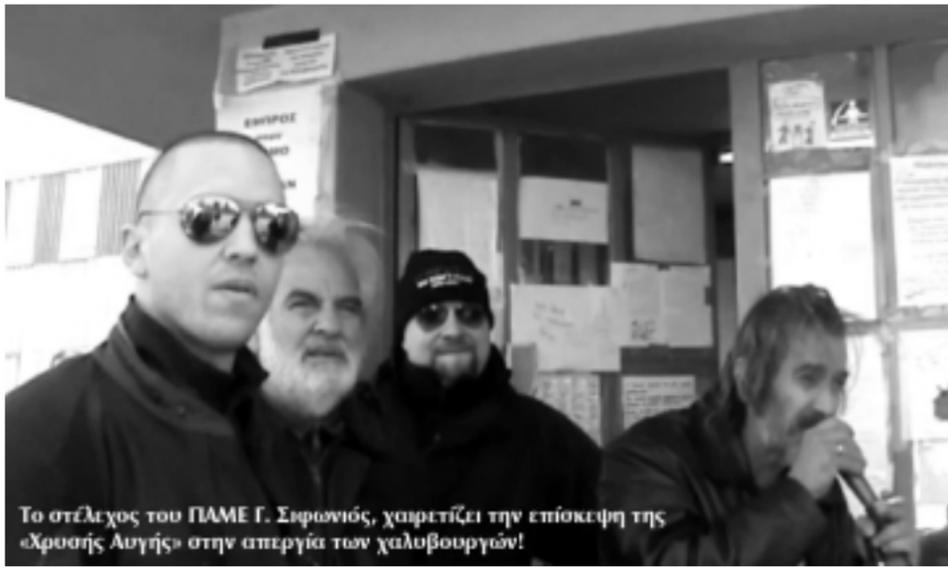
Η φιέστα των εργατοκάπηλων νεοναζί έγινε την Παρασκευή 17 Φλεβάρη. Φρόντισαν να την κοινοποιήσουν οι ίδιοι με βίντεο που ανήρτησαν στο Διαδίκτυο. Τους βλέπουμε να προσέρχονται στο εργοστάσιο κουβαλώντας μερικές κούτες με τρόφιμα: μερικά γάλατα, μερικά μακαρόνια και δυο πεντόκιλα με λάδι. Ολα από άγνωστες μάρκες. Ίσως να τ' άρπαξαν από κάποιο μαγαζί μεταναστών, στις επιδρομές που κάνουν καθημερινά στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα. Μετά η κάμερα κάνει ζουμ στις κούτες και βλέπουμε

με κολλημένα πάνω τους μεγάλα αυτοκόλλητα που γράφουν: «**Ψηφίζουμε ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ για να ξεβρωμίσει ο τόπος**». Στη συνέχεια, ο Κασιδιάρης παίρνει το μικρόφωνο και απευθύνει χαιρετισμό, λέγοντας ότι η «Χρυσή Αυγή» ήταν από την αρχή στο πλευρό των χαλυβουργών, αλλά δεν μπόρεσαν να πάνε πιο πριν, γιατί είναι εργαζόμενοι και δεν προλάβαν!»

Με το που τελειώνει ο Κασιδιάρης ακούγονται μερικά χειροκροτήματα. Δεν βλέπουμε ποιοι χειροκροτούν, αν είναι εργάτες ή μόνο νεοναζί. Σίγουρα, όμως, βλέπουμε έναν (και τι έναν!) να χειροκροτεί. Δίπλα στον νεοναζί στέκεται ο πρόεδρος του σωματείου και στέλεχος του Περισού Γ. Σιφωνιός, ο οποίος αφήνει το τσιγάρο στο στόμα, κατεβάζει το χέρι και χειροκροτά τον «Χρυσουαυγίτη». Μετά παίρνει ο ίδιος το μικρόφωνο και έχοντας πάντοτε δίπλα του τον «Χρυσουαυγίτη» λέει: «**Έχουμε όλη την Ελλάδα στο πλευρό μας. Βλέπουμε τι γίνεται για παράδειγμα στο μαύρο μέτωπο της κυβέρνησης, όπως είναι το ΠΑΣΟΚ, το ΛΑΟΣ, που πήγε μαζί με την κυβέρνηση της ΝΔ. Σήμερα βλέπουμε πολύ καθαρά Βοριδή και Γεωργιάδη, προσχωρούνε σ' αυτό το μέτωπο Κόντρα και στο αυτό. Είναι πολιτικά παιχνίδια που θέλουν όμως να τσακίσουν τους εργαζόμενους**».

Δεν χρειάζεται καμιά ιδιαίτερη ανάλυση αυτής της παραληρηματικής προσφωνήσης. Το νόημά της είναι σαφέστατο. Ολη η Ελλάδα –και η «Χρυσή Αυγή»– είναι μαζί μας, εκτός από τις δυνάμεις της συγκυβέρνησης, με ιδιαίτερη αναφορά στους Βοριδή και Γεωργιάδη, που –σε αντίθεση προφανώς με τους «Χρυσουαυγίτες»– προσχώρησαν στο μαύρο μέτωπο!

Η συνέχεια δίνεται στο οπίσθιο νεοναζί, όπου διαβάζουμε: «**Στο πλευρό των συμπατριωτών μας απεργών της Χαλυβουργίας Ελλάδος βρέθηκε σήμερα κλιμάκιο Συναγωνιστών από την Κεντρική Διοίκηση της Χρυσής Αυγής. Στους αγωνιζόμενους Έλληνες εργάτες μοιράστηκαν τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης. Η υποδοχή που επιφυλάχθηκε στους Χρυσουαυγίτες ήταν θερμή και η αποδοχή πλήρης. Στον σύντομο χαιρετισμό του εκπροσώπου μας εκφράστηκε η αλληλεγγύη και η**

Το στέλεχος του ΠΑΜΕ Γ. Σιφωνιός, χαιρετίζει την επίσκεψη της «Χρυσής Αυγής» στην απεργία των χαλυβουργών!

υποστήριξή μας στο δίκαιο αγώνα των Ελλήνων χαλυβουργών. Διαγράφηκαν έτσι οριστικά οι συκοφαντικές αναφορές και τα ψέμματα του ΚΚΕ και των επαγγελματιών εργατοπατέρων που δυσφημούσαν το Κίνημά μας. Απ' ότι φάνηκε σήμερα, οι Έλληνες εργαζόμενοι έχουν σιχαθεί τους αριστεράς και στρέφονται πλέον ανοικτά προς το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα. Δεν είναι τυχαίο πως η αντιπροσωπεία μας καταχειροκροτήθηκε από το σύνολο των χαλυβουργών, ενώ ο επικεφαλής του σωματείου ευχαρίστησε δημόσια τον Λαϊκό Σύνδεσμο για την συμπαράστασή του. Δεν παρέλειψε επίσης να επιτεθεί στην αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική και κυρίως, στο νέο διδυμο της ΝΔ Βοριδή-Γεωργιάδη. Η σημερινή αγωνιστική παρουσία της Χρυσής Αυγής στο πλευρό των Ελλήνων Χαλυβουργών είναι βέβαιο πως έκανε τους επαγγελματίες συνδικαλιστές και αναρχοκομμουνιστές να πάθουν πολλαπλά εγκεφαλικά. Το μήνυμα που έχει περάσει πλέον παντού είναι πως ένα ασυμβίβαστο Εθνικιστικό Κίνημα – με λαϊκά και επαναστατικά χαρακτηριστικά – έχει γεννηθεί μέσα στην κοινωνία και πολύ σύντομα θα κυριεύσει ολόκληρη την Ελλάδα».

Όπως ήταν αναμενόμενο, ξέσπασε σόλος στο Διαδίκτυο. Ιδιαίτερα από άτομα και συλλογικότητες του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου, που έχουν σταθεί στο πλευρό των απεργών χαλυβουργών, που έχουν εκφράσει έμπρακτα την αλληλεγγύη τους οργανώνοντας σε όλη την Ελλάδα εκδηλώσεις αλληλεγγύης και συγκέντρωσης οικονομικής ενίσχυσης και που δεν μπορούσαν ποτέ να διανοηθούν ότι θα συνέβαινε αυτό το αισχρό γεγονός, με πρωταγωνιστή μάλιστα τον πρόεδρο του σωματείου και στέλεχος του Περισού.

Τι θα περίμενε κανείς; Θα περίμενε μια αποφασιστική καταδίκη του γεγονότος από τη μεριά του Περισού και του ΠΑΜΕ και καταγγελία του Σιφωνιού που λειτούργησε ως κονφρανσιέ των νεοναζί. Ο Περισούς διαγράφει κόσμο από τις γραμμές του όταν τολμά να αρθρώσει κριτική στην κομματική γραμμή. Σχετικά πρόσφατα έχει διαγράψει προβεβλημένα συν-

δικαλιστικά στελέχη, επειδή διαφώνησαν στη συνδικαλιστική τακτική. Ο Σιφωνιός, όμως (και όσοι άλλοι συνήργησαν στο αίσχος), ετέθη υπό κομματική προστασία. Πέρασαν τρεις μέρες και ενώ το Διαδίκτυο βοούσε, ούτε φωνή ούτε ακρόαση από Περισού μεριά. Την τέταρτη μέρα, επανεκτιμώντας τα γεγονότα, βλέποντας ότι οι διαμαρτυρίες και οι καταγγελίες συνεχίζονταν, βλέποντας και την προκλητικότητα των νεοναζί στην ιστοσελίδα τους, αποφάσισαν να μιλήσουν. Και τι είπαν; Ότι όλα είναι προβοκάτσια της «Χρυσής Αυγής» και όσων κατήγγειλαν το αίσχος! Αυτοί έμπασαν τους νεοναζί σ' ένα χώρο απεργιακού αγώνα, τον οποίο οργανωτικά ελέγχουν απόλυτα, και στο φινάλε, κατά τη γνώριμη τακτική τους, κατήγγειλαν όσους διαμαρτυρήθηκαν και τους... ταύτισαν με τη «Χρυσή Αυγή» (όπως ακριβώς δοκίμασαν να κάνουν και με την «Κόντρα», όταν η κριτική μας τους «πόνεσε»). Όμως, το μόνο που κατάφεραν ήταν να κάνουν τα πράγματα ακόμα χειρότερα γι' αυτούς.

Τη Δευτέρα, τρεις μέρες μετά την επίσκεψη των νεοναζί, σκάρωσαν μια ανακοίνωση του ΔΣ του σωματείου της Χαλυβουργίας, η οποία «καταγγέλλει την προσπάθεια της Χρυσής Αυγής και διάφορων άλλων ομάδων να προβοκάρουν, να συκοφαντήσουν και να αμαυρώσουν τον ηρωικό αγώνα μας». Αφού αναφέρει διάφορα για την εχθρική στάση της «Χρυσής Αυγής» που «από την αρχή τάχθηκε ενάντια στον αγώνα μας, όπως και σε κάθε εργατικό λαϊκό αγώνα», η ανακοίνωση καταλήγει στο πρώτο συμπέρασμα: ότι οι «Χρυσουαυγίτες» (τους οποίους δεν χαρακτηρίζει καν νεοναζί) «αποφάσισαν να χτυπήσουν με άλλους, ύπουλους τρόπους τον αγώνα μας» και γι' αυτό «την 109 ημέρα απεργίας επισκέφτηκαν ξαφνικά το εργοστάσιο με πρόσχημα την υλική βοήθεια. Αφού έβγαλαν φωτογραφία στα μακαρόνια και στα νερά που έφεραν, στολισμένα με προεκλογικά εμετικά συνθήματα, τα οποία είδαμε αφού είχαν φύγει, και αφού βιντεοσκόπησαν την παρουσία τους, στη συνέχεια άρχισαν το γνωστό έργο τους. Μέσω διάφορων ανακοινώσεων άρχισαν να προβοκάρουν τον αγώ-

να μας, το ΔΣ του σωματείου, και τα στελέχη του».

Πήγαν χωρίς προηγούμενη συνεννόηση οι «Χρυσουαυγίτες»; Πήραν, δηλαδή, το ρίσκο να φάνε ξύλο; Δεν το συνηθίζουν. Ας το προσπεράσουμε, όμως. Ας δεχτούμε και ότι τα εμετικά αυτοκόλλητα στα τρόφιμα τα είδαν μετά. Ο Σιφωνιός, το έμπειρο συνδικαλιστικό στέλεχος, δεν κατάλαβε με ποιους έχει να κάνει; Γιατί τους έδωσε το μικρόφωνο να μιλήσουν και στεκόταν δίπλα στον «Χρυσουαυγίτη»; Γιατί χειροκρότησε; Γιατί έκανε ανηφόρο τον ίδιο με αβανταδόρικο τρόπο για τους «Χρυσουαυγίτες»; Την κάμερα που τραβούσε δεν την είδε ούτε ο ίδιος ούτε κανένας άλλος από τα στελέχη του Περισού;

Συνγνώμη, αλλά θα πρέπει να είναι κανείς ή βλάκας ή «στημένος» για να χάψει τέτοιες δικαιολογίες. Εβαλαν μπροστά το ΔΣ του σωματείου για να κρύψουν τις πομπές τους. Αντί να κάνουν μια καθαρή αυτοκριτική (έννοια και πρακτική που τους είναι εντελώς ξένη), προσπάθησαν να βγουν και από πάνω, βρίζοντας συλλήβδην όσους κατήγγειλαν το αίσχος τους ότι «δεν προσφέρουν την υλική βοήθεια με στόχο να βοηθήσουν, ότι άλλα έχουν στο μυαλό τους». Εφτασαν στο σημείο να ταυτίσουν όλο τον κόσμο της αλληλεγγύης με τους νεοναζί, γράφοντας: «**Δηλώνουμε ότι οι Χαλυβουργοί δεν είναι για τα δόντια της Χρυσής Αυγής και διάφορων άλλων δήθεν επαναστατών!**» Για μια ακόμη φορά, φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης.

Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και πολιτικό άρθρο, στην τελευταία σελίδα του «Ριζοσπάστη» της Τρίτης 21 Φλεβάρη. «**Βρήκε ευκαιρία η "Χρυσή Αυγή" να στήσει προβοκάτσια σε βάρος του ΚΚΕ, του ταξικού εργατικού κινήματος και των απεργών της "Ελληνικής Χαλυβουργίας"**», είναι οι πρώτες λέξεις του άρθρου, λες και οι νεοναζί έκαναν ό,τι έκαναν μόνοι τους, χωρίς τη βοήθεια του Σιφωνιού και των άλλων ΠΑΜΙτών, που κάνουν face control σε όσους πηγαίνουν στον Ασπρόπυργο. Και στο τέλος, ταυτίζει με τη «Χρυσή Αυγή» μια σειρά συλλογικότητες που κατήγγειλαν το αίσχος τους.

Τι αποκαλύπτει αυτό το γεγονός; Αποκαλύπτει, πρώτον, ότι ο Περισούς βρίσκεται σε πανικό, λόγω της άθλιας κομματικής διαχείρισης που έκανε σ' έναν ηρωικό απεργιακό αγώνα. Γι' αυτό και τα στελέχη του δεν ήταν σε θέση να αξιολογήσουν στοιχειωδώς τι σημαίνει να μπάζεις στο χώρο της απεργίας τους νεοναζί μαχαίροβγάλτες που σακατεύουν καθημερινά ξεμοναχιασμένους μετανάστες εργάτες. Αποκαλύπτει, δεύτερον, για πολλοστή φορά, πόσο αδιόστακτος είναι αυτός ο μηχανισμός, όταν πρόκειται να συγκαλύψει τις βρομίες του και να συκοφαντήσει άλλους.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Σύντροφοι χριστιανοί και μη, μην αυταπατάστε από την έλευση της σαρακοστής (που ποτέ δεν έμαθα σε τι διαφέρει από την πενηκοστή αφού αμφότερες έχουν 48 μέρες!). Διήγαμε ημέρες καρναβάλου, όχι μόνο από το άνοιγμα του τριωδίου και εντεύθεν αλλά από πολύ παλιότερα. Μερικοί τοποθετούν την έναρξη προ διετίας, άλλοι κάνουν λόγο για την εντεύθεν της μεταπολίτευσης εποχή, ένιοι πινές ομιλούν δια την από συστάσεως ελληνικού κράτους περίοδο, ενώ δεν λείπουν κι εκείνοι που τοποθετούν την καρναβαλική απαρχή τρεις-τέσσερις αιώνες προ του έτος μηδέν (φυσικά έτος μηδέν δεν υπήρξε, αλλά δεν είναι θέμα...). Παρ' όλα ταύτα, ουδέποτε εξέλιπαν οι παλαμακιστές (εκ της λαϊκής λέξεως «παλαμάκια» ή τις καταδεικνύει την κρούση των παλαμών. «Clappers» βαρβαριστί) που στηρίζουν κρυφίως ή εμφανώς τους παλαμακισμένους (λέξη της οποίας εσχάτως αφαιρείται η πρώτη συλλαβή και αντιμετωπίζονται οι δύο επόμενες από σημαντικό ποσοστό παλαμακιστών και μη). Γεγονός είναι πάντως ότι παρήλθε η φετινή (επίσημη) καρναβαλική περίοδος. Όπως γεγονός αδιαμφισβήτητο και ηχηρό συνιστά η απουσία του περιφερειάρχη-Ζορό, του μασκοφόρου και ενίοτε έφιππου ανδρός που έμεινε στην Ιστορία με το προσωνύμιο «εν τούτω Πανάικα». Όσοι όμως βιάστηκαν να χαρακτηρίσουν αναντικατάστατο τον λαοφιλή Ζορό πλανήθηκαν πλάνη οικτρά. Ω του θαύματος, η θέση του κατελήφθη από τον δημάρχο Χάρου! Μια νέα ημέρα ανατέλλει στη χώρα του παλαμακίζει και παλαμακίζεσθαι! Εχω την αίσθηση ότι είναι πλέον εδώ το νέο carnival symbol (βαρβαριστί, why not; Επειδή απήλθε ο Giorgakis θα ξεχάσουμε τις παρακαταθήκες του και τη global vision των πραγμάτων; Of course not σύντροφοι, τουλάχιστον όχι όσο υπάρχει ακόμα η πεφωτισμένη εφευρέτις της flexicurity –ευελεφθείας διά τους ιδανείς- Mrs Diamantopoulou).

Ε, και τι έγινε που καταναλώνω πολύ «Μοσχοφιλερο Μπουτάρη»; Δεν θα μιλάμε κιόλας;

Και μιας και αναφερθήκαμε στον λαοφιλέστατο: Με ρίγη συγκίνησης αναμένουμε την 29η Φλεβάρη. Όχι γιατί συμβαίνει σαν τους ολυμπιακούς, το μουντιάλ και –παλιότερα– τις εκλογές, μια φορά κάθε τέσσερα χρόνια, αλλά γιατί ο Πανάικας θα ανακοινώσει την ίδρυση νέου κόμματος. Δακρυσμένο αναμένουμε τη γέννηση του ΠατριΔΑ (Πατριωτικό Δίκτυο Αφύπνισης) και την αναγέννηση της πατρίδας. Η στήλη διαψεύδει ως κακοπροαίρετες τις φήμες, ότι η ίδρυση γίνεται αυτή τη μέρα για να γλιτώσει τα κεράσματα κάθε χρόνου ο κομματάρχης και να κερνάει κάθε τέσσερα (όπως οι Τζοακίνο Ροσίνι, Γιώργος Σεφέρης, αλλά και ο πατριάρχης Βαρθολομαΐος).

Εύλογο και στοχευμένο το ερώτημα του προηγούμενου Κοντρόφυλλου: «Θα πας Παπούλια στην πατρίδα σου, τα Γιάννινα, στις 21 Φλεβάρη που γιορτάζεται η απελευθέρωση της πόλης; Λες να σε γλιτώσει η υποκριτική παραίτηση από τον προεδρικό μισθό;». Η απάντηση δόθηκε... Και κάτι για το παρόν Κοντρόφυλλο: «Είναι η πρώτη φορά που μια κυβέρνηση αφαιρεί βάρος, μειώνοντας το χρέος», έφα Ευάγγελος Βενιζέλος. Θα είναι άραγε η παπέρα της εβδομάδας; Θα διεκδικήσει το χρίσμα της παπάρας της χρονιάς;

Διαβάσαμε για έναν από τους λίγους μπάτσους που μπήκαν στο πανεπιστήμιο, αυτόν που εμφανίστηκε στο Πάντειο και τελικά τέθηκε σε διαθεσιμότητα. «Οι φοιτητές μας έδειξαν παροικιμωδή αυτοσυγκράτηση» δήλωσε ο πρύτανης, ενώ ένας σύντροφος σχολίασε: «Για ποδόσφαιρο ή μπάσκετ αποκλείεται, για λόπο, τζόκερ και τέτοια επίσης, για αυτοκίνητα, γκάτζετς ή τεχνολογικά μαραφέτια α μπα, οπότε τι μένει; Οι γκόμενες!». Τελικά μάδαμε πως το όργανο μπήκε για να δει μια φίλη του! Είπα κι εγώ...

Παραμένοντας στον χώρο της εθνικής ασφάλειας, καταγράφουμε άλλες δυο ειδήσεις, η πρώτη ασχολίαστη (asshole ή άσπη): «Στη Διεύθυνση Πληροφορικών Συστημάτων του Πολεμικού Ναυτικού και μέσα στην καρδιά του Πενταγώνου εντοπίστηκε ο βασικός ύποπτος κυκλώματος παιδοφιλίας, στην κατοχή του οποίου βρέθηκε τεράστιος όγκος σκληρού υλικού παιδικής πορνογραφίας». Η δεύτερη: «Η ΑΔΕΔΥ αποφάσισε να πραγματοποιήσει νέα γενική απεργία σε συνεννόηση με τη ΓΣΕΕ, το αμέσως επόμενο διάστημα και με αιχμή το χρόνο υλοποίησης των αντεργατικών μέτρων». Προσέξτε: με αιχμή όχι τα αντεργατικά μέτρα αλλά τον χρόνο υλοποίησής τους!

Άλλο ένα πιστοποιητικό κατατέθηκε από τη ΔημΑρ, τη φορά αυτή μέσω «Αυγής» από τον γραμματέα Σπύρο Λυκούδη. Απολαύστε: «Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι η έννοια της διαδήλωσης έχει διασυνδεδεθεί, έχει γελοιοποιηθεί στη σημερινή Αθήνα πάμπολλες φορές, όταν 100-200 άτομα ασκώντας το "επανάστατικό" τους δικαίωμα καταλαμβάνουν το κέντρο της πόλης και βασανίζουν εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες και εργαζομένους. Αν ένα νομοσχέδιο τακτοποιήσει τέτοιες ακρότητες, ουδείς σώφρων άνθρωπος μπορεί να έχει αντίρρηση».

Ελα μου niece (ανηψιά) στον τόπο σου!... Δεν είμαι σώφρων!
Κοκκινσκοουφίτσα

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΕ ΧΤΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΠΑΛΑΜΗ ΠΟΥ ΖΗΤΙΑΝΕΥΕΙ, ΑΛΛΑ ΣΕ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΣΦΙΓΓΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΤΡΟΒΙΑ

Ψέμα στο ψέμα

Σχεδόν 15 δισ. από τα αποθεματικά τους, τα δεσμευμένα στην Τράπεζα της Ελλάδας και μετατραπέντα σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου (ακόμη και την περίοδο που τα ομόλογα κατέρρεαν στις διεθνείς αγορές) θα χάσουν τα ασφαλιστικά ταμεία με το PSI. Η κυβέρνηση, όμως, επιμένει να σερβίρει στους εργαζόμενους το ίδιο παραμύθι. Ελεγε ο Σαχινίδης, σε συνέντευξη στον «Αθήνα 9,84», την περασμένη Τρίτη:

«Έχετε υπόψη σας κάτι που έχει δολώσει επανειλημμένως και ο Αντιπρόεδρος και εγώ, ότι κάθε χρόνο το Ελληνικό Δημόσιο στηρίζει τα ελληνικά Ασφαλιστικά Ταμεία με περισσότερο από 14 δισεκατομμύρια. Αυτά δηλαδή τα οποία τα Ασφαλιστικά Ταμεία θα χάσουν μέσα από την απομείωση του χρέους, είναι το πολύ ένα με δυο χρόνια ενίσχυσης που παρέχει ο κρατικός προϋπολογισμός στα Ασφαλιστικά Ταμεία».

Έχουμε σημειώσει και άλλη φορά, ότι πρόκειται για αισχρή λαθροχειρία. Το κράτος δεν προσφέρει στήριξη στα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά πληρώνει θεσμοθετημένες εισφορές. Μάλιστα, στα 14 δισ. που αναφέρει ο Σαχινίδης σουβαλιάζει ανόμοια πράγματα, όπως τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων (που δεν έχουν Ταμείο κύριας σύνταξης), τη συμμετοχή του στην περιβόητη τριμερή χρηματοδότηση, οφειλές σε διάφορα ασφαλιστικά ταμεία κ.λπ. Τι σχέση έχουν αυτές οι θεσμοθετημένες οφειλές του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία με τη βίαιη αφαίρεση σχεδόν 15 δισ. ευρώ από τα αποθεματικά του; Τα αποθεματικά σχηματίζονται προκειμένου να καλυφθούν μελλοντικές υποχρεώσεις προς τους ασφαλισμένους. Όταν αυτά εξαφανίζονται, τότε δημιουργείται μια τεράστια μαύρη τρύπα στους

προϋπολογισμούς.

Τι είναι αυτό που λένε ο Βενιζέλος, ο Σαχινίδης και οι υπόλοιποι της συγκυβέρνησης; Ότι δεν πρέπει ν' ανησυχούν εργαζόμενοι και συνταξιούχοι, γιατί σ' ένα δυο χρόνια τα «κουρεμένα» αποθεματικά θα καλυφθούν από την κρατική χρηματοδότηση. Από τη θεσμοθετημένη κρατική χρηματοδότηση, η οποία δεν έχει καμιά σχέση με τα αποθεματικά. Δηλαδή, αν δεν γινόταν το «κούρεμα», δεν θα έδιναν αυτά τα λεφτά στα ασφαλιστικά ταμεία; Θα τα έδιναν, φυσικά, γιατί πρόκειται για θεσμοθετημένες υποχρεώσεις, στις οποίες μάλιστα ποτέ το κράτος δεν ανταποκρίνεται πλήρως (πάντα χρωστάει τεράστια ποσά στα Ταμεία, τα οποία έρχεται εκ των υστέρων και «κουρεύει»).

Ομολογούν, λοιπόν, ότι τα περίπου 15 δισ. που θα χαθούν με το «κούρεμα» δεν πρόκειται να αναπληρωθούν. Και τι θα γίνει; Πολύ σύντομα, μέσα στο 2012, θα πέσουν με νέα μανία πάνω στις συντάξεις.

Ψέμα στο ψέμα (2)

Και μια που μιλάμε για ψέματα με τα οποία ταΐζουν εργαζόμενους και συνταξιούχους, ας θυμηθούμε ένα μεγάλο ψεύδος πάνω στο οποίο οικοδομήθηκε μια ακόμη ληστρική επιδρομή σε βάρος της κοινωνικής ασφάλισης και συγκεκριμένα του ΙΚΑ, του Ταμείου των εργατών του ιδιωτικού καπιταλιστικού τομέα.

Το 2002, στηριγμένη σε μια κάλπικη αναλογιστική μελέτη που έφταξε κατά παραγγελία το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ, η εργατοπατραία της ΓΣΕΕ συμφώνησε με το νόμο Ρέππας (ν. 3029/2002). Με το νόμο αυτό διέγραψαν τα κλεμμένα αποθεματικά

του ΙΚΑ (σε αντάλλαγμα πήρε ένα ποσό σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, απ' αυτά που θα «κουρευτούν» τώρα) και απεφάνθηκαν ότι αρκεί το κράτος να δίνει 1% του ΑΕΠ κάθε χρόνο ως συμμετοχή του στην περιβόητη τριμερή χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης, ώστε το ΙΚΑ να μην αντιμετωπίσει κανένα πρόβλημα μέχρι το 2032.

Για να φτάσουν σ' αυτό το συμπέρασμα έκαναν πολλές απάτες. Παραδείγματος χάριν, φούσκωσαν τον αριθμό των ασφαλισμένων στο ΙΚΑ, για να παρουσιάσουν φουσκωμένα και τα έσοδά του. Η μεγαλύτερη απάτη, όμως, ήταν η «πρόβλεψη» τους για την εξέλιξη του ΑΕΠ. Στη δική του μελέτη (του κώλου) το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ «υπολόγισε» ότι μέχρι το 2032 το ΑΕΠ θα αυξάνεται σταθερά κατά 3% το χρόνο! Ο Χριστοδουλάκης, τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας της κυβέρνησης Σημίτη, έκανε ακόμα πιο αισιόδοξες «προβλέψεις», στις οποίες στηρίχτηκε προπαγανδιστικά ο Ρέππας.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα το γνωρίζουμε. Πριν καν περάσει δεκαετία από τότε, διανύουμε τον πέμπτο συνεχή χρόνο με καπιταλιστική ύφεση. Ετσι, το 1% που παίρνει το ΙΚΑ αντιπροσωπεύει κάθε χρόνο μικρότερο ποσό, ενώ παράλληλα η μείωση του ΑΕΠ σημαίνει και αύξηση της ανεργίας, δηλαδή δραματική μείωση των ασφαλιστικών εσόδων του ΙΚΑ (χωρίς να λογαριάζουμε το φούντωμα της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής).

Θυμίζουμε αυτή την ιστορία και τη συνηγορία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, για να υπογραμμίσουμε το ότι τα ασφαλιστικά ταμεία δεν πρόκειται να πάρουν μιά για τη νέα ληστρική επιδρομή στα αποθεματικά τους με το PSI.

Ξέρεις τι να κάνεις τις απειλές

«Όσον αφορά το συγκεκριμένο περιστατικό, έχει δοθεί εντολή στους Διευθυντές και έχει ήδη ξεκινήσει έρευνα, για το πώς έγιναν αυτά τα επεισόδια ώστε να καταλογιστούν ευθύνες όπου υπάρχουν, σε όλα τα επίπεδα». Ετσι κατέληγε η ανακοίνωση της Διαμαντοπούλου για τα γεγονότα της παρέλασης στα Γιάννινα, όπου μαθητές, μαζικά πλέον, μούντζωσαν και έβρισαν τους επίσημους.

Βραδυφλεγής η αντίδραση της φράου Άννας, αφού είχε περάσει ήδη ένα 24ωρο από τα γεγονότα και η σχετική ειδηση, συνοδευόμενη με σπαραταριστό βίντεο, έκανε θραύση στο Διαδίκτυο και σχολιαζόταν από ραδιοφωνικούς σταθμούς. Αρχικά σκέφτηκε να μη δώσει συνέχεια, μετά το θόρυβο όμως και το θετικό τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίστηκε η οργανωμένη αντίδραση των «παγοουράδων» μαθητών, απο-

φάσισε ν' απαντήσει, σείοντας τη ρομφαία της ενδοσχολικής καταστολής εναντίον μαθητών και καθηγητών.

Πριν ανακοινώσει τις εντολές για καταστολή, η Διαμαντοπούλου δεν δίστασε να ταυτίσει τα μούτρα της με το σύνολο των Ελλήνων και των Ελληνίδων, τους οποίους τα γεγονότα «λύπησαν βαθιά», όπως δήλωσε με θράσος χιλίων μαϊμούδων. Δεν πας κυρά μου σε καμιά λαϊκή, σε κανένα καφεενείο, σε κανένα πολυκατάστημα έστω, να ρωτήσεις μόνη σου τους Έλληνες και τις Ελληνίδες για τα γεγονότα; Δεν δοκιμάζεις εσύ η ίδια στις 25 Μάρτη να πας να στηθείς σε καμιά εξέδρα επισημών και μπροστά σου να παρελάσουν σχολεία; Όσο για τις απειλές σου, ξέρεις τι να τις κάνεις. Εσύ και οι όμοιοί σου προσβάλλετε τον ελληνικό λαό και τους αγώνες του και όχι οι νέοι που σας μουντζώνουν και σας μπινελικώ-

Εξαυλώνονται σίτιση και έρευνα

Στη λαιμητόμο μπαίνουν τα κονδύλια που δίνονταν για τη δωρεάν σίτιση των φοιτητών, ενώ ταυτόχρονα ξεκινάει μιας μεγάλης κλίμακας «συγχώνευση» - δηλαδή λουκέτο- των ερευνητικών Ινστιτούτων και Ερευνητικών Κέντρων. Ετσι, η υποτιθέμενη έρευνα που γίνονταν, τώρα εξαυλώνεται για να δοθεί, στη συνέχεια, ό,τι απομένει από αυτή, στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Από δω και μπρος, λοιπόν, όλο και λιγότεροι φοιτητές θα σιτίζονται ουσιαστικά με το δελτίο. Το υπουργείο Παιδείας ανακοίνωσε ότι θα μειωθεί το σχετικό κονδύλι του προϋπολογισμού κατά 10%. Και έπεται συνέχεια, με το καμπανάκι να χτυπά και για τη στέγαση. Τα προεόρτια έχουν ήδη αρχίσει στις φοιτητικές Εστίες, η διαχείριση των οποίων ανατέθηκε στα ίδια τα Πανεπιστήμια, που όμως δεν έχουν προϋπολογισμούς για να τις χρηματοδοτήσουν. Ενα, ένα τα απομεινάρια της δωρεάν Παιδείας εξαυλώνονται και οι οικογενειακοί προϋπολογισμοί των εργαζόμενων στρωμάτων μπαίνουν στη σιδερένια μέγερνη.

Ταυτόχρονα, τα Πανεπιστήμια αποφιλώνονται από την οποιαδήποτε βασική και εφαρμοσμένη έρευνα διεξήγαγαν. Ας σκεφτούμε ποια θα είναι η κατάληξη, όταν ακόμα και στις «καλές εποχές», πριν τόσο βαθιά το μαχαίρι του Μνημόνιου, το ποσό που αντιστοιχούσε στην έρευνα ήταν μόνο το 0,67% του ΑΕΠ. Προαναγγέλλονται, λοιπόν, συγχωνεύσεις Ερευνητικών Ινστιτούτων και Ερευνητικών Κέντρων της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, που από 56 θα γίνουν 31 και αντίστοιχης κλίμακας συγχωνεύσεις των Ινστιτούτων της Ακαδημίας Αθηνών, που από 14 γίνονται 2. Στη συνέχεια, ακολουθεί η δεύτερη φάση, με νόμο που θα κατατεθεί το επόμενο διάστημα στη Βουλή, ώστε να παραδοθεί πλήρως η έρευνα στις επιχειρήσεις και στα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Παραμύθι για άσχετους το 120%

Το περιβόητο PSI, οι νέες δανειακές συμβάσεις και πάνω απ' όλα το Μνημόνιο-2 επενδύονται προπαγανδιστικά μ' ένα στόχο: το 2020, το ελληνικό κρατικό χρέος να είναι ίσο με το 120% του ΑΕΠ (τελικά, το «υπολόγισαν» στο 120,5%, μετά και τη μικρή αύξηση του κουρέματος που συμφώνησαν τα χαράματα της περασμένης Τρίτης στις Βρυξέλλες). Εκείνο που πρέπει, καταρχάς, να επισημανθεί είναι πως πρόκειται για χρέος ψηλότερο απ' αυτό που είχε το ελληνικό κράτος το 2009, λίγο πριν εξαπολυθεί η λαιλαπά των Μνημονίων. Ομως, πέρα απ' αυτό, πρέπει να επισημανθεί ότι πρόκειται για στόχο εντελώς αυθαίρετο, που δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα.

Από πού προέκυψε αυτός ο στόχος; Από μελέτη του ΔΝΤ, η οποία στη συνέχεια επικαιροποιήθηκε και εξ αυτής της επικαιροποίησης προέκυψε η αύξηση του ποσοστού του «κουρέματος». Βρήκε, λένε, το ΔΝΤ ότι με το αρχικό σχέδιο το χρέος δεν θα έπεφτε στο 120% αλλά στο 128% και ζήτησε πρόσθετο «κούρεμα». Έχουν, όμως, καμιά αξία αυτές οι μελέτες;

Αν είχαμε αυτή τη μελέτη του ΔΝΤ στη διάθεσή μας, θα μπορούσαμε να μιλήσουμε συγκεκριμένα. Επειδή, όμως, δεν έχει δοθεί στη δημοσιότητα, είμαστε αναγκασμένοι να μιλήσουμε γενικά, θεωρητικά. Όλες αυτές οι μελέτες στηρίζονται σε ορισμένες παραδοχές. Η πιο βασική παραδοχή αφορά την πορεία του ΑΕΠ, από την οποία εξαρτάται η δημοσιονομική

πολιτική. Γιατί από την πορεία του ΑΕΠ εξαρτώνται τα φορολογικά έσοδα. Πώς, όμως, ξέρουν πως θα κινηθεί το ΑΕΠ τα επόμενα 8 χρόνια; Απλούστατα, δεν ξέρουν. Κάνουν κάποιες αυθαίρετες παραδοχές, οι οποίες βολεύουν τον τελικό στόχο που θέτουν (το χρέος ίσο με το 120% του ΑΕΠ).

Για την αξία αυτών των προβλέψεων δεν έχουμε παρά να δούμε τις προβλέψεις της τελευταίας διετίας, από τότε που συνήφθη το Μνημόνιο-1. Μπορεί να ήταν ο Παπακωνσταντίνου αυτός που έβγαине και ανακοίνωνε τις αισιόδοξες προβλέψεις, όμως ήταν η τρόικα που τις έκανε και τις έγραφε στις αναθεωρήσεις του Μνημόνιου. Όταν, λοιπόν, μέχρι σήμερα δεν τους έχει βγει τίποτα, όταν αναθεωρούν κάθε εξάμηνο την προηγούμενη πρόβλεψή τους και την τοποθετούν στον επόμενο χρόνο, γιατί θα πρέπει να θεωρήσουμε θέσφατα τις προβλέψεις τους για την επόμενη δεκαετία;

Ενας δεύτερος παράγοντας που θα επηρεάσει την πορεία του χρέους είναι οι ιδιωτικοποιήσεις. Τι έχει γίνει μέχρι τώρα; Καμία πρόβλεψη τους δεν έχει πραγματοποιηθεί. Ακόμα και σε τιμές ξεφτίλας δεν καταφέρνουν να πουλήσουν περιουσιακά στοιχεία του κράτους, γιατί δεν βρίσκονται αγοραστές. Οι κεφαλαιούχοι του εξωτερικού θεωρούν ότι η κατάσταση είναι ακόμα ρευστή και γι' αυτό δεν κάνουν κινήσεις. Ετσι, όμως, οι τιμές πέφτουν συνεχώς και στο τέλος τα λεφτά που θα μαζέψουν θα είναι

πολύ μειωμένα σε σχέση με τις παραδοχές τους.

Τι μένει, λοιπόν; Μένει η αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους έτσι που να είναι «βιώσιμο». Τι σημαίνει «βιώσιμο»; Να έχει τη δυνατότητα να αποπληρώνει τις δόσεις το ελληνικό κράτος. Ετσι, οι τοκογλύφοι του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου θα επιστρέψουν τα τοκοχρεολύσια και το ευρωπαϊκό οικονομικό θα μπορεί να απορροφά τους κραδασμούς. Αυτή είναι η περιβόητη «ελεγχόμενη χρεοκοπία», για την οποία μιλούν εδώ και πάνω από ένα χρόνο και την οποία συμφώνησαν τελικά τα χαράματα της περασμένης Τρίτης. Ταυτόχρονα, η κίνηση του χρέους θ' αποτελεί ένα μόνιμο εργαλείο αντεργατικών και αντιλαϊκών ανατροπών.

Και τι θα γίνει με τα νούμερα που δεν θα βγαίνουν; Η λογική των κυρίαρχων κέντρων του παγκόσμιου καπιταλισμού είναι «βλέποντας και κάνοντας». Από το 2008, που ξέσπασε η κρίση, αυτό γίνεται συνέχεια. Τριάντι χρόνια από τότε, οι ιμπεριαλιστές ηγέτες δεν έχουν καταφέρει να φτάσουν σε μια συμφωνία που θα τους έδινε τη δυνατότητα να διαχειριστούν την κρίση. Δε θα μπορούσε να γίνει τίποτα διαφορετικό για την περίπτωση της Ελλάδας. Ο,π λέγεται, λοιπόν, είναι σκέτη προπαγάνδα. Και την προπαγάνδα αυτή υπηρετούν στόχοι όπως «το χρέος 120% του ΑΕΠ το 2020». Το μόνο απτό είναι τα αντιλαϊκά μέτρα και η «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης.

Είναι χαρακτηριστικό το γε-

γονός ότι εντελώς στα ψιλά πέρασε από τον ελληνικό Τύπο (εν αντιθέσει με τον ξένο και ιδιαίτερα τον αγγλοσαξονικό Τύπο) η προαναφερθείσα μελέτη του ΔΝΤ, η οποία περιλαμβάνει διάφορα σενάρια. Υπάρχει το βασικό σενάριο (αυτό που υιοθετήθηκε από το Eurogroup), που στηρίζεται στις εξωφρενικές παραδοχές ότι η καπιταλιστική ύφεση θα είναι 4,3% το 2012 (!!!!), θα μηδενιστεί το 2013 και θα μετατραπεί σε ανάπτυξη κατά 2,3% το 2014. Άλλη εξωπραγματική παραδοχή αυτού του σεναρίου είναι ότι θα υπάρξουν πρωτογενή πλεονάσματα ίσα με 1,8% του ΑΕΠ το 2013 και πάνω από 4% για καθέναν από τους επόμενους χρόνους!

Ομως, ακόμη και με βάση αυτό το εντελώς εξωπραγματικό σενάριο, το ΔΝΤ εκτιμά ότι η Ελλάδα θα χρειαστεί νέο πακέτο χρηματοδότησης ύψους 50 δισ. ευρώ για το διάστημα 2015-2020!

Τα υπόλοιπα σενάρια τα αγνόησε και το Eurogroup, αφού κάνουν λόγο για χρέος μεταξύ 135% και 159% του ΑΕΠ το 2020! Κι όμως, αυτά τα σενάρια είναι πολύ πιο κοντά σε μια ρεαλιστική προεκτίμηση των εξελίξεων σε σχέση με αυτό που επιλέχτηκε. Και γιατί τα πέταξε στα αζήτητα το Eurogroup; Γιατί, απλούστατα, εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι η διαχείριση και η εργαλειοποίηση του χρέους και όχι κάποια τελική λύση. Αυτή τη στιγμή καθιστούν το χρέος διαχειρίσιμο, βαθαίνουν την αποικιοποίηση της Ελλάδας, συνεχίζουν την «κινεζοποίηση», άρα είναι ευτυχείς.

■ Μαζικές «προληπτικές» προσαγωγές

Τακτική χούντας

Σε προσαγωγές ανθρώπων, κυρίως φρακελωμένων για στη δράση τους στον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο προχώρησε η Αστυνομία το πρωί της Κυριακής 12 Φλεβάρη. Υπήρξαν καταγγελίες από ανθρώπους που πολιορκήθηκαν στα σπίτια τους, αλλά κανένα αυτί δεν ιδρώσε. Οι προσαχθέντες κρατήθηκαν αρκετές ώρες στη ΓΑΔΑ και μετά απεφίθησαν ελεύθεροι.

Μια βδομάδα μετά, την Κυριακή 19 Φλεβάρη, η τακτική των «προληπτικών» προσαγωγών επεκτάθηκε. Αυτή τη φορά εφαρμόστηκε στους δρόμους και όχι στοχευμένα. Ομάδες μπάτσων ακροβολίστηκαν σε διάφορα σημεία (κυρίως σε Εξάρχεια, Μοναστηράκι και Ερμού) και έπιαναν κυρίως νεαρόκοσμο, με κριτήριο την εμφάνιση. Αυτές οι προσαγωγές έφτασαν τις 135.

Και πάλι δεν ιδρώσε κανένα αυτί. Τα αστικά ΜΜΕ πέρασαν το θέμα στο ντούκου, ενώ δεν έλειψαν και οι φασίζουσες κραυγές κατά του Παπούτση, που κατηγορήθηκε ότι δεν παίρνει τόσο δραστικά μέτρα. Η αστική δημοκρατία, αποκομμένη από τον κόσμο, παραμερίζει το δημοκρατικό της προσώπιο και εφαρμόζει τακτικές χούντας.

Στις 18 Ιούνη η δίκη του σ. Γεράσιμου Λιόντου

Για τις 18 Ιούνη αναβλήθηκε η δίκη του σ. Γεράσιμου Λιόντου, λόγω της αποχής των δικηγόρων. Αυτή τη φορά οι δυο ψευδομάρτυρες της ΔΙΑΣ εμφανίστηκαν στο δικαστήριο, συνοδευόμενοι και από τρίτο της τετραμελούς ομάδας. Η πλάκα είναι πως δεν εμφανίστηκαν μόνοι τους, αλλά περιτριγυριζόμενοι από ομάδα δέκα ασφαλιτών και πέντε ένστολων μπάτσων! Ούτε υπουργοί να ήταν! Μα τόσο πολύ φοβούνται;

Θυμίζουμε ότι ο σ. Λιόντος συνελήφθη όταν υπερασπίστηκε τη λειτουργία των γραφείων της «Κόντρα» από τετραμελή ομάδα της ΔΙΑΣ, η οποία τρομοκρατούσε μετανάστες στα σκαλιά των γραφείων, την ώρα που πε-

ρίμεναν ν' ανοίξουν. Από τους μπάτσους κατηγορήθηκε για «απειθεία» (ενώ τους είχε δώσει και είχαν κατακρατήσει την ταυτότητά του), ενώ ο εισαγγελέας πρόσθεσε και τη βαριά κατηγορία της «αντίστασης» (βασιλικότερος του βασιλέως).

Όλο το περιστατικό, το οποίο εκτός των άλλων αποκαλύπτει και ρατσιστική συμπεριφορά των μπάτσων προς τους μετανάστες, έχει καταγραφεί και το ηχητικό ντοκουμέντο δόθηκε στη δημοσιότητα από την «Κόντρα» το ίδιο κιόλας βράδυ της σύλληψης του συντρόφου μας (βλέπε http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=15852&cat_id=48&pos=4).

είναι κρατούμενοι. Δε θύμισε το αυτονόητο, αλλά υπαινίχτηκε ευθέως πως αυτή η δίκη πρέπει να διεκπεραιωθεί πριν επέλθει το 18μηνο και αποφυλακιστούν οι κατηγορούμενοι, γι' αυτό καλά θα κάνουν οι συνήγοροι ν' αφήσουν κατά μέρος τις απεργίες! Το ότι οι κατηγορούμενοι είναι κρατούμενοι και γι' αυτό οι συνήγοροι πρέπει να πάρουν άδεια από τον ΔΣΑ, εάν συνεχιστεί η απεργία, το επανέλαβε κι άλλες φορές ο εισαγγελέας.

Ο Μιχάλης Νικολόπουλος πήρε το λόγο, ζήτησε από τον εισαγγελέα να εξηγήσει τι εννοεί όταν λέει ότι στενεύει ο χρόνος και ξεκαθάρισε σε εισαγγελέα και πρόεδρο ότι, και εαν ακόμη ο ΔΣΑ επιτρέψει στους συνήγορους τους να παραστούν στη δίκη, δε θα το επιτρέψουν οι ίδιοι.

Ο εισαγγελέας διέκοπτε συνεχώς τον Μ. Νικολόπουλο και κάποια στιγμή ακούστηκε να λέει ότι θα τους ζη-

τηθούν εξηγήσεις για την καθυστέρηση αυτής της δίκης. Δεν ανέφερε, φυσικά, από ποιους θα ζητηθούν εξηγήσεις, όμως η συγκεκριμένη αποστολή υπήρξε άκρως αποκαλυπτική, όχι μόνο του τρόπου σκέψης του εισαγγελέα, αλλά και του περιεχομένου της ίδιας της δίκης: μια δίκη σκοπιμότητας για την εξόντωση πολιτικών αντιπάλων της καθεστηκυίας τάξης.

Ο πρόεδρος του δικαστηρίου Χ. Βруνιώτης δεν ήταν τόσο ωμός, όμως δεν παρέλειψε κι αυτός να πιέσει τους συνήγορους να πάρουν άδεια από το σύλλογό τους, σε περίπτωση που συνεχιστεί η απεργία των δικηγόρων και το Μάρτη, υπενθυμίζοντας ότι οι κατηγορούμενοι είναι κρατούμενοι. Ετσι, κουρέλιασε κι αυτός το περιβόητο τεκμήριο αθωότητας.

Η δίκη διακόπηκε για την Παρασκευή 2 Μάρτη.

■ Δίκη Συνωμοσίας Πυρήνων Φωτιάς

Ποιο τεκμήριο αθωότητας;

Σε κλίμα έντασης, που προκάλεσαν ο εισαγγελέας της έδρας Ι. Λιακόπουλος και ο πρόεδρος του τρομοδικείου Χ. Βруνιώτης, αποφασίστηκε η διακοπή της δίκης των τεσσάρων μελών της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, λόγω της αποχής των δικηγόρων. Ο συνήγορος του Χ. Τσάκαλου, Χ. Σύμφας, κατέθεσε δήλωση σύμφωνα με την οποία ο εντολέας του δε θα παραστεί στο δικαστήριο, λόγω της αποχής των δικηγόρων. Η δήλωση δεν διαβάστηκε από τον πρόεδρο, ενώ ο συνήγορος δήλωσε ότι συμμετέχει στην απεργία των δικηγόρων, που συνεχίζεται μέχρι και την Τετάρτη 29 Φλεβάρη, διευκρινίζοντας ότι προσήλθε στη συνεδρίαση της Τετάρτης 22 Φλεβάρη μόνο για να καταθέσει τη δήλωση του Χ. Τσάκαλου.

Στη συνέχεια, πήρε το λόγο ο ει-

σαγγελέας Ι. Λιακόπουλος που άρχισε, εμμέσως πλην σαφώς, να καταφέρεται κατά της απεργίας των δικηγόρων, λέγοντας ότι ακούγεται πως η απεργία θα συνεχιστεί και το Μάρτη, ότι μετά θα έχουμε τον Απρίλη, το Πάσχα και πιθανόν και εκλογές, ενώ μπορεί να συμβούν και άλλα γεγονότα. Και τι τον ενδιαφέρει αυτόν; «Ο χρόνος αρχίζει να στενεύει», είπε, αφήνοντας να εννοηθεί (στη συνέχεια το είπε καθαρά), ότι οι κατηγορούμενοι είναι κρατούμενοι και μετά την παρέλευση του 18μηνου θ' αφεθούν ελεύθεροι.

Τι σημαίνει αυτό; Με τον πιο κυνικό τρόπο ο εισαγγελέας παραβίασε το περιβόητο τεκμήριο αθωότητας των κατηγορούμενων, θεωρώντας τους εκ προοιμίου ενόχους, λόγο για τον οποίο ζητά τη γρήγορη διεκπεραίωση της δίκης! Οι δικονο-

μικοί κανόνες δεν έχουν καμιά σημασία μπροστά στην πολιτική σκοπιμότητα, αυτό είναι το νόημα των όσων υποστήριξε ο εισαγγελέας, ο οποίος στη συνέχεια απευθύνθηκε στους δύο παριστάμενους συνήγορους, τους Χ. Σύμφας και Δ. Καριώτη, καλώντας τους να πάρουν βεβαίωση από τον ΔΣΑ, από την οποία να προκύπτει εάν τους χορηγηί άδεια για να παραστούν στη δίκη! Ουσιαστικά, τους διέτασε να γίνουν απεργοσπάστες, ενώ το περιεχόμενο των όσων έλεγε και ο τρόπος με τον οποίο τα έλεγε έδιναν την εντύπωση ότι απευθύνεται σε φανταράκια. Ξέχασε ο κύριος αυτός, ότι και οι δικηγόροι έχουν, όπως όλος ο εργαζόμενος ελληνικός λαός, το αναφαίρετο δικαίωμα να απεργούν διεκδικώντας τα δίκαια αιτήματά τους. Στο τέλος, ο εισαγγελέας θύμισε στους συνήγορους ότι οι κατηγορούμενοι

Πρόβλημά μας η καπιταλιστική βαρβαρότητα και όχι οι καυγάδες για την εξουσία στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο

Η ψήφιση του αθλητικού νόμου Γερούλιανου έχει οδηγήσει στα άκρα την αντιπαράθεση της κυβέρνησης με την ΕΠΟ και τη Λίγκα των ομάδων, σχετικά με τις αρμοδιότητες της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ). Αν κάποιος μη μυημένος στα ποδοσφαιρικά δρώμενα και ιδιαίτερα στο παρασκήνιο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου προσπαθήσει να βρει τους λόγους αυτής της αντιπαράθεσης, θα πελαγώσει, αφού και πριν την ψήφιση του νόμου η ΕΕΑ είχε αρμοδιότητες τον έλεγχο του φακέλου των ομάδων και την αδειοδότησή τους προκειμένου να εξασφαλίσουν τη συμμετοχή τους στο πρωτάθλημα. Μάλιστα, στο καταστατικό της Λίγκας, υπήρχε σχετικό άρθρο σύμφωνα με το οποίο «τόσο τα ιδρυτικά μέλη όσο και τα νέα μέλη για να διατηρήσουν την ιδιότητα του μέλους του συνεταιρισμού υποχρεούνται να προσκομίζουν ετησίως στο ΔΣ το πιστοποιητικό της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού που προβλέπει η παρ. 3 του άρθρου 77Α του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, και για όσο χρονικό διάστημα ο νόμος επιβάλλει την έκδοση του πιστοποιητικού αυτού και βεβαίωση της ΕΠΟ ότι πληρούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο πρωτάθλημα Α' Εθνικής σύμφωνα με το UEFA Licensing System». Κατά συνέπεια, τόσο οι ομάδες όσο και η ΕΠΟ που είχε εγκρίνει το καταστατικό είχαν αναγνωρίσει το ρόλο της ΕΕΑ και δεν είχαν εγείρει θέμα παραβίασης του αυτοδιοικητού του ποδοσφαίρου.

Τι άλλαξε λοιπόν και σηκώθηκε τώρα το λάβαρο του ανυποχώρητου αγώνα από τους ανδιότελες εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου; Οι αλλαγές που επιφέρει ο αθλητικός νόμος είναι ότι πλέον οι ποινές για τις ομάδες που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις θα επιβάλλονται απευθείας από την ΕΕΑ και όχι από την ΕΠΟ, στην οποία πήγαινε η υπόθεση της ομάδας που κατά την ΕΕΑ δεν πληρούσε τους όρους συμμετοχής. Πλέον, η ΕΕΑ μπορεί να ελέγχει τις ΠΑΕ και για θέματα που δεν άπτονται του δημόσιου συμφέροντος,

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

όπως για οφειλές προς τρίτους (ποδοσφαιριστές, προπονητές, προμηθευτές κ.ά.), όχι μόνο κάθε καλοκαίρι, αλλά και εκτάκτως κατά τη διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου, εφόσον υπάρξει καταγγελία ή αίτημα από το αρμόδιο υπουργείο Ανάπτυξης, με δυνατότητα να ανακαλεί το πιστοποιητικό συμμετοχής της ομάδας.

Με μια πρώτη ματιά, το φυσιολογικό συμπέρασμα στο οποίο θα κατέληγε κάποιος είναι ότι γίνεται πολύς ντόρος για το τίποτε. Όμως, αν εξετάσουμε λίγο πιο προσεχτικά τα δεδομένα, θα καταλάβουμε ότι η ΕΠΟ και οι παράγοντες των ομάδων αντιδρούν γιατί αισθάνονται ότι πλέον δεν μπορούν να παίξουν μόνοι τους. Τις αντιδράσεις για το άρθρο 19 πρέπει να τις δούμε σε συνδυασμό με το νέο δεδομένο, ότι πλέον ο πρόεδρος της κάθε ΠΑΕ έχει προσωπική ευθύνη για τις οφειλές της ομάδας στο χρόνο που ασκεί τη διοίκηση (κινδυνεύει μέχρι και με κατάσχεση της προσωπικής του περιουσίας). Επειδή, λοιπόν, δεν μπορούν να βγουν και να πουν οι ανδιότελες εργάτες του ποδοσφαίρου μας ότι δεν δεχόμαστε να έχει ο πρόεδρος την ευθύνη των αποφάσεων της ΠΑΕ στην οποία ασκεί διοίκηση, προκειμένου να ρυθμίζουν ενδοποδοσφαιρικά την κατάσταση και να μπορούν να ελίσσονται, προβάλλουν ότι ο έλεγχος από την ΕΕΑ προσβάλλει το αυτοδιοικητο του ποδοσφαίρου και ζητούν να περάσει στα δικά τους χέρια ο έλεγχος των ΠΑΕ και η επιβολή των ποινών.

Ενας επιπλέον λόγος που αντιδρά η ΕΠΟ είναι γιατί γνωρίζει πολύ καλά ότι αν περάσουν αυτές οι αλλαγές θ' αρχίσει να ξηλώνεται το πουλόβερ και η κυβέρνηση θα επιχειρήσει να τους κοντύνει ακόμη περισσότερο και να κάνει στην πράξη ανενεργό το αυτοδιοικητο, αφού διαχρονικά οι κυβερνήσεις ψάχνουν τρόπους για να ελέγχουν απευθείας τις εξελίξεις. Δυστυχώς για τον Πιλάβιο και την παρέα του, η εποχή δεν τους ευνοεί καθόλου. Μέχρι τώρα, σε κάθε κόντρα με την ΕΠΟ η εκάστοτε κυβέρνηση έκανε πίσω, όταν η ΕΠΟ απειλούσε ότι θα καταγγείλει στην ΟΥΕΦΑ και τη ΦΙΦΑ την

παραβίαση του αυτοδιοικητού, προκειμένου να μη χρεωθεί τυχόν αποκλεισμό της εθνικής ομάδας και των ΠΑΕ από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Σήμερα, όμως, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης και των περιορισμών που έχουν θεσπιστεί από την ΟΥΕΦΑ μέσω financial fair play, οι ελληνικές ομάδες έχουν έρθει σε πολύ δύσκολη θέση, αφού εκτός του Ολυμπιακού κινδυνεύουν ν' αποκλειστούν από τη συμμετοχή τους στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Επιπλέον, η καθημερινή βαρβαρότητα που βιώνει η συντριπτική πλειοψηφία του λαού και της νεολαίας έχει σαν αποτέλεσμα να έχει μειωθεί και η ενασχόλησή τους με τα δρώμενα στο ποδόσφαιρο. Όταν κάποιος δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα και να εξασφαλίσει τα προς το ζην, σγά μην ασχοληθεί με το αυτοδιοικητο του ποδοσφαίρου και τα συμφέροντα του Πιλάβιου και της ΕΠΟ. Βρήκε, λοιπόν, την ευκαιρία ο Γερούλιανος να το παίξει δυναμικά, ν' ανοίξει το δρόμο και να επιβάλει καταστάσεις στα διοικητικά του ποδοσφαίρου, γνωρίζοντας επί της ουσίας ότι δε θα είναι σημαντικές οι συνέπειες από μια «προσφυγή» της ΕΠΟ στη μαμά ΟΥΕΦΑ.

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης, το ποδόσφαιρο σαν άθλημα δεν έχει τίποτε να κερδίσει από τη διαμάχη κυβέρνησης και ΕΠΟ για το ποια θα το εξουσιάζει. Όσο για τους φιλάθλους, ας ξεδώσουμε τις δυνάμεις μας για ν' ανατρέψουμε την καθημερινή βαρβαρότητα που ζούμε, αδιαφορώντας για το ποιο κέντρο εξουσίας θα επικρατήσει, αφού είτε με την ΕΠΟ είτε με την ΕΕΑ δεν πρόκειται να δούμε καλύτερο ποδόσφαιρο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στην ανακοίνωση της Θύρας 4, με την οποία οι οργανωμένοι οπαδοί του ΠΑΟΚ πήραν θέση υπέρ της λαϊκής αντιβίας στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα από την ανακοίνωση: «Όσοι ήταν παρόντες στην προχτεσινή επαναστατική νύχτα είδαν ανθρώπους όλων των ηλικιών να μάχο-

νται απέναντι στα μιάσματα της ανθρωπότητας, τους γερμανοτσολιάδες μπάτσους, μέχρι αργά τα μεσάνυχτα, ενώ όσοι επέλεξαν να μην απαντήσουν με βία στις επιθέσεις της αστυνομίας επέστρεφαν ξανά στις θέσεις τους μόλις καταλάγιαζαν τα δακρυγόνα. Οι όποιες φθορές συνέβησαν σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και διογκώθηκαν από τα ΜΜΕ, έγιναν σίγουρα είτε από ασφαλίτες είτε από ανθρώπους που δεν έχουν σχέση με τους εξεγερμένους. Οι "Κουκουλοφόροι" που συγκρούστηκαν με τα σκυλιά των κατακτητών δεν είναι εξωγήινοι ούτε Τούρκοι προβοκάτορες, είναι τα παιδιά μας, τα αδέρφια μας, οι απελπισμένοι γονείς μας, οι εξαθλιωμένοι και τα συμφέρνητα του Πιλάβιου και της ΕΠΟ. Ηθική, λοιπόν, την ευκαιρία ο Γερούλιανος να το παίξει δυναμικά, ν' ανοίξει το δρόμο και να επιβάλει καταστάσεις στα διοικητικά του ποδοσφαίρου, γνωρίζοντας επί της ουσίας ότι δε θα είναι σημαντικές οι συνέπειες από μια «προσφυγή» της ΕΠΟ στη μαμά ΟΥΕΦΑ.

Όταν κάποιος δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα και να εξασφαλίσει τα προς το ζην, σγά μην ασχοληθεί με το αυτοδιοικητο του ποδοσφαίρου και τα συμφέροντα του Πιλάβιου και της ΕΠΟ. Βρήκε, λοιπόν, την ευκαιρία ο Γερούλιανος να το παίξει δυναμικά, ν' ανοίξει το δρόμο και να επιβάλει καταστάσεις στα διοικητικά του ποδοσφαίρου, γνωρίζοντας επί της ουσίας ότι δε θα είναι σημαντικές οι συνέπειες από μια «προσφυγή» της ΕΠΟ στη μαμά ΟΥΕΦΑ.

Ενα μοναδικό σχόλιο από τη στήλη. Ας έβγαζαν οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων κάθε μέρα μια ανακοίνωση με ανάλογο περιεχόμενο.

■ ΣΤΙΒΕΝ ΝΤΑΛΤΡΙ Εξαιρετικά δυνατά και απίστευτα κοντά

Ο Οσκαρ, παιδί με κάποιες ιδιαιτερότητες, έχασε τον πατέρα του την 11η Σεπτεμβρίου 2001 από το χτύπημα των Δίδυμων Πύργων. Μην μπορώντας να δεχτεί τον ξαφνικό χαμό του πατέρα του, ξεκινά μια περιπέτεια που πιστεύει πως θα τον οδηγήσει στην αποκάλυψη ενός μυστικού του.

Βασισμένη στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Τζόνθαν Σάφραν Φόερ, η ταινία διαπραγματεύεται τις έννοιες του άδικου θανάτου οικείων προσώπων και της διαχείρισής του, με φρόντο την επίθεση στους Δίδυμους Πύργους. Ο τρόπος που διαλέγουν οι συντελεστές της ν' αντιμετωπίσουν ένα τέτοιο πολιτικό θέμα είναι κλασικός «αγγλοσαξονικός»: το αποπολιτικοποιούν και το θέτουν από τη συναισθηματική σκοπιά της μιας πλευράς. Πρόκειται για μια μεθοδολογία

τουλάχιστον αφέλη, ανούσια και κυρίως προβοκατόρικη, που την έχουμε ζήσει και στην Ελλάδα, όχι μόνο μετά τα πολεμικά χτυπήματα στη Νέα Υόρκη, τη Μαδρίτη και το Λονδίνο, αλλά και απ' αφορμή των συλληφθέντων για συμμετοχή στη 17N.

Αν το θέμα της ταινίας ήταν απλά ο αιφνίδιος χαμός του πατέρα και η δυσκολία αποδοχής του από την οικογένεια, θα μπορούσε ο πατέρας να 'χει πεθάνει με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, π.χ. σε ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα, χωρίς αυτό να επηρεάζει στο παραμικρό τη συγκεκριμένη ταινία. Από τη στιγμή, όμως, που εμπλέκεται το θέμα των Δίδυμων Πύργων τότε τα πράγματα αλλάζουν. Η ταινία προσπαθεί να συγκινήσει τους θεατές παρουσιάζοντας το μεγάλο δράμα που έζησαν κάποιοι -πολλές- οικογένειες ως αποτέλεσμα αυτού του γεγονότος. Πουθενά, όμως, στην ταινία δε γίνεται λόγος για το πολύ μεγαλύτερο δράμα που ζουν πολύ περισσότερες οικογένειες και σε πολύ διαφορετικά επίπεδα (στέγης, σίτισης, ασφάλειας, παιδείας κ.λπ) σε πάρα πολλές χώρες του πλανήτη, εξαιτίας της αμερικανικής ιμπεριαλιστικής πολιτικής. Φτηνές προσπάθειες που δεν απηχούν παρά μόνο σε καθυστερημένα κομμάτια της αμερικανικής κοινωνίας.

■ ΜΠΑΜΠΗ ΜΑΚΡΙΑΔΗ

L, εγώ είμαι

Ενας άντρας ζει μακριά από τη γυναίκα και τα δυο του παιδιά, μες στο αυτοκίνητό του, και η δουλειά του είναι να πηγαίνει το καλύτερο μέλι στο αφεντικό του. Όταν απολύεται από τη δουλειά, η ζωή του αλλάζει ριζικά και αυτός καλείται να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα.

Η ταινία ασχολείται με τις επιπτώσεις μιας μεγάλης αλ-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Και μην ξεχάσετε κ.κ. του Περισού να ξανακαλέσετε τη Χρυσή Αυγή στο καλοκαιρινό σας διήμερο για τους μετανάστες...

Μπάτσοι-TV-Νεοναζί: όλα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί (τελευταία προστέθηκε κι άλλος εταίρος)

Ανεβαίνει η PSI μας...

«Πάγιο και όχι προσωρινό χαρακτήρα» έχει η οργή και η οργάνωση της τάξης

ΕΑΜ-ΕΑΣ-ΕΠΙΟΝ, ο δρόμος των ΕΝΟΠΛΩΝ λαών

◆ «Η Πρωτομαγιά δεν είναι ανεργία, είναι απεργία» - Φοβερό εύρημα του «attica mag» (περιοδικό έκδοσης της Attica Bank, Μάιος 2011, τ. 5). Όταν όμως η απεργία συμβαίνει, τότε είναι «αδικαιολόγητη και καταστροφική»...

◆ Ο διευθύνων σύμβουλος Αλ. Πουλαρίκας της Attica Finance δεν είναι εκείνος ο... συνδικαλισταράς της ΟΤΟΕ του παρελθόντος;

◆ Εγνοια του Ριζοσπάστη (19-2-12): «Ψηφίζει ελεύθερα ο λαός;». «Χωρίς καμιά "γιακωβίνικη" ένοπλη εξέγερση, μα έτσι απλά, ευγενικά...» (Το δεύτερο απόσπασμα από τις «Δύο τακτικές»).

◆ «Καπνός έγιναν τα έσοδα από το τογαρόσημο – από τα 40 εκατ. ευρώ που είχαν υπολογίσει οι ιδιώτες του υπουργείου Οικονομικών πως θα εισπράξουν, τελικά

Το σημερινό καταστροφικό έργο του κοινοβουλευτικού φασισμού

μόναχα 3 εκατ. μπήκαν στο ταμείο» μας πληροφορεί η (Κυρτοιάδα) FREE SUNDAY.

Φόρος ατελέσφορος, δηλαδή; Τον οποίο η κυρτοφυλλάδα στήριξε ευθύς εξ αρχής...

◆ Τι έγινε ρε παιδιά; Υποφέρουν οικονομικά οι βουλευτές/τίνες και βγήκε η Λιάνα στο... Τρίφωνο; (special guest star στη μουσική σκηνή).

◆ «Αρκεί μία κόλαση για την ανατροπή;» αναρωτιέται το ΠΡΙΝ (14-2-12). Αφού το γουστάρετε το άθλημα (εκλογές) ρε παιδιά, προς τι το ερώτημα;

◆ «Αδυνατούν να αποκτήσουν σπίτι με δάνειο οι νέοι άνθρωποι και καταφεύγουν στη λύση του ενοικίου – το χαμηλότερο ποσοστό ιδιόκτητου σπιτιού από το 1988 στη Βρετανία», καταγράφει ο (online) Independent, 19-2-12. «My home is my castle» – but I'm a serf without home...

◆ Οι φτωχοδιάβολοι είναι «πρεζόνια» - η Γουίτνι Χιου(έ)στον τι ήτανε;

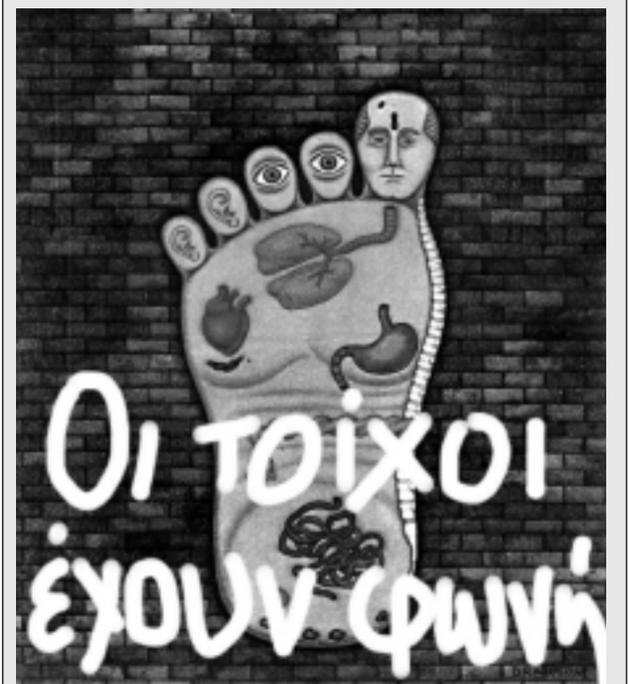
◆ Νόμιμη σύζυγος + μόνιμη ερωμένη.

◆ Εταιρίες όπως η BP και η Dow Chemicals (που αγόρασε τη δολοφονική UCAR το 2001) συμμετέχουν – με το αζημίωτο – στην «ευγενική παρέλαση άμιλλας» που ονομάζεται «Ολυμπιακοί Αγώνες 2012»...

◆ Δεν προσδοκούμε ανάσταση – δουλεύουμε για την επανάσταση.

◆ Σπαραγμός και περηφάνεια για τον συγγραφέα Ντανιέλ Γκράνιν – ο οποίος «ανέβηκε στο άρμα του Βλαντιμίρ Πούτιν» (Ελευθεροτυπία, 4-1-10). Ο λόγος για το βιβλίο της Αλεξάνδρας Ιωαννίδου «Υπόθεση Γκράνιν: η λογοτεχνική κριτική στο εδάλιο», την οποία έχουν ήδη «επιβεβαιώσει» πρώην ρεβιζιονιστές και ευρωκομμουνιστές όπως ο Δ. Χουλιάρικης (στο Βήμα, 12-10-08), ο Α. Χρυσοστομίδης (Αυγή, 12-10-2008), ο Π. Μπουκάλας (7-10-08). Κατανοούμε την ευαισθησία τους αλλά θα πρέπει να την αποδείξουν στα ανάλογα έντυπα, με ανάλογη εκτενή αναφορά στη δίκη (στο Πενταμελές Εφετείο Αθήνας) του ποιητή Τάσου Φεισάδη για το έργο του «Φυσάει στα σταυροδρόμια του κόσμου» και του Ανδρ. Πάγκαλου για τη μετάφραση και έκδοση του βιβλίου του Στάλιν «Οικονομικά προβλήματα του Σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ» (Φεβρουάριος 1955) (βλ. και τεύχος 3, Επιθεώρηση Τέχνης, 25-3-55, «Μια λογοτεχνική δίκη»). Αλλά... καθείς εφ' ω ετάχθη...

Βασίλης

◆ Όταν η ειρηνική επανάσταση είναι αδύνατη, η βίαιη γίνεται αναγκαία – Α (σύνθημα με μαύρο σπρέι στον τοίχο της Ακαδημίας στα Προπύλαια)

Καταλαβαίνουμε τι θέλει να πει ο συνθηματογράφος και σε ποιους απευθύνεται. Ίσως να έχει βιώσει και ο ίδιος τις ειρηνευτικές αυταπάτες που κυριάρχησαν το περασμένο καλοκαίρι, όταν εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι θεώρησαν ότι αρκεί η παρουσία τους, τα «ουστ!» και οι μούντζες για να κωλώσουν οι βουλευτές και να καταηρηφίσουν το Μεσοπρόθεσμο. Όμως, ούτε εκείνες οι ειρηνιστικές (και όχι απλώς ειρηνικές) διαμαρτυρίες συνιστούσαν επανάσταση ούτε η βίαιες αντιδράσεις της Κυριακής 12 Φλεβάρη συνιστούσαν επανάσταση. Συνιστούσαν εκδηλώσεις διαμαρτυρίας και αγώνα ενός και του αυτού κινήματος, το οποίο τον Φλεβάρη έκανε ένα βήμα μπροστά σε σχέση με τον Ιούνιο. Η επανάσταση είναι κάτι άλλο. Κάτι εξ ορισμού βίαιο, μολονότι κανείς πραγματικός επαναστάτης ηθικά δεν έλκεται από τη βία. Είναι, όμως, ο ανταγωνιστικός χαρακτήρας των ταξικών αντιθέσεων που επιβάλλει τη λύση τους διά της βίας, όταν έρχεται η στιγμή του «ποιος ποιον;», όταν δηλαδή ανοίγει μια επαναστατική διαδικασία. Η επανάσταση, έλεγε ο Ενγκελς, απαντώντας στους πασιφιστές του καιρού του, είναι μια βίαιη διαδικασία, όπου ένα μέρος του πληθυσμού επιβάλλει τη θέλησή του με τη βία των τουφεκίων και των κανονιών.

◆ Είμαι μαλάκας που πίστεψα την Citi Bank (πανό στο πίσω τζάμι τζιπ)

Στην εποχή της κρίσης «φωνή» απέχτησαν και τα αυτοκίνητα, πέραν των τοίχων. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς πρόβλημα έχει με τη Citibank ο ιδιοκτήτης του τζιπ. Ίσως είναι από εκείνους που «επένδυσαν» σε κάποια «παράγωγα» και την πάτησε. Παλιά, στα μαγαζιά έβαζαν μια πινακίδα που έγραφε: «Ουδέν λάθος αναγνωρίζεται μετά την απομάκρυνση εκ του ταμείου». Ας πρόσχε ο ιδιοκτήτης του τζιπ. Τώρα πια, η ηχηρή αυτοκριτική του μόνο παραπολιτικές και χιουμοριστικές στήλες μπορεί να τροφοδοτήσει. Επαιξε και έχασε. Ετσι είναι ο καπιταλισμός και ο χρηματιστηριακός τζόγος.

◆ Τρομοκρατία είναι να ψάχνεις για δουλειά (ανυπόγραφο σύνθημα με μαύρο σπρέι)

Γεια στο στόμα σου (ή μάλλον στο χέρι σου). Γιατί με τη μαζική πλύση εγκεφάλου επιδιώκουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε και την έννοια των λέξεων, να μάθουμε άλλη γλώσσα απ' αυτή που μας έμαθαν οι μαμάδες μας και απ' αυτή που διδαχθήκαμε στην πορεία της ζωής μας.

◆ Βοήθα γέρο... (ανυπόγραφο σύνθημα με μαύρο σπρέι στη βάση προτομής του Κολοκοτρώνη)

Δηλαδή, τι να κάνει ο Κολοκοτρώνης, ρε παιδιά; Να σηκωθεί από τον τάφο και να ηγηθεί επανάστασης; Ή μήπως να φωτίσει – με πατριωτικό φως – τα μυαλά των Ελλήνων; Και ποιων ακριβώς Ελλήνων; Ολων, πλην ελαχίστων, όπως λένε κάποιος; Είναι πολύ πονηρά τα πατριωτικά κηρύγματα σήμερα. Γιατί αφήνουν στο απυρόβλητο τον ελληνικό καπιταλισμό.

◆ Τά λεφτά πού μου κόψατε από την Σήνταξη νά τά φάτε κολήβα (σύνθημα με μαρκαδόρο σε αθηναϊκό τοίχο)

Ο αγανακτισμένος συνταξιούχος ξεσπά σε κατάρες. Σημάδι απόγνωσης, κατανοητής μιν, που όμως δεν οδηγεί πουθενά.

λαγής (εν προκειμένω της απόλυσης) στον τρόπο που αντιλαμβάνεται ο ήρωας την ταυτότητά του. Ο σκηνοθέτης, πάντως, εμμένει σε μια φόρμα που θυμίζει πολύ τον Λάνθιμο (Κυνόδοντας, Αλπεις), με τη διαφορά όμως ότι ο Λάνθιμος χρησιμοποιεί τη φόρμα για να εξυπηρετήσει έναν σκοπό, ενώ αντίθετα, εδώ, η φόρμα «κλωσάει», γιατί το περιεχόμενο είναι προβληματικό. Το αποτέλεσμα είναι μια κωμικοτραγική ταινία, τόσο εκνευριστική που είναι ζήτημα αν αντέχει κανείς να τη δει μέχρι τέλους.

Να ενημερώσουμε ότι από 23/2 έως 29/2, στον κινηματογράφο Capitol Zefirus, η New Star παρουσιάζει αφιέρωμα στο γερμανικό κινηματογράφο του μεσοπολέμου, στο πλαίσιο του οποίου θα προβληθεί και η ταινία «Σε ποιον ανήκει ο κόσμος», το σενάριο της οποίας έχει γράψει ο Μπρεχτ.

Επιπλέον, τις ίδιες ημέρες, στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος, με δωρεάν είσοδο, διοργανώνεται το πρώτο φεστιβάλ αφρικανικού κινηματογράφου, στο πλαίσιο του οποίου θα προβληθούν περίπου 20 ταινίες, οι περισσότερες εκ των οποίων έχουν γυριστεί τα τελευταία χρόνια και δεν έχουν προβληθεί ποτέ στην Ελλάδα.

Ελένη Π.

4μηννη Οικονομική Εξόρμηση

Η εξόρμηση
παρατείνεται
για ένα μήνα

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

■ Με νομοσχέδιο του Παπουτσή

Καταργείται το αυτόφωρο για τους μπάτσους

Εμελλε να το δούμε κι αυτό. Ο παλιός πρόεδρος της ΕΦΕΕ Χρήστος Παπουτσή, που παριστάνει τον βαθύ δημοκράτη και αντικαταστατικό πολιτικό, είναι αυτός που καταργεί το αυτόφωρο για τα αδικήματα που διαπράττουν οι μπάτσοι εναντίον πολιτών, διευρύνοντας έτσι το πεδίο της ασυδοσίας των σκυλιών του αστικού κράτους και καθιστώντας τους πολίτες εντελώς ανυπεράσπιστους απέναντι στην αστυνομική αυθαιρεσία.

Το άρθρο 20 του νομοσχεδίου για τη δυνατότητα των εφοπλιστών να μισθώνουν ένοπλους μπράβους και να τους βάζουν στα καράβια τους, προβλέπει: «Για τα αδικήματα που διώκονται κατ' έγκληση και φέρονται ότι διαπράχθηκαν από αστυνομικό, λιμενικό ή πυροσβεστικό υπάλληλο, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και εξαιτίας αυτών, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 275, 409 - 413 και 417 - 429 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας».

Τα συγκεκριμένα άρθρα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αφορούν: την υποχρέωση των αρμόδιων ανακριτικών υπαλλήλων και των αστυνομικών οργάνων να συλλαμβάνουν όποιον διαπράττει αυτόφωρο πλημμελημα ή κακούρημα, αλλά και το δικαίωμα των πολιτών να συλλάβουν το δράστη (άρθρο 257), τα σχετικά με τα αυτόφωρα πταίσματα (άρθρα 409-413) και τα σχετικά με τα αυτόφωρα πλημμελήματα (άρθρα 417-429).

Πρακτικά, πλέον, ο πολίτης δεν έχει δικαίωμα να συλλάβει ένα μπάτσο που παρανομεί, αλλά χάνει και το δικαίωμα να απαιτήσει τη σύλληψή του εντός των ορίων του αυτόφωρου και την παραπομπή του σε δίκη. Μπορεί, βέβαια, να καταθέσει μήνυση, αλλά ο μπάτσος δεν θα συλληφθεί, ούτε θα παραπεμφθεί στο αυτόφωρο. Έ' ακολουθηθεί η λεγόμενη κοινή διαδικασία και το πιθανότερο είναι ο μπάτσος να μην καθίσει ποτέ στο εδώλιο. Καθώς τα γεγονότα φεύγουν από την επικαιρότητα, διευκολύνεται το έργο των δικαστικών αρχών να «γειώσουν»

τους πολίτες μηνυτές και ν' απαλλάξουν τους μπάτσους χωρίς δίκη. Ακόμα κι αν χρειαστεί να «ξεχάσουν» τη μήνυση, μέχρι να επέλθει παραγραφή.

Ήταν που ήταν ελάχιστες οι περιπτώσεις που μπάτσοι δικάστηκαν μετά από καταγγελίες πολιτών, τώρα θα εξαφανιστούν τελείως, καθώς φεύγει από τη μέση η δυνατότητα της αυτόφωρης διαδικασίας. Ο λόγος για τον οποίο ο Παπουτσή προωθεί αυτές τις δικτατορικής φύσης διατάξεις είναι προφανής. Εχουμε μπει σε μια περίοδο που η αστυνομική καταστολή αποθεώνεται. Το αστικό κράτος έρχεται να

υψώσει μια ακόμα ασπίδα προστασίας γύρω από τα ένστολα σκυλιά του, για να τους τονώσει το αίσθημα του ακαταδίκου και να μην έχουν τον παραμικρό δισταγμό να μακελεύουν τον ελληνικό λαό.

ΥΓ: Όταν ο εισαγγελέας άφησε ελεύθερο τον ΜΑΤά που χτύπησε τη φωτορεπόρτερ, τραυματίζοντάς την (φωτογραφία κάτω δεξιά), ο Παπουτσή έδειξε ενοχλημένος. Είχε γίνει διεθνής ντόρος, βλέπετε. Τώρα, σπεύδει να αφαιρέσει κάθε δυνατότητα γρήγορης ποινικής διερεύνησης τέτοιων συμβάντων, κλείνοντας το μάτι στους μπάτσους.

ΒΑΘΥ ΚΟΚΚΙΝΟ

Αφηγήσεις

Την περίοδο Σημίτη, η είσοδος στην ΟΝΕ και το ευρώ είχε χαρακτηριστεί από ορισμένους δημοσιολόγους σαν «νέα μεγάλη ιδέα του έθνους». Βέβαια, η παλιά μεγάλη ιδέα, «η Ελλάδα των δύο πειρών και των πέντε θαλασσών» είχε πνιγεί στο αίμα και τα δάκρυα της μικρασιατικής καταστροφής και ενταφιάστηκε οριστικά την περίοδο του κατοχικού δωσιλογισμού, όταν τη σημαία της εθνικής αντίστασης σήκωσαν οι «απάτριδες» και αντι-μεγαλοϊδεάτες κομμουνιστές.

Πέρασε δεκαετία από τότε που η «νέα μεγάλη ιδέα» έγινε πράξη και οι εμπνευστές της την βλέπουν να βουλιάζει στο τέλμα της κρίσης, της αποικιοποίησης της χώρας και της «κινεζοποίησης» του λαού. Παρά ταύτα, οι ίδιοι δημοσιολόγοι και πολιτικοί προσπαθούν να δημιουργήσουν μια παραλλαγή αυτής της «νέας μεγάλης ιδέας», αμυντικού τύπου αυτή τη φορά. Εκεί που πριν υπόσχονταν ότι η ένταξη στην ΟΝΕ και το ευρώ θα οδηγήσει σε «πραγματική σύγκλιση» με τις ευρωπαϊκές χώρες του ανεπτυγμένου καπιταλισμού, κλείνοντας πονηρά το μάτι στους εργαζόμενους, τώρα λένε πως εθνικός στόχος είναι η παραμονή στο ευρώ. Γιατί μπορεί μεν η «πραγματική σύγκλιση» με τα μεγάλα μεροκάματα να μην ήρθε, όμως η έξοδος από την Ευζώνη θα μετέτρεπε εν μιά νυκτί, όπως λένε, όλους τους εργαζόμενους σε ρακένδυτους ζητιάνους.

Εχουν, βέβαια, μεγάλη αβάντα οι φορείς της νέας «νέας μεγάλης ιδέας» από τους υποτιθέμενους πολιτικούς τους αντίπαλους, οι οποίοι κινούνται στο ίδιο έδαφος (καπιταλισμός-ΕΕ-ευρώ), εγκλωβίζουν το λαό στο ψευδοδίλημμα «ευρώ ή δραχμή» και προωθούν δήθεν ρεαλιστικές διαχειριστικές προτάσεις.

Και οι μεν και οι δε έχουν ανάγκη από παραμύθια που αποκοιμίζουν το λαό. Ανάγκη «αφηγήσεων», όπως αποκαλούνται τα ιδεολογικά παραμύθια στη γλώσσα των από καθέδρας κοινωνιολόγων. Ο Βενιζέλος, λόγω και ακαδημαϊκής προέλευσης, αναδεικνύεται σε πρωτομάστορα της νέας «αφήγησης» από τη μια πλευρά, ενώ η άλλη πλευρά ακόμη δεν έχει βρει ικανό ιδεολογικό εκπρόσωπο που να μπορέσει να σπικώσει στις πλάτες του τη δική της «αφήγηση», γι' αυτό και περιορίζεται σε τσίπρες και μπαρουφακίδες.

Όμως, η εργατική τάξη και ο εργαζόμενος λαός, οι νέοι και η φτωχολογιά, δεν χρειάζονται «αφηγήσεις», δηλαδή πολιτικά παραμύθια και ιδεολογήματα που παράγουν ψευδείς συνειδήσεις. Εκείνο που χρειάζονται είναι ένα επιστημονικά επεξεργασμένο πρόγραμμα επαναστατικής μετάβασης από τον καπιταλισμό στον κομμουνισμό. Κι αυτό δεν θ' αποτελεί «αφήγηση». Θ' αποτελέσει μπούσουλα για δράση και φωτεινό σηματοδότη πολιτικής-ταξικής συσπείρωσης.

Η αστική τάξη δεν έχει μόνο την οικονομική δύναμη. Ούτε μόνο την πολιτική εξουσία, όπως αυτή εκφράζεται στο κράτος, τους θεσμούς του και τη λειτουργία τους. Έχει και την ιδεολογική εξουσία, που τη βοηθάει τα μέγιστα στην εξασφάλιση της πολιτικής ηγεμονίας. Οι διανοούμενοι και οι πιο μορφωμένοι από τους αστούς πολιτικούς παράγοντες «αφηγήσεις», τα ΜΜΕ τις εκλαϊκεύουν και με πλύση εγκεφάλου προσπαθούν να τις σφηνώσουν στα μυαλά των ανθρώπων και τα πολιτικά κόμματα (με τους πολυπλόκαμους πολιτικούς, συνδικαλιστικούς και λοιπούς μηχανισμούς τους) τις μετατρέπουν σε υλική δύναμη, σε δύναμη ενσωμάτωσης των εργατών, των εργαζόμενων, των νέων στη λογική διαχείρισης του συστήματος.

Δεν είναι δυνατόν αυτός ο τεράστιος μηχανισμός ν' αντιμετωπιστεί με γιουρούσια ατάκτων, παρά τον ιστορικό προοδευτικό χαρακτήρα που αυτά έχουν. Η απάντηση, για να είναι αποτελεσματική, πρέπει να είναι συντεταγμένη σε όλα τα επίπεδα και πρωτίστως στο πολιτικό επίπεδο. Μόνο η πολιτική οργάνωση της πρωτοπόρας τάξης μπορεί να οδηγήσει και στην ιδεολογική ηγεμονία της έναντι των «αφηγήσεων».

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ

